

Innst. 4 L

(2010–2011)

**Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen**

Prop. 1 LS (2010–2011)

**Innstilling fra finanskomiteen om skatter og avgifter 2011 –
lovendringer**

Innhold

	Side		Side
1. Innledning	5	11. Merverdiavgift og elektroniske tjenester	18
1.1 Sammen drag	5	Sammen drag	18
1.2 Komiteens merknader	5	Komiteens merknader	20
2. Skattereglene for pensjonister	6	12. Merverdiavgiftsoppgjør etter krav fra avgiftssubjektet	21
2.1 Sammen drag	6	Sammen drag	21
2.2 Komiteens merknader	7	Komiteens merknader	22
3. Fradragsrett for gaver til visse frivillige organisasjoner	9	13. Søksmålsfrister i merverdiavgiftsloven og tolloven	23
3.1 Sammen drag	9	Sammen drag	23
3.2 Komiteens merknader	10	Komiteens merknader	24
4. Avgrensning av fritaksmetoden mot gevinster og tap ved realisasjon av eierandeler i boligselskap	10	14. Forhåndsutfylte oppgaver, skatteoppgjør og skattekort elektronisk tilgjengelig for mottakeren	24
4.1 Sammen drag	10	Sammen drag	24
4.2 Komiteens merknader	11	Komiteens merknader	25
5. Endringer i skattesystemet for Svalbard	11	15. Hjemmel for skattemyndighetene til å kreve å se id-kort	25
5.1 Sammen drag	11	Sammen drag	25
5.2 Komiteens merknader	13	Komiteens merknader	25
6. Unntak fra reglene om formuesverdssetting for boliger på Svalbard	13	16. Fradrag for ektefellebidrag ved beregning av forskuddstrekk	26
6.1 Sammen drag	13	Sammen drag	26
6.2 Komiteens merknader	13	Komiteens merknader	26
7. Skattereglene for kraftforetak mv.	14	17. Beløpsgrensen for reisefradraget	26
7.1 Sammen drag	14	Sammen drag	26
7.2 Komiteens merknader	14	Komiteens merknader	26
8. Næringseiendom som nytt utskrivingsalternativ for eiendomsskatt	15	18. Oppretting og presisering av lovtekst	27
8.1 Sammen drag	15	Sammen drag	27
8.2 Komiteens merknader	16	Overgangsreglene til endringene i skatteloven §§ 8-14, 8-15 og 8-17, vedtatt ved lov 14. desember 2007 nr. 107	27
9. Flere skatteoppgjørspuljer og nye frist- og rentebestemmelser	16	Skatteloven § 8-17 tredje ledd	29
9.1 Sammen drag	16	Ligningsloven § 3-13 nr. 2 bokstav k	29
9.2 Komiteens merknader	17	Ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav b	29
10. Lov om kompensasjon av merverdiavgift	17	Enhetsregisterloven § 2 bokstav b ..	29
10.1 Sammen drag	17	Tolloven § 15-4 første ledd	29
10.2 Komiteens merknader	18	Komiteens merknader	30

	Side		Side
19. Omtale av saker om skattefritak på nærmere vilkår etter skatte- loven §§ 11-21 og 11-22 – departementets praksis i 2009	30	21.18 Formuesskatt	41
19.1 Sammenheng	30	21.19 Økt fribeløp ved kjøp av aksjer i egen bedrift	42
19.2 Komiteens merknader	30	21.20 Heving av innslagspunkt for grunnrentebeskatning	43
20. Oversikt over fradragbeløp og beløpsgrenser i skatteloven	30	21.21 Regnskapsliggning av fredede bygninger	43
20.1 Sammenheng	30	21.22 Fagforeningskontingent	43
20.2 Komiteens merknader	30	21.23 Personfradrag	43
21. Andre forslag og merknader fra komiteen på skatte- og avgiftsområdet	31	21.24 Likebehandling av særfradrag for fedmeoperasjon	44
21.1 Frikortgrensen	31	21.25 Trygdeavgift, AFP-pensjonister	45
21.2 Fradragssammenheng for gaver til frivillige organisasjoner	31	21.26 Aksjerabatt – verdsettelsesregler	45
21.3 Arbeidsgiveravgift for frivillige organisasjoner	31	21.27 Halv arbeidsgiveravgift for nystartede bedrifter	46
21.4 Individuell pensjonssparing	32	21.28 Forskuddsskatt for selvstendig næringsdrivende	46
21.5 Boligsparing for ungdom (BSU)	32	21.29 Moms på billetter til idretts- arrangement	47
21.6 Herreløs arv	33	22. Andre forslag og merknader fra komiteen på ulike områder	47
21.7 Arveavgift	33	22.1 Ventelønn i staten	47
21.8 Minstefradraget	35	22.2 Selvstendig næringsdrivendes sosiale rettigheter	48
21.9 Skattefunn	36	22.3 Lønnsгарантиordningen	49
21.10 Arbeidsgiveravgift for lærlinger	37	22.4 Indeksering av omsorgs- og pleiepenger	50
21.11 Skattefradrag for arbeidstakere fra 62 til 67 år	38	22.5 OTP, selvstendig næringsdrivende .	50
21.12 Merverdiavgift på frukt, grønt og sukkerholdige drikker	39	22.6 Frukt og grønt i skolen	51
21.13 Merverdiavgift ved utleie av el-bil ..	40	22.7 Leksehjelp	51
21.14 Fordel ved privat bruk av arbeids- givers el-bil	40	23. Forslag fra mindretall	52
21.15 Avskrivningssats for driftsbygninger i landbruket	40	24. Komiteens tilråding	67
21.16 Skattemessige avskrivningssatser saldogruppe d	41	Vedlegg	78
21.17 Startavskrivninger	41		

Innst. 4 L

(2010–2011)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Prop. 1 LS (2010–2011)

Innstilling fra finanskomiteen om skatter og avgifter 2011 – lovendringer

Til Stortinget

1. Innledning

1.1 Sammendrag

I Prop. 1 LS (2010–2011) Skatter og avgifter 2011 Del III inngår:

- forslag til endringer i skattereglene for pensjonister
- forslag om utvidelse av ordning med fradragsrett for gave til visse frivillige organisasjoner
- forslag om avgrensning av fritaksmetoden mot gevinster og tap ved realisasjon av eierandeler i boligselskap
- forslag til endringer i skattesystemet for Svalbard
- forslag om unntak fra reglene om formuesverdssetting for boliger på Svalbard
- forslag til endringer i skattereglene for kraftforetak mv.
- forslag om næringseiendom som nytt utskrivingsalternativ for eiendomsskatt
- forslag om flere skatteoppgjørspuljer og nye frist- og rentebestemmelser
- forslag til endring i lov om kompensasjon av merverdiavgift
- forslag til nye regler om merverdiavgift og elektroniske tjenester
- forslag til ny regel om endring av merverdiavgiftsoppgjør etter krav fra avgiftssubjektet
- forslag om innføring av søksmålsfrister i merverdiavgiftsloven og tolloven

- forslag til lovbestemmelser om at skatteetaten kan gjøre forhåndsutfylte oppgaver, skatteoppgjør og skattekort elektronisk tilgjengelig for mottakeren
- forslag om hjemmel for skattemyndighetene til å kreve å se id-kort
- forslag til endring av reglene om fradrag for ektefellebidrag ved beregning av forskuddstrekk
- forslag til endring i beløpsgrensen for reisefradraget
- forslag til oppretting og presisering av lovtekst
- omtale av saker om skattefritak på nærmere vilkår etter skatteloven §§ 11-21 og 11-22 – departementets praksis i 2009
- oversikt over fradragsbeløp og beløpsgrenser i skatteloven

Ovenstående punkter er nærmere behandlet i proposisjonens kapittel 8 til 26.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Thomas Breen, Gunvor Eldegard, Irene Johansen, Gerd Janne Kristoffersen, lederen Torgeir Micaelsen, Dag Ole Teigen og Laila Thorsen, fra Fremskrittspartiet, Ulf Leirstein, Jørund Rytman, Kenneth Svendsen og Christian Tybring-Gjedde, fra Høyre, Gunnar Gundersen, Arve Kambe og Jan Tore Sanner, fra Sosialistisk Venstreparti, Inga Marte Thorkildsen, fra Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, og fra Venstre, Borghild Tenden, viser til at denne innstillingen behandler forslag til lovendringer fremmet av regjeringen i Prop. 1 LS (2010–2011) Skatter og avgifter 2011 og loven-

dringsforslag fremmet under komiteens behandling av statsbudsjettet. Regjeringens vurderinger og lovforslag er nærmere omtalt i Prop. 1 LS (2010–2011) Skatter og avgifter 2011 Del III. Det er kun sammenheng av regjeringens forslag som er referert under de enkelte punktene nedenfor i denne innstillingen.

Komiteen viser til brev av 26. oktober 2010 fra finansminister Sigbjørn Johnsen om korrigering av feil i Prop. 1 LS (2010–2011). Brevet følger som vedlegg til denne innstillingen.

Komiteen viser ellers til sine merknader nedenfor under de enkelte punktene og merknadene inntatt i Innst. 2 S (2010–2011) og Innst. 3 S (2010–2011).

2. Skattereglene for pensjonister

2.1 Sammendrag

Finansdepartementet har lagt fram forslag til en ny regel om skattefradrag for pensjonsinntekt i skatteloven § 16–60 og forslag til endringer i skattebegrensningsregelen i skatteloven §§ 17–1 til 17–3. Videre foreslås et unntak fra skatteplikt for kompensasjonstillegg som utbetales til mottaker av ny avtalefestet pensjon (AFP) i privat sektor. Det foreslås også et unntak fra skatteplikt for ektefelletillegg som utbetales til alderspensjonister og mottakere av AFP. Skattefritaket er imidlertid begrenset til de som allerede mottar ektefelletillegget per 31. desember 2010. Begge skattefritakene foreslås hjemlet i skatteloven § 5–43. For uføre som mottar ektefelletillegg, foreslår departementet å videreføre dagens skattebegrensningsregel for ektepar. Departementet foreslår også at særfradraget for alder oppheves, og at særfradraget for uførhet økes, jf. skatteloven § 6–81.

De foreslåtte endringene i skatteloven skal støtte opp under hovedmålene med pensjonsreformen, som blant annet er at det skal bli mer lønnsomt å fortsette å arbeide etter fylte 62 år. En nærmere beskrivelse av bakgrunnen for endringsforslagene, gjeldende rett og høringen står i avsnitt 3.1 i proposisjonen. Også departementets generelle vurderinger og forslag til systemendringer omtales i avsnitt 3.1 i proposisjonen sammen med en oversikt over fordelingsvirkninger av forslagene.

Forslaget er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 8.

Administrative følger av forslaget

I høringsnotatet viste departementet til at innføring av et nytt skattefradrag for pensjonsinntekt vil ha administrative følger for både Arbeids- og velferdsetaten og skatteetaten. En la også til grunn at etatene må samarbeide for å sikre god og tilstrekkelig infor-

masjon til skattyterne om de skattemessige konsekvensene av ulike valg.

Flere høringsinstanser er opptatt av behovet for informasjon om de nye skattereglene. Finansnæringens Fellesorganisasjon (FNO) viser til at behovet for informasjon vil være særlig stort for personer som velger å ta ut delvis pensjon, og ikke minst for de gruppene som samtidig fortsetter å arbeide. De ber derfor om at «det tas initiativ overfor Arbeidsdepartementet med sikte på at NAV og Skatteetaten etablerer et samarbeid rundt informasjon om skatt for personer som velger å ta ut alderspensjon, og at slik informasjon kommer på plass så fort om mulig».

Skattebetalerforeningen skriver blant annet at endringene vil gjelde en stor gruppe skattytere, og at det er viktig at disse informeres i god tid. Etter foreningens syn er det ikke nok å legge informasjon ut på departementets eller skatteatens hjemmeside, da en ikke kan forvente at den enkelte pensjonist oppsøker slike nettsteder. Også Statens seniorråd peker på at det er nødvendig at publikum får god, tilstrekkelig og tilpasset informasjon, ikke bare om pensjon, men også om hvordan skattereglene vil slå ut.

Departementet viser til at de foreslåtte endringene i pensjonsskattereglene vil kreve endringer i skatteatens ligningssystemer. Blant annet må beregningen av det nye skattefradraget implementeres i systemene. Ettersom skattebegrensningsregelen skal videreføres for uføre og enkelte andre grupper, må etaten dessuten ha to parallelle systemer for skattebegrensning. Skattedirektoratet har opplyst at de nødvendige tilpasningene og endringene i ligningssystemene kan skje som ledd i skatteatens årlige oppdateringer. De vil derfor ha begrensede økonomiske og administrative konsekvenser for etaten.

Innføring av et nytt skattefradrag for pensjonsinntekt vil medføre at skatteetaten får behov for flere opplysninger fra Arbeids- og velferdsetaten enn i dag. Departementet er kjent med at skatteetaten og Arbeids- og velferdsetaten samarbeider om nødvendige endringer i rutinene for utveksling av opplysninger mellom etatene.

Det nye alderspensjonssystemet i folketrygden vil være mer fleksibelt og inneholde flere valgmuligheter enn i dag. Dessuten skal det nye skattefradraget blant annet beregnes på grunnlag av den enkeltes pensjonsgrad. Skattyterne vil derfor ha behov for god informasjon og veiledning om de nye skattereglene, slik at de kan forstå de skattemessige konsekvensene av sine valg.

Tidspunktet for ikrafttredelse og overgangsregler

Departementet foreslår at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Skattedirektoratet har i høringen pekt på at overgangen fra felles skatteberegning etter dagens skatte-

begrensningsregel til en individbasert beskatning, vil kunne være en ulempe for enkelte typer av ektepar. Dette vil først og fremst gjelde der bare den ene er pensjonist med rett til det nye skattefradraget, mens den andre har liten eller ingen annen inntekt. Denne gruppen er liten. For å avhjelpe dette, er en mulighet å åpne for at skattytere i denne gruppen, som får en betydelig skatteskjerpelse som følge av de nye reglene, kan innvilges skattebegrensning etter skatte- loven § 17-4. Den generelle praksis for skattebe- grensning etter denne regelen er imidlertid streng, og forutsetter at skattyter har liten skatteevne. Departementet vil derfor gi anvisning på at skatteetaten i en overgangsperiode skal praktisere en lempeligere skattebegrensning overfor en nærmere angitt gruppe ektepar mv. Retningslinjer og kriterier for en slik praksis må utarbeides av departementet i samarbeid med Skattedirektoratet. Hjemmelsgrunnlag for dette sikres gjennom forslaget til overgangsregel for de aktuelle lovendringene.

2.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, slutter seg til regjeringens forslag til endringer i skattereglene for pensjonister. Flertallet viser til sine merknader om overgangsregler i Innst. 3 S (2010–2011) under avsnitt 4.3.3.2.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet er motstander av regjeringens skatteskjerpelser for en stor gruppe pensjonister. Disse medlemmer ønsker skattelettelse for alderspensjonistene, og fremmer en rekke forslag i tråd med dette. Disse medlemmer støtter forslaget til nytt pensjonistfradrag, men foreslår å trappe dette noe saktere ned. Disse medlemmer går imot regjeringens forslag om å øke trygdeavgiften for pensjonister fra 3 pst. til 4,7 pst., og ser derfor heller ingen grunn til å øke særfradraget for uføre slik regjeringen foreslår.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-81 skal lyde:

§ 6-81 Særfradrag for uførhet

(1) Fra og med den måned skattyter mottar foreløpig uførepensjon etter folketrygdloven § 12-16 eller uførepensjon fordi ervervsevnen er satt ned med minst 2/3, gis det et særfradrag i alminnelig inntekt

på 1 614 kroner pr. påbegynt måned. Dette gjelder ikke skattyter som samtidig mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

(2) Andre skattytere enn nevnt i første ledd som har mottatt foreløpig uførepensjon eller uførepensjon etter folketrygdloven eller uførepensjon etter andre lover, skal for hver påbegynt måned slike ytelser er mottatt, ha et særfradrag lik halvparten av månedsfradraget etter første ledd. Dette gjelder ikke skattyter som samtidig mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

(3) Departementet kan gi forskrift om fordelingen av særfradrag etter denne paragraf.

Ny 16-60 tredje ledd skal lyde:

(3) Fradraget nedtrappes når skattyters samlede pensjonsinntekt etter § 12-2 bokstav b overstiger fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensene fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 4 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skattepliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt etter dette ledd.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra inntektsåret 2011.»

Komiteens medlemmer fra Høyre mener at pensjonsreformen gjør det mulig å kombinere pensjon og arbeid og vil gjøre det lettere å innrette seg for pensjonstilværelsen etter egne ønsker og egen helsetilstand. Disse medlemmer er enige i at pensjonistbeskatningen må endres slik at skattebegrensningsregelen kan fjernes og man unngår de høye marginalskattesatsene på 55 pst. på ekstraarbeid som denne regelen gir for de som omfattes av den. Det er et skattenivå som gjør det lite attraktivt å kombinere pensjon med jobb.

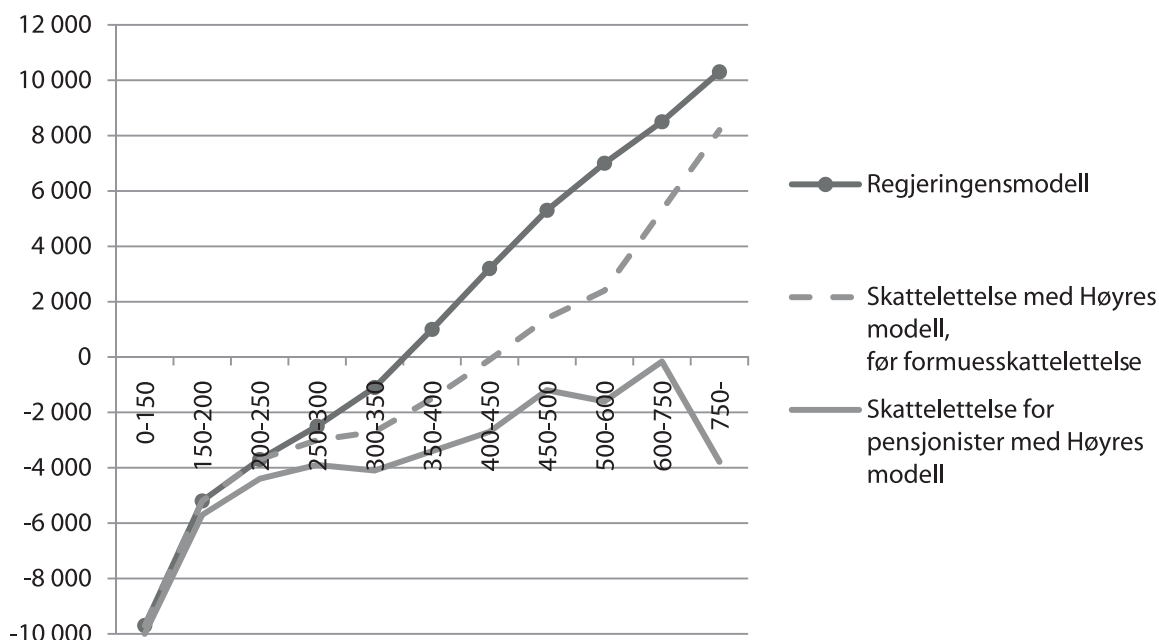
Disse medlemmer mener regjeringens forslag gir uakseptable skatteskjerpelser for pensjonister med høye pensjoner og viser til at regjeringens opplegg gir økt skatt for pensjoner over 318 000 kroner om en ser bort fra andre inntekter og økt skatt ved inntekter over 350 000 kroner når disse er med.

Disse medlemmer mener det er viktig å se pensjon og annen inntekt og formue sammen og fremmer forslag som vil heve inntektsnivået der letelse går over til skjerpelse fra 350 000 kroner til 425 000 kroner. Nedtrappingssatsen i trinn 2 i det nye pensjonistfradraget reduseres til 3 pst. Når dette ses sammen med at Høyre også foreslår innslagspunktet for toppskatt hevet til 480 000 kroner for både lønns-

inntekter og pensjonsinntekter, samt at formuesskatten reduseres kraftig, vil alle pensjonister få en skattelettelse i forhold til regjeringens opplegg, og ingen inntektsgrupper blant pensjonistene får skatte-skjerpelse i forhold til dagens system. Med Høyres

lettelser i formuesskatten vil 100 000 færre pensjonister måtte betale formuesskatt.

Disse medlemmer viser til figuren nedenfor, som illustrerer hvilke skatteendringer ulike inntektsgrupper av pensjonister vil få med regjeringens opplegg og med Høyres opplegg.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 16-60 tredje ledd skal lyde:

(3) Fradraget nedtrappes når skattyters samlede pensjonsinntekt etter § 12-2 bokstav b overstiger fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensene fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skattepliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt etter dette ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti mener det er positivt at regjeringens forslag

til endringer i skattereglene for pensjonister innebærer at man nå vil få det samme fradraget uansett om man er gift eller ikke, og at det dermed er slutt på diskrimineringen av gifte par i beskatningen. Etter høringsrunden justerte regjeringen grensen oppover for når man må betale skatt.

Dette medlem mener imidlertid at grensen for når man må betale skatt bør justeres ytterligere noe oppover, for bedre å sikre at personer med ordinære pensjoner ikke får økt skatt. Regjeringens forslag innebærer at en enslig alderspensjonist med kun pensjon og standardfradrag får en skattelette eller uendret skatt opp til en pensjonsinntekt på 318 000 kroner. Dette medlem foreslår at grensen for skattelette eller uendret skatt heves til 328 000 kroner, noe som innebærer en skattelette på 170 mill. kroner påløpt sammenlignet med regjeringens forslag.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 16-60 tredje ledd skal lyde:

(3) Fradraget nedtrappes når skattyters samlede pensjonsinntekt etter § 12-2 bokstav b overstiger

fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensens fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 5,1 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensens i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skattepliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt etter dette ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Venstre støtter hovedprinsippene i de tilpasningene av skattereglene regjeringen foreslår. Dette følger etter dette medlems syn naturlig som en oppfølging av pensjonsreformen. Dette medlem støtter også den forenkling som blir gjort når det gjelder å fjerne særfradrag for alder og det å erstatte skattebegrensningsregelen med et generelt skattefradrag for AFP- og alderspensjonister, og som er likt for alle uavhengig om man er gift eller ikke.

Dette medlem deler imidlertid den bekymring og tilbakemelding fra den delen av pensjonistene som får betydelige skatteskjerpelser i regjeringens forslag, særlig i sett i lys av det er den samme gruppe stadig kommer «dårligere ut» ved nye og tilpassede forslag fra regjeringen knyttet til det nye pensjonssystemet. Eksempler på dette er for eksempel fjerning av skattefordel ved livrente og beløpsgrenser knyttet til individuell pensjonssparing og tak i pensjonsopptjening i Folketrygden på 7.1 G.

Dette medlem foreslår derfor at nedtrappingssatsen av pensjonistinntekt på 242 000 kroner eller høyere får en sats med 3 pst., og ikke 6 pst. slik regjeringen foreslår. Isolert sett vil en slik endring medføre at det først er pensjonister med en pensjonsinntekt på 370 000 kroner som vil få en skatteskjerpelse i forhold til dagens regler, og ikke pensjonister med en pensjonsinntekt på 318 000 kroner slik det framgår av regjeringens forslag. Venstres modell vil også innebære en mindre isolert skatteskjerpelse for dem med inntekt over 370 000 kroner enn det som følger av regjeringens forslag. I tillegg foreslår imidlertid Venstre å øke minstefradraget i pensjonsinntekt til 60 000 kroner og heve bunnfradraget i formuesbeskatningen til 800 000. Disse endringene kombinert med forslaget om å senke nedtrappingssatsen til 3 pst., vil i realiteten medføre at ytterst få pensjonister med Venstre opplegg vil få en skatteskjerpelse i forhold til dagens regler, mens svært mange vil få en betydelig skattelettelse. En slik endring vil medføre en skattelettelse på samlet 500 mill. kroner utover

regjeringens forslag, slik at den samlede omleggingen av pensjonistbeskatningen blir 1,85 mrd. kroner.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 16-60 tredje ledd skal lyde:

(3) Fradraget nedtrappes når skatteyters samlede pensjonsinntekt etter § 12-2 bokstav b overstiger fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensens fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensens i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skattepliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt etter dette ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

3. Fradragsrett for gaver til visse frivillige organisasjoner

3.1 Sammendrag

Departementet foreslår å endre skatteloven § 6-50 slik at det gis fradragsrett ved inntektsfastsettelsen også for gaver gitt til visse frivillige organisasjoner med sete i EØS-området.

Etter gjeldende regler gis skattyter fradrag ved inntektsfastsettelsen for pengegaver til frivillige organisasjoner som har sete i riket og som oppfyller nærmere lovbestemte vilkår. EFTAs overvåkingsorgan (ESA) har i en grunnlagt uttalelse fra desember 2009 anført at den norske gavefradragsordningen er i strid med EØS-avtalen artikkel 40, fordi fradragsrett etter skatteloven § 6-50 er begrenset til gaver som gis til visse frivillige organisasjoner med sete i Norge. Regjeringen meddelte ESA våren 2010 at en vil fremme forslag om å endre skatteloven slik at personer som skatter til Norge gis fradragsrett for gave gitt til tilsvarende organisasjoner med sete innenfor EØS-området. Det oppstår da behov for enkelte generelle innstramminger i fradragsordningen.

Av administrative grunner foreslår departementet at fradragsrett for gaver til mindre tros- og livssynssamfunn uten nasjonalt omfang oppheves. Forslaget innebærer ingen endring for tros- og livssynssamfunn med nasjonalt omfang, dvs. at tros- og livssyns-

samfunn med nasjonalt omfang fortsatt kan godkjennes under gavefradragsreglene.

Etter gjeldende rett gis det blant annet fradrag for gaver til organisasjoner med kulturvern som formål, jf. skatteloven § 6-50 første ledd bokstav f. Kulturbegrepene i Europa er mangfoldige og uoversiktlige, og det kan derfor være behov for å få en klar og stram nok avgrensning av hva som ligger i begrepet. Det foreslås derfor at Finansdepartementet gis forskriftshjemmel til å fastsette bestemmelser om hvilke områder innenfor kulturvern som skal kvalifisere for å komme inn under gavefradragsordningen.

Departementet foreslår også at det tas inn en bestemmelse i skatteloven § 6-50 om at Skattedirektoratet hvert år skal offentliggjøre en liste over hvilke frivillige organisasjoner som har mottatt fradragsberettigede gaver etter skatteloven § 6-50 og samlet gavebeløp den enkelte organisasjon har mottatt.

Departementet viser til forslag til endringer i skatteloven § 6-50 og foreslår at de utvidende lovendringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010. Den innstrammende delen foreslås satt i kraft først fra 2011.

Forslaget er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 9.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forhåndsgodkjenning av utenlandske organisasjoner med sete i EØS-området vil kreve ekstra ressurser hos skattekontorene, men dette vil bero på omfanget av utenlandske organisasjoner som ønsker å være omfattet av den norske gavefradragsordningen. Videre vil manuell innrapportering fra skattytere som gir gave til utenlandske organisasjoner med sete innenfor EØS-området medføre økt arbeidsbelastning hos skattekontorene i forbindelse med ligningsbehandlingen. Skattedirektoratet vil også få noe ekstraarbeid i forbindelse med godkjenning av utenlandske organisasjoner.

På skjønnsmessig grunnlag anslås utvidelsen av fradragsordningen til det øvrige EØS-området å redusere skatteinntektene med om lag 15 mill. kroner, som påløper med 5 mill. kroner i 2010 og 10 mill. kroner i 2011. Endringen antas å redusere bokførte skatteinntekter først i 2011, og provenytapet anslås til 8 mill. kroner. Forslaget om å utelukke mindre tros- og livssynssamfunn anslås å øke provenyet med om lag 7 mill. kroner påløpt og 2 mill. kroner bokført i 2011. Samlet sett blir netto provenytap i 2011 om lag 3 mill. kroner påløpt og 6 mill. kroner bokført i 2011.

Ikrafttredelse

Etter departementets oppfatning bør utvidelsen av gavefradragsordningen av hensyn til EØS-avtalen settes i kraft med virkning allerede fra og med 2010, selv om dette kan begrense skatteetatens muligheter

til å forberede og informere skattytere og organisasjoner om endringen. Både organisasjonene og skattytere må derfor være forberedt på at skatteetaten vil kunne få problemer med å få på plass fyllestgjørende rutiner og informasjon til å møte alle sider av endringen den første tiden.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at utvidelsen av gavefradragsordningen til å gjelde visse frivillige organisasjoner innen EØS-området, jf. proposisjonens avsnitt 9.4.1 og 9.4.2.3, trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010. Det samme gjelder forslag om offentlig innsyn i mottatt gavebeløp, jf. proposisjonens avsnitt 9.4.3.

Forslagene om opphevelse av fradragsrett for gaver til tros- og livssynssamfunn uten nasjonalt omfang samt forskriftshjemmel til å avgrense kulturvernbegrepet, jf. proposisjonens avsnitt 9.4.2.1 og 9.4.2.2, foreslås satt i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011. Det betyr at gaver gitt i år under de gamle reglene, ikke rammes.

3.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til endringer i skatteloven § 6-50.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at gavefradragsordningen er avgjørende for frivillige organisasjoner over hele landet, ikke minst for mindre tros- og livssynssamfunn. Disse medlemmer mener at regjeringen ikke har gjort nok for å sikre at mindre tros- og livssynssamfunn fortsatt kan omfattes av ordningen, og vil be regjeringen om å sørge for at disse mindre organisasjonene fortsatt blir en del av denne ordningen.

Disse medlemmer viser til sitt forslag i Innst. 3 S (2010–2011).

4. Avgrensning av fritaksmetoden mot gevinster og tap ved realisasjon av eierandeler i boligselskap

4.1 Sammendrag

Departementet legger med dette fram et forslag om å stramme inn fritaksmetoden, ved å unnta gevinst ved realisasjon eller uttak av eierandeler i borettslag og boligaksjeselskaper som kvalifiserende inntekter etter skatteloven § 2-38 andre ledd, jf. første ledd. Tilsvarende vil tap ved realisasjon av slike eierandeler gi rett til fradrag etter de alminnelige reglene.

Etter gjeldende regler kan selskaper gjennom fritaksmetoden realisere andeler i borettslag og aksjer i boligaksjeselskaper uten at det utløser skatt på gevinsten (med unntak av inntektsføringen som skal gjen-

nomføres etter skatteloven § 2-38 sjette ledd – treprosentregelen). I borettslagstilfellene er det særlig aktuelt der utbygger etablerer borettslag og samtidig tegner seg for andeler i laget, og at disse andelene på et senere tidspunkt blir realisert med gevinst. Problemstillingen er også aktuell i andre situasjoner der selskaper mv. eier andeler i borettslag og aksjer i boligaksjeselskap.

Gevinst ved realisasjon eller uttak av eierandel i borettslag og boligaksjeselskap skyldes verdiøkning i eiertiden. Boligprisene blir i alminnelighet styrt av faktorer som renteutvikling, aktivitetsnivået for boligbygging, arbeidsledighet og husholdningenes inntekter. Prisvekst på bolig som man kan forklare ut fra slike konjunkturavhengige faktorer og annen markedsutvikling mv. vil ikke tidligere ha blitt skattlagt i selskapet, eller hos eieren. Formålet bak fritaksmetoden om å hindre kjedebeskatning passer derfor ikke på inntekter som skriver seg fra slik verdiøkning. Det at gevinst ved realisasjon eller uttak av andeler i borettslag og boligaksjeselskaper er kvalifiserende inntekt under fritaksmetoden, må i stedet ses på bakgrunn av at reglene om fritaksmetoden er generelt utformet, og at dette utilsiktet har ført til at slike gevinster likevel har vært omfattet av fritaksmetoden.

Departementet foreslår derfor å unnta gevinst ved realisasjon eller uttak av slike eierandeler fra de inntekter som kvalifiserer til skattefritak under fritaksmetoden. Konsekvensen vil være at gevinster blir skattepliktige og tap fradragsberettigede for selskaper som realiserer slike eierandeler. Forslaget sikrer at de ulike boligeierformene blir skattlagt mer likt. En ytterligere begrunnelse er å motvirke eventuell skattemotivert spekulasjon i boligmarkedet. Forslaget innebærer ingen endringer i reglene om skattelegging av fysiske personer som realiserer bolig- eller fritidseiendom.

Forslaget er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 10.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementet legger til grunn at forslaget i svært begrenset grad vil få administrative konsekvenser for det offentlige. For selskaper som eier andeler i borettslag, eller aksjer i boligaksjeselskaper vil endringen føre til at en eventuell gevinst ved realisasjon eller uttak blir skattepliktig, mens et tap vil bli fradragsberettiget etter de alminnelige reglene. Det er vanskelig å anslå omfanget av slike latente gevinster/tap.

Et provenyanslag som knytter seg til skattplikt fra juni 2010 vil være beheftet med stor usikkerhet, og dette tilsier forsiktighet i anslaget. Virkningen blir anslått til 5 mill. kroner i økt proveny på årsbasis.

Ikrafttredelse

For å unngå uønskede tilpasninger i perioden fram til ikrafttredelse foreslo departementet i høringsnotatet at endringen skulle gjelde fra 11. juni 2010 (dagen da pressemelding om forslaget og høringsnotatet ble sendt ut). Slike uønskede tilpasninger ville kunne være å framskynde realisasjon av eierandeler med latent gevinst, eller å utsette realisasjon av eierandeler med latent tap til etter bestemmelsen trer i kraft. Med unntak for advokatforeningen, har de høringsinstansene som har uttalt seg om dette spørsmålet, støttet dette ikrafttredelsestidspunktet. Departementet kan ikke se at hensynet til forutberegnelighet for skattyterne her er tungtveiende nok til at ikrafttredelsestidspunktet bør følge vedtagelsestidspunktet.

Departementet foreslår derfor at endringen trer i kraft straks med virkning for eierandeler i boligselskap som realiseres fra og med 11. juni 2010.

4.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Venstre, slutter seg til regjeringens forslag til ny bokstav f i skatteloven § 2-38 tredje ledd.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Venstre støtter innvendingene som er framsatt fra NHO om at det ikke foreligger en tilstrekkelig begrunnelse for å stramme inn reglene i fritaksmetoden slik regjeringen foreslår. Disse medlemmer støtter også det prinsipielle syn at det er viktig at det ikke foretas ytterligere begrensninger i fritaksmetoden. Det er også et svært beskjedent beløp det her er snakk om.

Disse medlemmer viser til merknad i Innst. 3 S (2010–2011) og går imot regjeringens forslag.

5. Endringer i skattesystemet for Svalbard

5.1 Sammendrag

Departementet foreslår endringer i skattesystemet for Svalbard. Endringene vil bidra til å gjøre beskatningen mer effektiv og korrekt, og gi større grad av likebehandling av skattytere. Endringene vil også bidra til å sikre fast bosetting i Longyearbyen.

Det foreslås endringer på følgende hovedområder:

- Skattlegging av personer som pendler mellom bolig på fastlandet og arbeid på Svalbard.
- Tiltak for å sikre en bedre skattemessig oppfølging av utenlandske forskere mv. på Svalbard.

- En gradvis avvikling av den skattemessige særordningen for lønnsbeskatning av ansatte i Trust Arktikugol i Barentsburg.
- Ulike endringer i reglene om bostedsskatteplikt til Svalbard.
- Innføring av alminnelig selvangivelsesplikt for personer som har full bostedsskatteplikt til Svalbard.

De ulike endringene foreslås iverksatt og innfasert til forskjellig tid.

Endringsforslagene er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 11.

Bakgrunn for forslagene

Forslagene i Prop. 1 LS (2010–2011) er annen hoveddel i en større gjennomgang av skattereglene for Svalbard.

Den første og mest omfattende del av endringene, ble gjennomført med virkning fra og med inntektsåret 2008. Det ble da gjort en rekke endringer i skattelovgivningen for Svalbard for å få et mer tidsmessig regelverk som var bedre tilpasset det norske skattesystemet etter skattereformen 2006. Endringene gjorde også at skattesystemet for Svalbard ble bedre tilpasset internasjonale rammebetingelser.

De endringene som da ble gjennomført, var i samsvar med forslagene i Ot.prp. nr. 1 (2007–2008) Skatte- og avgiftsopplegget 2008 – lovendringer kapittel 17 som bygger på forslag fra en interdepartemental arbeidsgruppe, jf rapport av 30. april 2007 fra Arbeidsgruppen for utredning av svalbardskatt.

Ved gjennomføring av disse endringene, ble det utpekt tre hovedområder hvor det var behov for videre oppfølging. Disse tre hovedområdene var gjennomgang av:

- skattepraksis for personer som pendler mellom bolig på fastlandet og arbeid på Svalbard
- særordninger for utenlandske skattytere på Svalbard
- den tekniske utformingen av bestemmelsene om skatteplikt til Svalbard.

I den nevnte proposisjonen ble det lagt det opp til at en hurtigarbeidende arbeidsgruppe skulle vurdere disse spørsmålene. Dette ble ikke særskilt kommentert under Stortingets behandling.

En slik arbeidsgruppe ble nedsatt 14. desember 2007 («Arbeidsgruppe 2 for utredning av svalbardskatt»). Arbeidsgruppens sluttrapport ble avgitt 15. november 2008.

Forslagene i Prop. 1 LS (2010–2011) bygger langt på vei på anbefalingene fra Arbeidsgruppe 2 for utredning av svalbardskatt.

Arbeidsgruppe 2 for utredning av svalbardskatt ble nedsatt 14. desember 2007. Arbeidsgruppen hadde medlemmer fra Finansdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet.

Arbeidsgruppens mandat er nærmere omtalt i proposisjonen.

Arbeidsgruppen fikk i juni 2008 forlenget sin frist fra 15. juni 2008 til 15. november 2008. Samtidig ble det klarlagt at det ville ligge innenfor mandatet å vurdere ulike deler av skattepliktsvilkårene til Svalbard nærmere, så lenge hovedprinsippene om begrenset og alminnelig skatteplikt til Svalbard ikke endres.

Arbeidsgruppens rapport ble avgitt 15. november 2008 og sendt på høring 19. november 2008. Høringsfristen var 1. juni 2009. Rapporten ble sendt på høring til i alt 75 høringsinstanser. Departementet mottok høringsuttalelser fra i alt 24 instanser, hvorav 8 hadde konkrete merknader.

Det er redegjort for høringsinstansenes syn i tilknytning til de ulike temaene, jf. avsnitt 11.5 til 11.15 i proposisjonen.

Administrative konsekvenser

Departementet legger til grunn at avvikling av den særlige skattepraksisen for pendlere ikke vil ha betydelige administrative konsekvenser for skatteetaten. Gjeldende praksis for skattlegging av pendlere gjør at det i visse sammenhenger blir enklere å ta stilling til skatteplikt til Svalbard. Dette må vurderes opp mot at en opphevelse vil redusere antall kategorier skattepliktige til Svalbard. Departementet legger til grunn at en omlegging totalt sett verken vil øke eller redusere arbeidsmengden i vesentlig grad.

En mer konsekvent beskatning av forskere og turistoperatører mv. utenfor Longyearbyen, foreslås gjennomført ved målrettede informasjonstiltak mot aktuelle arbeidsgivere og operatører. Slike informasjonstiltak vil være lite ressurskrevende. Totalt sett vil gjennomføring av en slik endring kunne forventes å medføre en beskjeden økning av ressursbehovet ved Svalbard skattekontor. Dette vil stille seg annerledes dersom det skal gjennomføres tiltak ut over dette, i form av økt stedlig oppfølging mv. Departementet finner at kostnadene knyttet til økt stedlig oppfølging ikke vil stå i rimelig forhold til mulig merproveny som følge av dette, og vil derfor ikke foreslå noen slik løsning.

Avviklingen av særordningen med kopfskatt for ansatte i Trust Arktikugol og overgang til individuell beskatning av disse, vil resultere i et betydelig merarbeid for skattekontoret på Svalbard. Det vil bli en vesentlig økning i antall personer som skal skattebehandles på ordinær måte. De administrative konsekvensene av dette er beskrevet i høringsuttalelsene fra Skattedirektoratet og Svalbard skattekontor, jf.

proposisjonens avsnitt 11.7.3. Den overgangen til prosentvis beskatning som foreslås i overgangsperioden, vil derimot ikke medføre behov for økte ressurser. Det innebærer at det økte ressursbehovet ikke vil melde seg før overgang til individuell beskatning blir gjennomført, tidligst fra inntektsåret 2015. Departementet har ikke nå grunnlag for å konkretisere ressursbehovet ved en slik framtidig overgang. Det vil blant annet avhenge av hvor mange personer dette vil gjelde på det aktuelle tidspunktet. Departementet vil komme tilbake til Stortinget med dette, før en slik framtidig overgang vedtas og iverksettes.

Den foreslåtte regelen om at skattepliktens omfang skal begrenses de første fem årene en person anses bosatt på Svalbard, vil i prinsippet redusere skatteetatens arbeidsoppgaver. I praksis vil det imidlertid være svært begrensede muligheter for å kontrollere utenlandsinntekt og utenlandsformue for denne gruppen, og den vesentligste konsekvensen av en slik endring vil være at det blir mer samsvar mellom regelverket og hva som er praktisk gjennomførbart. Faktisk sett kan ikke en slik regelendring ventes å frigjøre ressurser til andre oppgaver i skattestaten.

Innføring av generell selvangivelsesplikt på Svalbard for personer og selskaper som har full skatteplikt etter globalprinsippet, vil legge til rette for en god oppfølging av den enkelte skattyter og kan forenkle skattekontorets arbeid i en del sammenhenger. Departementet viser til at generell selvangivelsesplikt vil kunne gi seg utslag i bedre kvalitet på ligningsarbeidet, uten at det vil redusere behovet for personelle ressurser.

Forslaget om å utarbeide bedre informasjon om skattesystemet på Svalbard, vil kreve noen ressurser i skattestaten. Et slikt informasjonsarbeid vil eventuelt på sikt kunne motsvares av bedre og mer korrekte oppgaver fra arbeidsgivere og skattytere.

Totalt sett vil det ikke være behov for økt bemanning ved Svalbard skattekontor eller i skattestaten for øvrig, som følge av forslagene som foreslås iverksatt i første fase. Den andre fasen, med overgang til individuell beskatning av ansatte i Trust Arktikugol, vil som nevnt kunne kreve økt bemanning ved Svalbard skattekontor.

Gjennomføring av forslagene kan heller ikke forventes å medføre vesentlig økning av andre administrative kostnader.

Provenymessige konsekvenser

Departementet slutter seg til den beskrivelsen av økonomiske konsekvenser av forslagene som er gitt av arbeidsgruppen, jf. avsnitt 7.2 i sluttrapporten fra arbeidsgruppen, som er sitert i proposisjonen.

Videre vil en omlegging av fortolkningspraksis slik at Svalbard mer konsekvent likestilles med utland, kunne føre til at flere får rett til personfradrag

i fastlandsinntekt. Dette vil gjelde et forholdsvis lite antall personer, og provenyvirkningen antas derfor ikke å bli betydelig. Det må også tas i betraktning at den nåværende praksis har hatt begrenset varighet, og at en omlegging innebærer at praksis blir mer i samsvar med lovens underliggende systematikk.

Totalt sett er det grunnlag for å anta at de totale provenymessige konsekvensene av de forslagene som fremmes i denne proposisjonen, vil være beskjedne. De konkrete utslagene vil i stor grad avhenge av hvordan personer og virksomheter tilpasser seg til endringene. Spesielt gjelder dette avviklingen av den særlige praksisen for pendlere. De provenymessige utslagene vil også avhenge av utviklingen på Svalbard fram til individuell skattlegging av ansatte i Trust Arktikugol blir gjennomført. Departementet har ikke grunnlag for å beregne virkningene nærmere.

5.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til endringer i skattesystemet for Svalbard.

6. Unntak fra reglene om formuesverdsetting for boliger på Svalbard

6.1 Sammendrag

Departementet foreslår en egen bestemmelse i svalbardskatteloven § 3-1 annet ledd som unntar eiendommer på Svalbard fra de nye reglene om fastsetting av ligningsverdi av bolig. Disse reglene gjelder fra i år. Ligningsverdien skal etter disse reglene fastsettes ut fra boligens areal multiplisert med en kvadratmetersats som er differensiert ut fra boligtype, areal, byggeår og geografisk beliggenhet. Kvadratmetersatsene beregnes på bakgrunn av nye boligformuesberegninger fra Statistisk sentralbyrå (SSB), ut fra statistikk om omsatte boliger supplert med opplysninger fra matrikkelen. Særegenhetene ved boligmarkedet på Svalbard medfører at SSB ikke har informasjon som kan danne grunnlag for tilsvarende formuesberegninger for boligene der. Departementet foreslår derfor at boliger på Svalbard unntas fra de nye reglene for fastsetting av ligningsverdi av bolig. Departementet viser til forslag til endring i svalbardskatteloven § 3-1, med ikrafttreden straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Departementet legger til grunn at forslaget har små økonomiske og administrative konsekvenser.

6.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til endringer i svalbardskatteloven § 3-1.

7. Skattereglene for kraftforetak mv.

7.1 Sammendrag

For å sikre en nøytral grunnrenteskatt og at hele grunnrenten kommer til beskatning mener departementet at kraftverkseier ikke bør gis fradrag i beregningsgrunnlaget for grunnrenteinntekt for kostnader til leie av fallrettigheter. Tilsvarende bør det ikke gis fradrag i form av friinntekt og avskrivninger av eide fallrettigheter.

Departementet foreslår å klargjøre gjennom en lovendring at kostnader til leie av fallrettighet ikke kan komme til fradrag i beregningsgrunnlaget for grunnrenteinntekt. Videre foreslår departementet at det ikke skal gis fradrag i beregningsgrunnlaget for grunnrenteinntekt for avskrivning på tidsbegrenset fallrettighet, og at fallrettigheter ikke skal inngå i grunnlaget for friinntekt.

En overenskomst med Sverige fra september 2009 fastsetter prinsipper for det videre arbeidet med å etablere et felles svensk-norsk elsertifikatmarked. Det tas sikte på å etablere et slikt elsertifikatmarked fra 1. januar 2012. En rekke elementer, herunder norsk lov, bindende avtale mellom Norge og Sverige og Norges tilpasning til EUs fornybardirektiv, må være på plass før oppstart av det felles markedet. Departementet foreslår at inntekt fra utstedte elsertifikater knyttet til grunnrenteskattepliktig vannkraftproduksjon skal inngå i beregningsgrunnlaget for grunnrenteinntekt.

Departementet viser til forslag til endringer av skatteloven § 18-3, og foreslår at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Økonomiske konsekvenser

Den foreslåtte lovendringen vil ikke gi provenyvirksomheter for 2011. For årene deretter vil endringen føre til økt proveny. Provenyøkningen vil blant annet avhenge av hvor mange kraftverk som vil være i grunnrenteskattetposisjon og av prisen på elsertifikater.

7.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, slutter seg til regjeringens forslag med følgende presisering:

Flertallet støtter forslaget om at verdien på fallrettigheter ikke skal inngå i grunnlaget for friinntekt, for å sikre at hele grunnrenten kommer til beskatning og unngå skattemotivert uthuling av grunnrenteskatten på kraftverk. Flertallet mener imidlertid at forslaget bør avgrenses, slik at regelendringen ikke berører friinntektsgrunnlaget for utbygde kraftanlegg med fallrettigheter ervervet før fremleg-

gelsen av statsbudsjettet for 2011. Anskaffelsesverdier for ervervede fallrettigheter før 5. oktober 2010 tilknyttet kraftproduksjon vil dermed som tidligere inngå i grunnlaget for beregning av friinntekt. Flertallet slutter seg til regjeringens forslag om at det ikke gis fradrag for avskrivninger i grunnrenteskatten for fall underlagt vilkår om hjemfall.

Flertallet fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 18-3 tredje ledd bokstav b nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Det ses bort fra skattemessig verdi av fallrettighet ved beregning av friinntekt etter denne bokstav. Forrige punktum gjelder ikke ervervede fallrettigheter som før 5. oktober 2010 er tilknyttet utbygde kraftverk.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre har fått innspill som tyder på at konsekvensene av ikke å gi fradrag for eide eller leide fallrettigheter i grunnrentebeskatningen, har langt større konsekvenser enn departementet har anslått. Disse medlemmer mener derfor at omleggingen burde ha vært bedre utredet og konsekvensene bedre kartlagt.

Disse medlemmer merker seg også at regjeringen synes mer opptatt av å skattlegge grønne sertifikater enn å få ordningen etablert og mener at det vil være naturlig å avvente ordningens endelige innretning før man vedtar en eventuell innlemmelse av inntektene det skaper i grunnrentebeskatningen.

Disse medlemmer går derfor imot regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre viser til finanskomiteens høring om statsbudsjettet 2011 hvor det framkom velbegrunnet motstand mot regjeringens forslag fra bl.a. EnergiNorge. Disse medlemmer mener at de fleste forslagene virker lite gjennomdrøftet og viser også til at det ikke er mulig å få fornuftige svar eller beregning av de økonomiske konsekvenser av forslagene. Som eksempel på dette vil disse medlemmer vise til at regjeringen mener at fallrettigheter ikke skal inngå i grunnlaget for friinntekt, samlet vil øke grunnrenteskatten med 5 mill. kroner, samti-

dig hevder Energiselskapet Buskerud at bare for dem vil regjeringens forslag alene innbære en økt grunnrenteskatt med 5 mill. kroner. Disse medlemmer viser til at det ved flere anledninger de siste årene har vært foretatt skatteskjerpelser overfor kraftnæringen, som senere delvis har blitt reversert på grunn av at konsekvensene av forslagene har blitt større og/eller annerledes enn det regjeringen hadde lagt til grunn. Det samme blir fort tilfellet med de regelendringer som foreslås nå. Flere skatteskjerpelser foreslås uten forutgående konsekvensutredninger.

Disse medlemmer viser også til at forslaget om grunnrenteskatt på el-sertifikater innebærer at det blir en konkurransevridning i norsk vannkrafts disfavør i forhold til annen fornybar energi og svensk vannkraft. Disse medlemmer har vondt for å se at en slik endring vil medføre økt satsing på norsk fornybar energi, men frykter snarere det motsatte.

Disse medlemmer støtter på denne bakgrunn ikke regjeringens forslag.

8. Næringseiendom som nytt utskrivingsalternativ for eiendomsskatt

8.1 Sammendrag

Departementet foreslår å innføre begrepet «næringseiendom» som ny utskrivingskategori i lov om eideomsskatt til kommunane (eideomsskatte-*lova*) av 6. juni 1975 nr. 29. Dette gjøres for å gi kommunene mulighet til å likebehandle ulike typer næringseiendom, samt for å kunne tilpasse eiendomsskatten til lokale forhold i enda større grad enn etter dagens regler. Etter forslaget vil kommunene få to ytterligere alternativer ved utskrivningen, henholdsvis bare på næringseiendom i hele kommunen, eller på all eiendom i bymessig utbygde områder og næringseiendom i hele kommunen.

Ved utskrivning etter de nye alternativene vil næringseiendom inkludere eiendommer som anses som verk og bruk. Uttrykket verk og bruk vil etter disse utskrivingsalternativene fortsatt ha betydning for verdsettelsesformål.

Departementet foreslår at de nye reglene skal tre i kraft med virkning fra og med skatteåret 2011. For kommuner som ønsker å benytte de nye utskrivingsalternativene er det behov for å foreta taksering av næringseiendom som ikke tidligere er taksert. På denne bakgrunn foreslår departementet en overgangsregel for 2011 med utvidet frist for utskrivning for kommuner som vil gjøre bruk av de nye utskrivingsalternativene.

Overgangsregel

Eideomsskatte*lova* § 14 annet ledd fastsetter at skatten skal «så langt råd er, vera utskriven før

1. mars i skatteåret». For å nå denne fristen må takseringen av de skattepliktige eiendommene være ferdigstilt på et tidspunkt som gjør det praktisk mulig å skrive ut eiendomsskatten innen 1. mars i skatteåret. For sen iverksettelse eller gjennomføring av takseringen gir normalt ikke grunnlag for å oversitte fristen til 1. mars.

Reglene i eideomsskatte*lova* § 8 om verdsettelse etter ligningsverdi er kun trådt i kraft med virkning for kraftproduksjonsanlegg, jf. kgl. res. av 17. juli 1998 nr. 613 med senere endringer. Taksering av øvrig eiendom skal gjennomføres etter reglene i skattelov for byene av 18. august 1911 nr. 9, jf. eideomsskatte*lova* § 33 annet ledd. Etter byskatteloven § 4 første ledd, første punktum, skal «[a]lmindelig taksering foregå hvert 10de år, med mindre bystyret under særegne forhold beslutter, at ny taksering tidligere skal finne sted». Det er kommunen som har ansvaret for takseringen, jf. byskatteloven § 4 første ledd, første punktum og § 4 annet ledd.

Innføring av to nye utskrivingsalternativer for næringseiendom er etter departementets syn et «særegent forhold», jf. byskatteloven § 4 første ledd, første punktum. Dette innebærer at kommunene kan gjennomføre en alminnelig taksering av de eiendomsskattepliktige eiendommene selv om det er mindre enn 10 år siden forrige alminnelige taksering i kommunen. Alternativt kan takseringen begrenses til de eiendommer som ikke tidligere har vært taksert. En avgrenset taksering av de eiendommene som blir eiendomsskattepliktige som en følge av innføringen av nye utskrivingsalternativer, må være tilpasset det eksisterende takstnivået i kommunen.

Dersom kommunen ikke rekker å gjennomføre taksering og skatteutskrivning for næringseiendom for skatteåret 2011 i tide, kan utskrivningen bli ugyldig. For å forhindre dette foreslår departementet en overgangsregel om at kommuner som skriver ut eiendomsskatt på næringseiendom i 2011 gis en frist for utskrivning til utgangen av juni 2011. For senere år vil fristen i eideomsskatte*lova* § 14 gjelde. Den forlenkede fristen gjelder kun for utskrivning av skatt på næringseiendom. Eiendomsskatt på øvrig eiendom skrives ut i henhold til ordinær frist.

Det vises til forslag til overgangsregel under III i utkastet til lov om endringer i eideomsskatte*lova*.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De foreslåtte endringene i eideomsskatte*lova* innebærer at kommunene gis anledning til å utvide eiendomsskattegrunnlaget. Departementet antar at det i stor grad vil være kommuner med en betydelig portefølje av næringseiendom utenom verk og bruk, og som ikke allerede skriver ut eiendomsskatt i hele kommunen, som vil benytte seg av muligheten til å skrive ut eiendomsskatt på all næringseiendom. Det

er derfor grunn til å tro at kommunenes samlede inntekter fra eiendomsskatten vil øke i 2011. Departementet har imidlertid ikke grunnlag for å tallfeste hvilke kommuner som vil benytte seg av den nye muligheten, og hvor mye inntektene vil øke i 2011 som følge av lovendringen.

De administrative konsekvensene av lovforslaget knytter seg først og fremst til at de kommunene som velger å skrive ut eiendomsskatt etter de nye reglene vil måtte taksere næringseiendommer i løpet av en relativt begrenset tidsperiode. Takseringen vil påføre kommunene økte kostnader i takseringsåret, men utover dette antas forslaget ikke å ha økonomiske og administrative konsekvenser av betydning.

Forslaget er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 14.

8.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Høyre, slutter seg til regjeringens forslag til endringer i eiendomsskatteloven.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre ser regjeringens forslag om å innføre begrepet «næringseiendom» som ny utskriftskategori i eiendomsskatteloven som nok et angrep på de som skaper arbeidsplasser i by og bygd i Norge. Dette er en skatt som har potensial i seg til å ramme bedrifter med mye kapital og lav avkastning hardt, dersom kommunene velger å bruke muligheten. Turistnæringen med hoteller og overnattingssteder er spesielt utsatt. Bedrifter i de kommunene som vil benytte seg av dette vil bli påført en kostnad som andre ikke har. Bedriftene konkurrerer i samme marked, og lovendringen vil derfor kunne virke konkurransevridende.

Disse medlemmer går imot lovendringen.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til merknad i Innst. 3 S (2010–2011).

Komiteens medlem fra Venstre mener at regjeringens forslag om endringer i grunnlaget for eiendomsskatt medfører at to viktige hensyn står mot hverandre. På den ene siden er det viktig at kommunene får størst mulig frihet til selv å ta flest mulig beslutninger som angår egne borgere og næringsliv lokalisert i kommunen. Dette medlem er for et langt friere regime når det gjelder det kommunale skatteøret. På den annen side står hensynet til det lokale næringsliv, og det å legge forholdene best mulig til rette for næringsutvikling lokalt. Dette medlem er også for en langt mer dynamisk, mer

målrettet og framtidsrettet næringspolitikk enn det dagens regjering evner å føre.

I skjæringspunktet mellom disse hensyn støtter dette medlem på prinsipielt grunnlag regjeringens forslag om endringer. Det betyr imidlertid ikke at dette medlem vil oppfordre landets kommuner til å innføre en slik ordning, men at dette medlem vil gi kommunene – og ikke minst kommunenes borgere, gjennom valg – en anledning til å avgjøre dette selv. Venstre vil uansett komme til å gå mot en slik utvidelse av den kommunale beskatningen i de aller, aller fleste tilfeller lokalt.

Dette medlem viser videre til at Venstre foreslår en rekke målrettede skattelette-forslag for denne type næringsvirksomhet i Venstres alternative statsbudsjett for 2011, nærmere omtalt i Innst. 3 S (2010–2011).

9. Flere skatteoppgjørspuljer og nye frist- og rentebestemmelser

9.1 Sammendrag

Departementet foreslår å åpne for at skatteoppgjøret for personlige skattytere kan sendes ut i flere puljer enn de to man har i dag. Personlige skattytere får i dag skatteoppgjøret enten i juni eller oktober. De aller fleste lønnstakere og pensjonister får skatteoppgjøret i juni. De øvrige lønnstakerne og pensjonistene, samt personlige næringsdrivende og deres ektefeller, får skatteoppgjøret i oktober.

Utsendelse av skatteoppgjøret i flere puljer vil innebære økt service overfor skattyterne og øke fleksibiliteten i skattemyndighetenes arbeid. Betalings-tidspunktene for restskatt og tilgodebeløp forskyves tilsvarende. Restskatt vil forfalle med samme betalingsfrister som i dag, regnet fra skatteoppgjøret er sendt skattyter. Tidligst mulige forfallstidspunkt for restskatt vil fortsatt være 20. august. Tilgodebeløp skal utbetales skattyter så snart som mulig, og senest tre uker etter at skatteoppgjøret er sendt ut.

Samtidig foreslås en omlegging av gjeldende regler om rentetillegg og rentegodtgjørelse ved skatteavregningen. Ved overgang til flere skatteoppgjør vil det ikke lenger være hensiktsmessig å beregne renter ved skatteavregningen ut fra faste nominelle renter hvor satsene er basert på en på forhånd gitt tidsperiode. Departementet foreslår derfor å erstatte dagens system med en renteberegning basert på en årlig rentesats.

Departementet foreslår også å oppheve kravet om at skatteoppgjøret skal kunngjøres. At skatteoppgjøret er ferdig, kunngjøres i dag ved annonser i en rekke av landets aviser. Denne kunngjøringen i form av annonser i papiravisene har mistet sin praktiske

betydning, og departementet foreslår å oppheve kravet om at skatteoppgjøret skal kunngjøres.

I dag har kunngjøringen blant annet betydning for beregningen av klage- og søksmålsfristene, fristene for beregning av forfall for restskatt og er utgangspunktet for rentegodtgjørelse ved tilbakebetaling av skatt. Som følge av forslaget om å oppheve kravet om kunngjøring, foreslår departementet at beregningene i stedet knyttes til tidspunktet for når skatteoppgjøret er sendt skattyter. Departementet foreslår videre en utvidelse av klagefristen til seks uker, samt å videreføre 10. august som tidligste klagefrist for junioppgjøret.

Departementet tar sikte på at ordningen med flere skatteoppgjør for lønnstakere og pensjonister får virkning fra skatteoppgjøret som skattyterne mottar i 2011, dvs. for inntektsåret 2010.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementet legger til grunn at den foreslåtte systemtekniske endringen av renteregulene samlet sett vil ha begrensede økonomiske og administrative konsekvenser for skattekreditorene og skattyterne. Perioden som den løpende årlige renten skal beregnes for, vil for de fleste tilsvare perioden som har vært grunnlaget for fastsettelsen av de gjeldende faste nominelle rentesatsene. Skatteetaten vil ha enkelte kostnader i forbindelse med tilpasninger av datasystemene for det nye rentesystemet, men dette forutsetter departementet vil bli dekket innenfor gjeldende budsjettammer.

Forslaget vil i praksis innebære en justering av rentesatsen. Denne endringen skyldes en justering i samsvar med utviklingen i rentenivået i markedet siden forrige gang disse rentene ble endret, og ikke en systemendring. Det vil si at systemendringen ikke medfører budsjettmessige endringer for 2011. Rentene ble sist justert ved årsskiftet 2007/2008 med virkning fra og med ligningen for inntektsåret 2007. Også da ble rentesatsene justert som følge av endringer av rentenivået i markedet siden forrige endring, og med utgangspunkt i Norges Banks styringsrente. Rentesatsen ved siste justering ble redusert med 28 pst. siden disse rentene verken er skattepliktige eller fradragsberettigede ved ligningen.

Forslaget innebærer at renten settes til den pengepolitiske styringsrenten slik den er fastsatt av Norges Bank pr. 1. januar det aktuelle året, redusert med 28 pst. Slik det ser ut per i dag vil dette innebære en nedjustering av rentene fra 1. januar 2011 sammenlignet med dagens faste sett av nominelle rentesatser. Rentenivået vil imidlertid kunne variere fra år til år. For personlige skattytere er andelen tilgodebeløp ved ligningen normalt høyere enn andelen restskattekrav både i antall og beløp. For upersonlige skattytere er derimot andelen restskatt ved ligningen normalt høy-

ere enn andelen tilgodebeløp både i antall og beløp. For skattyterne sett under ett vil de økonomiske konsekvensene av forslaget bli omtrent uendret.

Dagens kunngjøring av at skatteoppgjøret er ferdig, skjer ved annonser i en rekke av landets aviser. En oppheving av kravet om kunngjøring av skatteoppgjørets ferdigstillelse vil medføre en besparelse for skatteetaten anslått til omlag en halv million kroner pr. år.

Ikrafttredelse

En ordning med to til tre flere skatteoppgjørspuljer enn i dag for lønnstakere og pensjonister foreslås innført ved skatteoppgjøret i 2011, dvs. for inntektsåret 2010. De konkrete datoene for disse skatteoppgjørene må fastsettes av Skattedirektoratet.

Erfaringer fra ordningen med flere skatteoppgjør vil danne grunnlag for å vurdere en utvidelse av ordningen, slik at også personlig næringsdrivende og deres ektefeller kan motta skatteoppgjøret tidligere enn i dag. Siktemålet er deretter å utvikle ordningen videre slik at det kan innføres suksessive skatteoppgjør etter hvert som ligningene ferdigstilles.

Departementet foreslår at lovendringene trer i kraft fra 1. januar 2011.

Forslaget er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 15.

9.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til endringer i ligningsloven og skattebetalingsloven.

10. Lov om kompensasjon av merverdiavgift

10.1 Sammendrag

Ved lovendring 11. desember 2009 ble det vedtatt at det fra 1. januar 2011 skal gjelde et vilkår om betaling via bank ved anskaffelser for 10 000 kroner eller mer for å oppnå skattefradrag og fradrag for inngående merverdiavgift etter merverdiavgiftsloven. Vilkåret er tatt inn i henholdsvis skatteloven § 6-51 og merverdiavgiftsloven § 8-8. Se nærmere om lovendringene i Prop. 1 L (2009–2010) under avsnitt 5.3. På bakgrunn av at de samme hensyn gjør seg gjeldende ved krav om kompensasjon av merverdiavgift fra kommuner, fylkeskommuner mv. foreslår departementet at tilsvarende vilkår innføres i lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. § 4 annet ledd nytt nr. 5. I forslaget til ny bestemmelse vises det til merverdiavgiftsloven § 8-8, og med dette menes at de to bestemmelsene skal ha samme materielle innhold.

10.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til ny bestemmelse i merverdiavgifts kompensasjonsloven.

11. Merverdiavgift og elektroniske tjenester

11.1 Sammendrag

Bakgrunn

Merverdiavgiften er en generell forbruksavgift og formålet er å skaffe staten inntekter. Avgiften er en svært viktig inntektskilde for staten og gir om lag 200 mrd. kroner i årlige inntekter. Det er sentralt at merverdiavgiften til enhver tid er utformet slik at den i størst mulig grad omfatter forbruk generelt. Merverdiavgiftsreformen i 2001 innebar at det også ble innført generell avgiftsplikt på omsetning av tjenester. Reformen var helt nødvendig for å sikre merverdiavgiftsinntektene når tjenestene vokste som andel av forbruket. Norge har imidlertid fortsatt et smalere merverdiavgiftsgrunnlag enn våre viktigste handelspartnere innen EU. Dette innebærer at mulighetene for å utvide merverdiavgiftsgrunnlaget bør vurderes ytterligere i tillegg til at unntak, fritak og andre særordninger bør unngås.

Ved handel over landegrensene bygger det norske merverdiavgiftssystemet på destinasjonsprinsippet. Dette sikres ved at utførsel av varer og tjenester fra merverdiavgiftsområdet (definert i merverdiavgiftsloven som det norske fastlandet og alt område innenfor territorialgrensen, men ikke Svalbard, Jan Mayen eller de norske bilandene) er fritatt for norsk merverdiavgift (nullsats), og at det skal betales norsk merverdiavgift ved innførsel av varer og tjenester til merverdiavgiftsområdet.

Særlige utfordringer reiser seg ved utformingen av merverdiavgiftssystemet når det gjelder internasjonal tjenestehandel generelt og elektronisk handel (e-handel) spesielt. Det er bred internasjonal enighet om at tjenester i utgangspunktet bør avgiftsbelegges der hvor de forbrukes. Samtidig søker man å utforme regelverket slik at samme tjeneste ikke avgiftsbelegges i flere jurisdiksjoner (dobbel avgift) eller ikke avgiftsbelegges i noen jurisdiksjoner (ingen avgift). Den løsningen som er valgt innen EU, som også har bred støtte innen OECD, er at elektroniske tjenester skal avgiftsbelegges hvor mottakeren er hjemmehørende.

Mens merverdiavgiftsplikten for innførsel av varer ble etablert ved innføringen av merverdiavgiften i 1970, ble det først avgiftsplikt ved innførsel av tjenester med virkning fra 1. juli 2001. Denne avgiftsplikten gjelder ved kjøp av fjernleverbare tjenester fra utlandet hvor mottaker er næringsdrivende

eller offentlig virksomhet hjemmehørende i merverdiavgiftsområdet. Ansvar for beregning og betaling av merverdiavgiften er lagt til mottakeren (omvendt avgiftsplikt). Et viktig hensyn bak denne avgiftsutvidelsen var å sikre at det verken oppstår dobbelt eller ingen avgift ved omsetning over landegrensene. I forlengelsen av dette kommer dessuten at det er en sentral målsetting ved utforming av merverdiavgiftssystemet at det skal være likhet mellom norske og utenlandske tjenesteytere, slik at merverdiavgiften ikke skal påvirke valget av om en tjeneste kjøpes i Norge eller i utlandet.

Med virkning fra 1. desember 2004 ble det også innført merverdiavgiftsplikt når privatpersoner og andre ikke-næringsdrivende kjøper elektroniske kommunikasjonstjenester fra utlandet, Svalbard og Jan Mayen. Dette vil typisk omfatte norske privatpersoner som tegner mobilabonnement eller avtale om bredbåndstelefon hos en utenlandsk tilbyder. Oppkreivingsmekanismen med omvendt avgiftsplikt ble imidlertid ikke ansett mulig å benytte i disse tilfellene. Tilbydere av elektroniske kommunikasjonstjenester, som ikke har forretningssted eller hjemsted i norsk merverdiavgiftsområde, skal derfor registreres i Merverdiavgiftsregisteret ved representant. Endringen ble gjort for å sikre et nøytralt merverdiavgiftsregelverk for internasjonale elektroniske kommunikasjonstjenester.

Med unntak av elektroniske kommunikasjonstjenester foreligger det etter gjeldende rett ingen merverdiavgiftsplikt på tjenester som kjøpes fra utlandet av privatpersoner hjemmehørende i norsk merverdiavgiftsområde. Disse tjenestene vil normalt ikke være avgiftsbelagt andre steder når de omsettes til privatpersoner som er hjemmehørende i Norge, fordi dette anses som avgiftsfri eksport. Tjenesten kan dermed kjøpes uten norsk og utenlandsk merverdiavgift. En slik rettstilstand medfører konkurransevidninger i disfavør av tjenestetilbydere etablert i Norge ved at det skal beregnes merverdiavgift med 25 pst. ved innenlands norsk omsetning, mens det ikke foreligger avgiftsplikt på tilsvarende tjenester som kjøpes utenfor merverdiavgiftsområdet.

Framveksten av ny teknologi og økende handel over landegrensene gjør at stadig flere tjenester er tilgjengelige for norske privatpersoner over internett mot betaling. Blant annet er musikk, film, video, nyheter og andre tradisjonelle tv-programmer områder som er godt egnet for tjenesteleveranser som består i nedlasting av filer eller avspilling (streaming) over nett. En rekke aktører tilbyr nå slike tjenester. Markedet for nedlasting av elektroniske bøker i tekstformat er også økende.

Som nevnt er det i dag ikke merverdiavgiftsplikt på elektroniske tjenester som kjøpes fra utlandet av privatpersoner hjemmehørende i Norge. Dette er ikke

en ønsket rettstilstand. Over tid kan omfanget av slik tjenesteomsetning fra utlandet bli stort og det er viktig at merverdiavgiftssystemet også omfatter dette forbruket. Elektroniske tjenester har dessuten vært merverdiavgiftspliktig ved innenlands omsetning siden 2001 og det er viktig å gi like avgiftsmessige konkurransevilkår for alle som tilbyr slike tjenester til norske forbrukere.

På denne bakgrunn mener Finansdepartementet at det er nødvendig med en endring i merverdiavgiftsloven for blant annet å sikre lik merverdiavgiftsplikt for innenlands omsetning og innførsel av elektroniske tjenester.

Nærmere om lovforslaget

Finansdepartementet foreslår at det skal beregnes merverdiavgift med den alminnelige satsen på 25 pst. når privatpersoner hjemmehørende i Norge kjøper elektroniske tjenester fra utlandet. I tillegg til privatpersoner vil også andre mottakere enn næringsdrivende og offentlig virksomhet omfattes av forslaget. Ved innenlands omsetning av elektroniske tjenester gjelder en slik merverdiavgiftsplikt allerede i dag. Dessuten vil kjøp fra utlandet være merverdiavgiftspliktig dersom mottakeren er næringsdrivende eller offentlig virksomhet hjemmehørende i merverdiavgiftsområdet.

Forslaget innebærer således en utvidelse av merverdiavgiftsplikten ved leveranser av elektroniske tjenester over landegrensene ved at mottakerkretsen nå også vil omfatte privatpersoner eller andre aktører som ikke er næringsdrivende eller offentlig virksomhet. Denne tjenestetypen er allerede avgiftspliktig i dag, og forslaget innebærer kun en likestilling mellom innenlands omsetning og kjøp av slike tjenester fra utlandet. Etter forslaget skal det eksempelvis beregnes merverdiavgift ved nedlasting av musikk mot betaling uavhengig av om musikken kjøpes fra norsk eller utenlandsk tilbyder.

Tilsvarende foreslås det at levering av elektroniske tjenester skal fritas for norsk merverdiavgift når mottakeren er hjemmehørende utenfor merverdiavgiftsområdet. Dette gjelder i dag allerede for mottakere som anses som næringsdrivende eller offentlig virksomhet, men vil utvides til å gjelde også andre mottakere, slik som privatpersoner.

Fordi det systemteknisk og kontrollmessig er ansett tilnærmet umulig å pålegge en privatperson å betale merverdiavgift gjennom oppkrevningsmåten med omvendt avgiftsplikt, vil Finansdepartementet foreslå at ansvaret for beregning og betaling av norsk merverdiavgift skal ligge hos tilbydere av elektroniske tjenester. Tilbydere av elektroniske tjenester som ikke har forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet kan i utgangspunktet registrere seg ved representant, jf. merverdiavgiftsloven § 2-1

sjette ledd. Departementet ser imidlertid behov for at tilbydere uten forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet og som leverer elektroniske tjenester til privatpersoner i Norge, kan etterleve sine rettigheter og plikter etter merverdiavgiftsloven på en enklere måte. Det legges derfor opp til at denne gruppe tjenestetilbydere kan velge å la seg registrere seg etter en forenklet registrerings- og rapporteringsordning. Det er viktig å tilby enklere registreringsprosedyrer som reduserer de administrative pliktene ved etterlevelse og som er basert på elektronisk registrering og rapportering.

Dersom tilbyderne velger å etablere seg i merverdiavgiftsområdet, vil det foreligge registreringsplikt etter de alminnelige bestemmelsene i merverdiavgiftsloven, jf. merverdiavgiftsloven § 2-1 første ledd. Departementet vil også presisere at reglene for de som i dag plikter å beregne og betale merverdiavgift ved kjøp av fjernleverbare tjenester ikke vil bli endret. Næringsdrivende og offentlig virksomhet som kjøper elektroniske tjenester skal fortsatt selv beregne og betale merverdiavgift gjennom oppkrevningsordningen med omvendt avgiftsplikt.

EU har etablert en forenklet registreringsordning for tilbydere som ikke er etablert i EU og som omsetter elektroniske tjenester til privatpersoner i EU. Departementet ser behov for også i Norge å innføre en liknende forenklet registrerings- og rapporteringsordning. Fordelen med en slik ordning vil blant annet være at tilbyderne ikke behøver å benytte en stedlig representant. Til gjengjeld vil ikke tilbyderne kunne trekke fra inngående merverdiavgift på anskaffelser etter de alminnelige fradragsreglene i merverdiavgiftsloven, men må søke om refusjon av inngående merverdiavgift.

Etter Finansdepartementet vurdering er det behov for å få på plass en merverdiavgiftsplikt også for kjøp av elektroniske tjenester fra utlandet så raskt som mulig. Det legges derfor fram et slikt lovforslag i statsbudsjettet for 2011 uten forutgående høring. Det vises til forslag til endringer i § 1-3, § 3-30 og § 6-22 i merverdiavgiftsloven.

Finansdepartementet foreslår at merverdiavgiftsplikten trer i kraft med virkning fra 1. juli 2011. En tidligere ikrafttredelse anser departementet ikke som realistisk. Det er viktig å få utformet en registrerings- og rapporteringsordning som innebærer reelle forenklinger. En sentral del av dette arbeidet er å utvikle tilfredsstillende tekniske løsninger som legger til rette for elektronisk kommunikasjon og rapportering. Dette trenger skatteetaten tid på å utvikle. I tillegg nødvendiggjør lovforslaget om utvidet merverdiavgiftsplikt også andre endringer i merverdiavgiftsloven. Dette gjelder blant annet registreringsbestemmelsene i merverdiavgiftsloven kapittel 2 og bestemmelsene om ansvaret for beregning og betaling i mer-

verdiavgiftsloven kapittel 11. Det må også tas stilling til andre sentrale lovspørsmål slik som eksempelvis hvilke vilkår som skal settes til registrering, oppgaveplikt, dokumentasjon og bokføringsplikt.

Finansdepartementet vil arbeide videre med de ulike lovspørsmålene parallelt med at nærværende lovforslag om den materielle merverdiavgiftsplikten behandles i Stortinget. Forutsatt at Stortinget slutter seg til lovforslaget, vil de andre nødvendige lov- og forskriftsendringene bli sendt på høring før departementet kommer tilbake til Stortinget med lovsaken. Departementet legger således opp til at hele lovsaken behandles av Stortinget i to runder. Det vil si at Stortinget først tar stilling til spørsmålet om den materielle avgiftsplikten i forbindelse med behandlingen av 2011-budsjettet, mens de andre lovendringene som er nødvendige behandles av Stortinget våren 2011. På denne måten kan lovendringene tre i kraft med virkning fra 1. juli 2011.

Provenyvirkningen av en slik merverdiavgiftsplikt er usikker, men kan anslås til i størrelsesorden 150 mill. kroner årlig. Bokført effekt i 2011 kan utgjøre 38 mill. kroner. Over tid antas provenyet å bli betydelig større i takt med økende forbruk av slike tjenester.

Forslaget er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 17.

Økonomiske konsekvenser

Det finnes lite offisiell statistikk over hvor mye som omsettes i Norge av elektroniske tjenester betalt av forbrukerne. Omfanget er dermed usikkert, men markedet synes å være sterkt voksende. Det kan på usikkert grunnlag anslås at det vil omsettes elektroniske tjenester i Norge for i overkant av 1 mrd. kroner i 2011. Det kan antas at i underkant av 1/3 av omsetningen kan knyttes til salg av musikk, ved nedlasting eller streaming. Videre antas at om lag 1/3 kan knyttes til spill, som nettspill og mobiltelefonspill. Den resterende omsetningen antas å komme fra nedlastninger av programvare og lignende.

En stor del av omsetningen av elektroniske tjenester antas å være knyttet til salg fra utenlandske aktører til privatpersoner. Provenyvirkningene av en avgiftsplikt for slike tjenester kan på usikkert grunnlag anslås til i størrelsesorden 150 mill. kroner årlig. Hvis iverksettelse skjer fra 1. juli kan effekten i 2011 utgjøre om lag 75 mill. kroner påløpt og om lag 38 mill. kroner bokført. Inntektene til staten vil avhenge av at utenlandske tjenestetilbydere innberetter og betaler avgift. Provenyanslaget er usikkert og departementet vil komme tilbake med eventuelt endringer i anslaget i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2011. Over tid antas det at inntektene til staten som følge av avgiftsutvidelsen vil bli betydelig større, i takt med økende forbruk av slike tjenester.

Elektroniske tjenester kan tilbys norske forbrukere i et internasjonalt marked og prisen kan være en viktig faktor for hvor forbrukerne kjøper inn tjenestene. En utvidelse av avgiftsplikten til også å omfatte elektroniske tjenester som leveres fra utlandet vil derfor være nødvendig for å unngå en framtidig uthuling av merverdiavgiftsgrunnlaget.

Administrative konsekvenser

Tilbydere uten forretningssted eller hjemsted i merverdiavgiftsområdet og som leverer elektroniske tjenester til privatpersoner i Norge vil ofte ha liten tilknytning til Norge. Etter forslaget vil slike tjenestetilbydere få ansvar for beregning og betaling av merverdiavgift til norske avgiftsmyndigheter. Dette vil medføre økte administrative kostnader knyttet til etterlevelse av sine plikter overfor norske avgiftsmyndigheter. Det legges imidlertid opp til at denne gruppe tjenestetilbydere kan velge å la seg registrere seg etter en forenklet registrerings-/rapporteringsordning. Målsettingen vil blant annet være i størst mulig grad å forenkle de administrative pliktene gjennom enklere registrerings- og rapporteringsprosedyrer.

Skattetatens administrative kostnader ved innføring av merverdiavgiftsplikten er anslått til i størrelsesorden 5 mill. kroner i utviklingskostnader og 2 mill. kroner i årlige driftskostnader. De administrative kostnadene knyttet til etablering og drift av en forenklet registrerings- og rapporteringsordning vil imidlertid bero på hvilke tekniske løsninger som velges. Anslaget er derfor noe usikkert.

11.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, slutter seg til regjeringens forslag til endringer i merverdiavgiftsloven.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til merknad i Innst. 3 S (2010–2011) og går imot innføring av merverdiavgift på elektroniske tjenester fra utlandet til norske forbrukere og på elektroniske bøker.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti fremmer følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-3 annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for parallellutgaver av bøker omsatt som tjenester levert over internett eller annet elektronisk nett.

Nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til nytt femte ledd.

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2011.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti kan ikke se den prinsipielle forskjellen på e-bøker og tradisjonelle bøker, og ønsker å innlemme e-bøker i merverdiavgiftsfritaket som gjelder for litteratur for å sikre hensynet til bevaring av norsk språk og kultur.

Komiteens medlem fra Venstre mener at regjeringens forslag til å innføre avgiftsplikt på elektroniske tjenester som leveres fra utlandet til privatpersoner i Norge framstår som svært lite gjennomtenkt og er preget av symbolpolitikk snarere enn politisk realisme. Det framstår for dette medlem som svært uklart hvordan dette skal implementeres, følges opp og etterprøves. Dette medlem har stilt en rekke spørsmål til departementet knyttet til innføringen av en slik ordning, og i beste fall fått svært mangelfulle svar. Dette medlem viser bl.a. til at EU i realiteten først har planer om å innføre en tilsvarende ordning fra 2015, men at det også her gjenstår en rekke ubesvarte spørsmål.

Dette medlem mener også at det ikke er noe logikk i at det er en beløpsgrense for 200 kroner for tollfri import som plutselig skal gjelde for alt annet enn elektroniske tjenester.

Dette medlem viser til Stortingets behandling av hhv Dokument 8:53 (2009–2010) om innlemming av e-bøker i merverdiavgiftsfritaket som gjelder for litteratur og Dokument 8:64 (2009–2010) om å innlemme aviser som distribueres elektronisk i merverdiavgiftsfritaket som gjelder for aviser. Dette medlem støtte helhjertet opp om begge disse forslagene fordi dagens regelverk er ulogisk. Utviklingen i mediesektoren går fort, og det er avgjørende at lovverket vårt er oppdatert og kan håndtere denne utviklingen. Papirbøker – og etter hvert også parallellutgaver av bøker utgitt som lydbøker – har momsfritak. Det er det ulogisk at e-bøker ikke har samme vilkår. Det er ulogisk at aviser som distribueres elektronisk ikke underlegges samme regelverk som papiraviser. Sistnevnte har såkalt nullsats i merverdiavgiftssystemet.

For dette medlem er det uforståelig at utgivesformat skal bestemme rammevilkårene for produksjon og distribusjon av norskspråklig litteratur eller nyheter. Det er svært lite prinsipielt å lage et kunstig skille mellom papirutgivelser og digitale utgivelser. Dette medlem foreslår derfor å likestille e-bøker og elektroniske utgaver av aviser med papirutgavene i mva-regelverket.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-1 nytt annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for parallellutgaver av aviser omsatt som tjenester gjennom digitale overføringer.

§ 6-3 annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for parallellutgaver av bøker omsatt som tjenester gjennom digitale overføringer.

Nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til nytt femte ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

12. Merverdiavgiftsoppgjør etter krav fra avgiftssubjektet

12.1 Sammendrag

Departementet legger med dette fram forslag til ny § 18-3 i merverdiavgiftsloven om endring av merverdiavgiftsoppgjøret etter krav fra avgiftssubjektet mv. Forslaget innebærer i stor grad en lovfesting av gjeldende praksis, og gir en klar rettslig forankring av avgiftssubjektenes adgang til å kreve endring av avgiftsoppgjøret for tidligere terminer.

Departementet foreslår at et registrert avgiftssubjekt skal kunne kreve endring av merverdiavgiftsoppgjøret for tidligere terminer ved å sende inn endringsoppgave (korrigert omsetningsoppgave eller omsetningsoppgave med tillegg til den ordinære oppgaven). Avgiftssubjektet vil dermed kunne få fradrag for inngående avgift som ikke har kommet til fradrag tidligere (til gode inngående avgift) og endre beløp som uriktig er innberettet som utgående avgift eller er innberettet med for høy avgiftssats (til gode utgående avgift).

I forslaget til ny § 18-3 er det også regulert hvor langt tilbake i tid endringsadgangen skal strekke seg. Avgiftssubjektet må fremme krav om endring av avgiftsoppgjøret innen tre år. Treårsfristen starter å løpe ved utløpet av henholdsvis terminen for anskaffelsen for inngående avgift og terminen for omsetning for utgående avgift. Fristen avbrytes når

endringsoppgaven er mottatt hos avgiftsmyndighetene.

Forslaget innebærer at når avgiftssubjektet har anført for mye avgift i salgsdokumentet til kjøper, kan beregningsgrunnlaget for utgående avgift bare endres dersom avgiftssubjektet har rettet feilen overfor kjøperen. Avgiftsmyndighetene kan frafalle dette vilkåret i særlige tilfeller, men har da adgang til å gjøre fradrag i tilbakebetalingssummen tilsvarende det beløpet avgiftssubjektet har veltet over på kundene sine.

Departementet foreslår videre at hvis avgiftsmyndighetene ikke tar til følge kravet om endring av avgiftsoppgjøret, skal det fattes vedtak om dette. Avslaget kan påklages til Klagenemnda for merverdiavgift.

Forslaget er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 18.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om lovfesting av bestemmelser om registrerte næringsdrivendes adgang til å kreve endring av merverdiavgiftsoppgjøret for tidligere terminer innebærer langt på vei en lovfesting av gjeldende rett. Forslaget vil derfor bare i begrenset grad få økonomiske og administrative konsekvenser.

Sammenlignet med i dag vil forslaget som den store hovedregel ikke innebære endringer med hensyn til hvor langt tilbake i tid avgiftssubjektene kan oppnå retting av avgiftsoppgjøret. Forslaget vil derfor i utgangspunktet ikke få provenymessige konsekvenser av særlig omfang.

For myndighetene vil forslaget om at avgiftssubjektene ikke kan kreve utbetaling av til gode avgift for terminer mer enn tre år tilbake i tid, antakelig innebære noe reduserte kostnader. Departementet legger blant annet til grunn at det vil medføre reduserte kostnader at det ikke lenger vil være nødvendig å ta stilling til spørsmålet om frafall av foreldelsesinnsigelse, og om bestemmelsen om tilleggsfrist i foreldelsesloven § 10 nr. 1 kommer til anvendelse. Besparselsen må antas å bli særlig stor i perioder hvor mange avgiftssubjekter vil fremme endringskrav, eksempelvis dersom forståelsen av sentrale bestemmelser i merverdiavgiftsregelverket avklares til avgiftssubjektenes gunst.

Forslaget medfører behov for enkelte systemmessige endringer hos avgiftsmyndighetene. Det er grunn til å anta at disse kan gjennomføres med forholdsvis begrensede kostnader.

Departementet legger til grunn at forslaget gjør at regelverket blir mer forutsigbart og enklere å forholde seg til for avgiftssubjektene. I den grad dette leder til at de bruker mindre tid og ressurser på å fremme eller vurdere å fremme krav som knytter seg

til tidligere terminer, vil dette føre til reduserte administrative kostnader også for avgiftssubjektene.

Ikrafttredelse

Departementet foreslår at lovendringene trer i kraft 1. januar 2011, og får virkning for avgiftsoppgjør hvor terminen utløper etter ikrafttredelsen. For avgiftsoppgjør hvor terminen utløper før ikrafttredelsen vil endringsadgangen fortsatt reguleres av reglene i foreldelsesloven.

12.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Høyre og Venstre, slutter seg til regjeringens forslag til endringer i merverdiavgiftsloven.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til at regjeringen fremmer forslag om å lovfeste næringsdrivendes rett til å endre merverdiavgift tre år tilbake i tid dersom det er til egen gunst, men at de fortsatt har plikt til å endre tilbake hvis det er til statens gunst, uavhengig av om det er den næringsdrivende selv eller staten som har forårsaket feilen. Disse medlemmer mener at denne forskjellen i ulike endringsfrister er urimelig og dårlig begrunnet.

Disse medlemmer viser til at de tilsvarende fristene i Danmark og Sverige er henholdsvis 3 og 6 år, og likt (symmetrisk) både når det gjelder retter og plikter. Disse medlemmer mener at tilsvarende symmetriske rettigheter må gjelde i også i Norge og fremmer derfor forslag om at både rett og plikt til å endre merverdiavgift ved feil, settes til 6 år.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel 18 i loven skal lyde:

Kapittel 18. Fastsetting av merverdiavgift ved skjønn og endring av merverdiavgiftsoppgjør mv.

§ 18-1 tredje ledd skal lyde:

(3) Fastsetting ved skjønn kan foretas inntil seks år etter utløpet av den aktuelle terminen.

§ 18-2 annet ledd skal lyde:

(2) Fastsetting kan foretas inntil seks år etter utløpet av den aktuelle terminen.

§ 18-3 skal lyde:

§ 18-3 Endring av merverdiavgiftsoppgjør etter krav fra avgiftssubjektet mv.

1. Registrerte avgiftssubjekter kan kreve endring av beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift og beløpet for inngående merverdiavgift for tidligere terminer. Krav om endring må være kommet inn frem til avgiftsmyndighetene senest seks år etter utløpet av terminen.
2. Når det er oppgitt for mye merverdiavgift i salgsdokumentasjon, kan beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift endres bare dersom feilen er rettet overfor kjøperen. Avgiftsmyndighetene kan i særlige tilfeller bestemme at dette vilkåret ikke skal gjelde, og at tilbakebetalingskravet, når retting ikke kreves, skal begrenses til den delen av avgiften som avgiftssubjektet ikke har veltet over på andre.
3. Kravet fremmes ved innsending av omsetningsoppgave med endringer i tidligere levert omsetningsoppgave etter kapittel 15. § 15-7 tredje og fjerde ledd og § 15-8 annet ledd gjelder tilsvarende.
4. Dersom avgiftsmyndighetene helt eller delvis ikke tar til følge krav etter første ledd, skal det fattes vedtak om dette.
5. Første til fjerde ledd gjelder tilsvarende for mottakere som skal levere omsetningsoppgave etter § 15-6.

Nåværende § 18-3 blir ny § 18-4.

§ 18-4 første ledd første punktum skal lyde:

Vedtak etter § 18-1, § 18-3, § 21-2 og § 21-3 kan endres av skattekontoret og Skattedirektoratet,

§ 18-4 annet ledd annet punktum skal lyde:

Slikt vedtak kan treffes inntil seks år etter utløpet av vedkommende termin.

§ 19-1 første ledd første punktum skal lyde:

Klagenemnda for merverdiavgift avgjør klage over skattekontorets eller Skattedirektoratets vedtak etter § 18-1, § 18-3, § 18-4 første og annet ledd, § 21-2 og § 21-3.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

13. Søksmålsfrister i merverdiavgiftsloven og tolloven

13.1 Sammendrag

Departementet foreslår å innføre søksmålsfrister i merverdiavgiftsloven og tolloven.

I merverdiavgiftsloven skal avgiftssubjektet kunne gå til søksmål til prøving av et avgiftsoppgjør i seks måneder regnet fra utløpet av den terminen avgiftsoppgjøret gjelder eller fra melding om vedtak ble sendt avgiftssubjektet. Dette innebærer at avgiftssubjektet innen en frist på seks måneder kan gå til søksmål for å prøve gyldigheten av et avgiftsoppgjør basert på omsetningsoppgaven som det selv har levert inn. Når avgiftsoppgjøret er fastsatt i vedtak, gjelder seks månedersfristen fra melding om vedtak ble sendt avgiftssubjektet. Se forslag til nytt tredje ledd i merverdiavgiftsloven § 20-1.

Forslaget om å innføre søksmålsfrist i merverdiavgiftsloven må ses i lys av departementets forslag om endring av avgiftsoppgjør etter krav fra avgiftssubjektet, se kapittel 18. Etter dette forslaget skal avgiftssubjektet kunne kreve forvaltningsmessig endring av avgiftsoppgjøret i inntil tre år fra utløpet av terminen.

I tolloven må søksmål mot tollmyndighetenes vedtak reises innen seks måneder etter at melding om vedtaket ble sendt tollskyldneren. Se forslag til ny § 12-14 i tolloven.

Forslagene er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 19.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om å innføre søksmålsfrister i merverdiavgiftsloven og tolloven er et ledd i en prosess hvor krav om tilbakebetaling av merverdiavgift og toll går fra å være regulert av pengekravsrettslige regler, til å reguleres av bestemmelser om administrativ endring med en tilhørende søksmålsadgang.

Den foreslåtte bestemmelsen om at avgiftssubjektet kan kreve endring av avgiftsoppgjør tre år bakover i tid er den samme fristen som dagens hovedregel om foreldelse av krav på tilbakebetaling av merverdiavgift etter foreldelsesloven § 2. Fristen for å fremme krav om endring av fortellingen etter tolloven §§ 12-11 og 12-12 er også like lang som fristen for å kreve tilbakebetaling etter tolloven § 58, slik denne lød fram til 1. januar 2008. Departementet legger derfor til grunn at omleggingen samlet sett vil ha begrensede økonomiske konsekvenser for avgiftssubjektene og tollskyldnerne, så vel som for myndighetene.

Avgiftssubjektene og tollskyldnerne vil i en overgangsperiode måtte sette seg inn i og anvende de nye reglene. Samtidig vil det nye regelverket på flere punkter være enklere og mindre kostnadskrevenne å

forholde seg til. Et eksempel på dette er at avgiftssubjektene ikke trenger å ta ut søksmål for å avbryte foreldelsesfristen etter foreldelsesloven samtidig som de krever forvaltningsmessig endring av avgiftsoppgjør de mener er uriktige. Det vil være tilstrekkelig å fremme endringskravet overfor avgiftsmyndighetene innenfor treårsfristen, og det er først nødvendig å ta ut søksmål innen seks måneder etter at melding om vedtaket ble sendt.

Ikrafttredelse

Departementet foreslår at endringene trer i kraft 1. januar 2011.

Departementet foreslår at søksmålsfristen i merverdiavgiftsloven § 20-1 tredje ledd skal gjelde for avgiftsoppgjør hvor terminen utløper etter ikrafttredelsen. Tilsvarende gjelder for forslaget om endring av tidligere avgiftsoppgjør, se avsnitt 18.8. Dette innebærer at foreldelsesloven fortsatt vil gjelde for avgiftsoppgjør hvor terminen har utløpt før ikrafttredelsen.

I tolloven foreslår departementet en overgangsbestemmelse som sier at for vedtak truffet før ikrafttredelsen gjelder søksmålsfristen fra 1. januar 2011. Dermed vil det også for disse vedtakene gjelde en søksmålsfrist på minst seks måneder. Departementet foreslår en tilsvarende overgangsbestemmelse for merverdiavgift ved innførsel etter merverdiavgiftsloven § 13-3 annet ledd.

13.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til endringer i merverdiavgiftsloven og tolloven.

14. Forhåndsutfylte oppgaver, skatteoppgjør og skattekort elektronisk tilgjengelig for mottakeren

14.1 Sammendrag

Skattyterne skal i selvangivelsen gi en oversikt over egen brutto formue og inntekt, fradragposter og andre opplysninger som har betydning for gjennomføringen av ligningen. I dag mottar de aller fleste personlige skattytere en forhåndsutfylt selvangivelse. Tradisjonelt har skatteetaten sendt papirversjon av den forhåndsutfylte selvangivelsen og andre oppgaver til skattyterens folkeregistrerte adresse eller til adressen som er registrert i Enhetsregisteret. De siste årene har skatteetaten utviklet flere elektroniske tjenester som forenkler skattyternes innrapporteringer av selvangivelser og andre oppgaver og som legger til rette for at forvaltningen kan arbeide mer effektivt. Et viktig utslag av denne utviklingen er at det nå foreligger tekniske muligheter for at etaten kan legge den

forhåndsutfylte selvangivelsen ut i Altinn-portalen. Skattyteren (og bare han/hun) kan da bruke portalen både til å hente fram selvangivelsen sin og eventuelt returnere den med innlagte endringer og tilføyelser etter sin gjennomgang av den.

Datatilsynet gjennomførte i 2008 en tilsynskontroll hos Skattedirektoratet og Altinn Sentralforvaltning. Datatilsynet tok da opp spørsmålet om skatteetaten har hjemmel for å gjøre den forhåndsutfylte selvangivelsen tilgjengelig via Altinn-portalen. Etter en klagerunde konkluderte Datatilsynet i brev 8. juni 2009 med at det foreligger tilstrekkelig behandlingsgrunnlag for skatteetaten til å gjøre selvangivelsene tilgjengelige på nettportalen Altinn, men at de ser det som svært hensiktsmessig at hjemmelsgrunnlaget presiseres i ligningsloven.

Departementet foreslår på denne bakgrunn å presisere i ligningsloven at skatteetaten kan gjøre den forhåndsutfylte selvangivelsen tilgjengelig for skattyteren ved elektronisk kommunikasjon. Samtidig foreslås det presisert i ligningsloven at også andre helt eller delvis forhåndsutfylte oppgaver, og skatteoppgjøret, kan gjøres elektronisk tilgjengelig for mottakeren.

Skatteetaten utøver forvaltningsmyndighet også etter andre lover hvor forhåndsutfylte oppgaver gjøres tilgjengelig elektronisk for mottakeren, for eksempel flyttemelding etter folkeregisterloven og omsetningsoppgave etter merverdiavgiftsloven. I tillegg gjøres skattekort etter skattebetalingsloven elektronisk tilgjengelig for skattyter. Departementet foreslår derfor at det gis bestemmelser om at skatteetaten kan gjøre forhåndsutfylte oppgaver mv. tilgjengelig for mottakerne ved elektronisk kommunikasjon også i folkeregisterloven, svalbardskatteloven, artistskatteoven, folketrygdloven, skattebetalingsloven og merverdiavgiftsloven.

Dette innebærer ingen endringer i adgangen til å sende ut oppgaver, skatteoppgjør og skattekort på papir.

Forslaget er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 20.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene utvider ikke eksisterende ordninger for elektronisk tilgjengeliggjøring av helt eller delvis forhåndsutfylte oppgaver, men klargjør hjemmelen for dagens praksis. Departementet legger derfor til grunn at forslaget ikke vil ha økonomiske eller administrative konsekvenser for de oppgavepliktige og heller ikke for skatteetaten.

Ikrafttredelse

Departementet foreslår at endringene trer i kraft straks.

14.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til endringer i ligningsloven, merverdiavgiftsloven, folkeregisterloven, svalbardskatteloven, artistskatteloven, folketrygdloven og skattebetalingsloven.

15. Hjemmel for skattemyndighetene til å kreve å se id-kort

15.1 Sammendrag

Departementet foreslår å innta bestemmelser i ligningsloven, merverdiavgiftsloven og skattebetalingsloven om at skattemyndighetene kan kreve at arbeidstakere som skal ha id-kort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven, framviser id-kortet. Skattemyndighetene kan i dag ikke kreve å få se id-kortene når de er på stedlige kontroller. Adgangen til å kreve id-kortene framlagt vil styrke skattekontrollen. Departementet foreslår at adgangen gis til skattekontorene som foretar kontroller i medhold av ligningsloven, merverdiavgiftsloven og skattebetalingsloven, og til skatteoppkreverne som foretar kontroll etter skattebetalingsloven.

I 2007 ble det gitt regler som pålegger arbeidsgivere i bygge- og anleggsbransjen å utstyre arbeidstakerne med id-kort. Ordningen er hjemlet i forskrift gitt med hjemmel i arbeidsmiljøloven § 4-1. Id-kortforskriften har særlig som formål å beskytte arbeidstakernes helse, sikkerhet og arbeidsmiljø. Krav om id-kort skal også bidra til å gi bedre oversikt over aktørene på bygge- og anleggsplassene. Id-kortene skal foruten opplysninger om kortinnehaver, ha opplysninger om navn på arbeidsgiver og organisasjonsnummer for registreringspliktige virksomheter. Det er et vilkår for å få utstedt id-kort at arbeidsgiveren har oppfylt sine opplysningsplikter til det offentlige, herunder enkelte opplysningsplikter på skatte- og avgiftsområdet. Id-kortordningen administreres av Arbeidstilsynet.

Skattemyndighetene bruker stedlige kontroller som ett av flere virkemidler for å sikre at skattyterne oppfyller sine forpliktelser etter skatte- og avgiftslovgivningen. Skattemyndighetene kan i dag ikke kreve at arbeidstakerne framviser id-kortene når de utfører kontroll på bygge- og anleggsplasser. En adgang til å kreve id-kortene framlagt vil bedre skattemyndighetenes grunnlag for å drive skattekontroll og forenkle deres arbeid.

Etter anmodning fra Finansdepartementet sendte Arbeidsdepartementet 8. mars 2010 på høring forslag om at skattemyndighetene skal få adgang til å kreve id-kortene framlagt når de gjennomfører stedlige kontroller. Forslaget er inntatt i avsnitt 3.4 i dokumentet «Høring om ny forskrift om id-kort – innføring av krav om id-kort for renholdsbransjen, samt

enkelte endringer i dagens ordning for bygge- og anleggsbransjen». Hjemmel for skattemyndighetene til å kreve kortene framlagt er foreslått inntatt i ligningsloven, merverdiavgiftsloven og skattebetalingsloven.

Forslaget er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 21.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Vilkårene for å utstede id-kort endres ikke ved at skattemyndighetene gis hjemmel til å kreve at arbeidstakerne framlegger kortet. Det legges derfor til grunn at forslaget kan gjennomføres uten nevnevordige administrative konsekvenser for virksomhetene som omfattes av id-kortordningen. Den foreslåtte adgangen til å kreve id-kortene framlagt vil forenkle skattemyndighetenes arbeid og det vil ikke være behov for økte ressurser hos skattemyndighetene.

Ikrafttredelse

Departementet foreslår at endringene trer i kraft straks.

15.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Venstre, slutter seg til regjeringens forslag til nye bestemmelser i ligningsloven, merverdiavgiftsloven og skattebetalingsloven.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Venstre mener at et sterkt personvern er avgjørende både for den enkeltes frihet og for demokratiet. Frihet forutsetter at hvert menneske vernes mot utilbørlig registrering, overvåking og inngripen i privatlivet. Disse medlemmer vil vise til at personvernet i dag enten står under et sterkt press eller er på vikende front på mange områder. Disse medlemmer mener at personvernet altfor lett «ofres» av hensyn til andre tilsynelatende gode hensikter. Forslaget om å gi hjemmel for skattemyndighetene til å kreve å se id-kort er et typisk eksempel på en slik sak.

Disse medlemmer viser til høringsuttalelsen fra Datatilsynet hvor det framgår at Datatilsynet går mot forslaget med følgende begrunnelse:

«Etter Datatilsynets vurdering fremstår det som svært uheldig av personvernens hensyn å åpne for tilgang til og kontroll av id-kortene for skattemyndighetene. Opplysninger samlet inn i tilknytning til idkortene er ment benyttet for 'å ivareta sikkerhet, helse og arbeidsmiljø', jf. forskriftens § 1, og da i særdeleshet motvirke sosial dumping. Bruk av opplysningene til et annet formål, skattekontroll, er etter tilsynets oppfatning ikke et forenlig formål med det opprinnelige, jf. Personopplysningsloven § 11 bokstav c. En bruk

av personopplysninger til et ikke forenlig formål, krever etter den nevnte bestemmelsen et samtykke fra den registrerte selv.»

Disse medlemmer mener at regjeringen tar alt for lett på denne utfordringen når den i Prop. 1 LS nærmest avfeier Datatilsynets henvisning til personopplysningslovens § 11 som relevant. Disse medlemmer føler seg ikke betrygget av departementets argumentasjon og mener at hensynet til personvernet er viktigere enn hensynet til skattemyndighetens kontrollrutiner og går derfor mot forslaget.

16. Fradrag for ektefellebidrag ved beregning av forskuddstrekk

16.1 Sammendrag

Departementet foreslår å oppheve ordningen med at arbeidsgiver ved beregningen av forskuddstrekk kan gjøre fradrag for underholdsbidrag til fraseparet eller fraskilt ektefelle (ektefellebidrag), som arbeidsgiver trekker i lønnen etter pålegg fra Arbeids- og velferdsetatens innkrevingssentral (NAVI). I stedet for at arbeidsgiverne gjør fradrag for ektefellebidraget, foreslår departementet at det tas hensyn til betalt ektefellebidrag ved utskrivning av skattekortet. Arbeidsgivers plikt etter ligningsloven § 6-2 nr. 3 bokstav a første punktum til å gi opplysninger i lønnsoppgaven om fradrag for underholdsbidrag foreslås som en følge av dette også opphevet.

Etter skattebetalingsloven § 5-9 første ledd bokstav b kan arbeidsgiver ved beregning av forskuddstrekket gjøre fradrag for underholdsbidrag som arbeidsgiveren trekker i lønnen etter pålegg fra NAVI. Ordningen gjelder kun underholdsbidrag skattyter har rett til fradrag for ved ligningen. I praksis gjelder dette underholdsbidrag til fraseparet eller fraskilt ektefelle.

Arbeidsgiver kunne fram til 2003 ved beregning av forskuddstrekk gjøre fradrag for underholdsbidrag til barn. Slike bidrag gir ikke lenger rett til fradrag ved ligningen og skal derfor heller ikke omfattes av fradragsretten ved arbeidsgivers beregning av forskuddstrekket.

På grunn av NAVIs taushetsplikt får ikke arbeidsgiver opplyst om det pålagte underholdsbidraget er til barn eller er et ektefellebidrag. Slik informasjon må i tilfelle innhentes fra skattyter (arbeidstakeren). Skatteetaten har erfart at arbeidsgiverne i stor utstrekning behandler alle trekk pålagt av NAVI etter bestemmelsen i skattebetalingsloven § 5-9 første ledd bokstav b, og dermed også gir fradrag ved beregningen av forskuddstrekket for underholdsbidrag til barn. Underholdsbidrag til barn utgjør den vesentlige andel av trekkene pålagt av NAVI. Når arbeidsgiver gjør fradrag for underholdsbidrag til barn ved beregningen

av forskuddstrekket, blir skattetrekket for lavt fordi dette bidraget ikke er fradragsberettiget ved ligningen.

Forslaget er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 22.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget er i hovedsak en endring av teknisk karakter. Forslaget antas ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning for skatteetaten, men vil i noen grad forenkle skatteetatens arbeid med forskuddsutskrivingen. Forslaget vil også forenkle arbeidsgivers arbeid med forskuddstrekket.

Ikrafttredelse

Departementet foreslår at opphevelsen av skattebetalingsloven § 5-9 første ledd bokstav b og endringen i ligningsloven § 6-2 nr. 3 bokstav a trer i kraft straks, men med virkning for forskuddstrekk for inntektsåret 2011 og senere.

16.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til endringer i ligningsloven og skattebetalingsloven.

17. Beløpsgrensen for reisefradraget

17.1 Sammendrag

Reisefradrag gis til yrkesaktive med reisekostnader som overstiger en nedre grense, uavhengig av reisemåte. Normale reisekostnader anses å være inkludert i minste-fradraget. Reisefradraget er 1,50 kroner per km (0,70 kroner per km over 35 000 km) i 2010, uavhengig av faktiske reisekostnader. Nedre grense for å få fradraget er 13 700 kroner. Det gis kun fradrag for den delen av reisekostnadene som overstiger den nedre grensen.

Regjeringen foreslår å prisjustere nedre grense i reisefradraget ved å øke grensen fra 13 700 kroner til 13 950 kroner. Kilometersatsen foreslås videreført nominelt. Forslaget er nærmere omtalt under avsnitt 3.2.4 og kapittel 23 i proposisjonen.

Det vises til forslag til endring av beløpsgrensen i skatteloven § 6-44 første ledd annet punktum. Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

17.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Venstre, slutter seg til regjeringens forslag til endring i skatteloven.

Komiteens medlem fra Venstre ønsker et politisk skifte i skattepolitikken; et grønt skatte-

skifte hvor beskatningen vris fra skatt på arbeid til skatt på forbruk og miljøskadelig adferd. Dette medlem mener at med Venstres skattepolitikk blir det mer lønnsomt å arbeide og investere i norske bedrifter og arbeidsplasser, og mindre lønnsomt med forbruk og forurensning; en slik grønn skattepolitikk er derfor både framtidsrettet, bra for miljøet og bra for næringslivet. Som en ledd i en slik omlegging foreslår dette medlem å øke grensen for fradrag for reiseutgifter knyttet til arbeid til 15 000 kroner.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-44 første ledd annet punktum skal lyde:

Fradraget er begrenset til den del av beløpet som overstiger 15 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

18. Oppretting og presisering av lovtekst

18.1 Sammendrag

18.1.1 Overgangsreglene til endringene i skatteloven §§ 8-14, 8-15 og 8-17, vedtatt ved lov 14. desember 2007 nr. 107

Ved lov 14. desember 2007 nr. 107 ble det vedtatt endringer i den særskilte skatteordningen for rederiselskap, jf. Ot.prp. nr. 1 (2007–2008) kapittel 3. Endringene medførte blant annet endelig fritak for skatt på overskudd fra skipsfartsvirksomhet, med virkning fra og med inntektsåret 2007. Før endringen var rederiskatteordningen basert på en uttaksmodell, det vil si at skipsfartsinntekter ikke ble skattlagt ved opptjening, men først når ikke skattlagt inntekt ble delt ut (som utbytte mv.) eller selskapet trådte ut av ordningen. Ved omleggingen av rederiskatteordningen ble det vedtatt overgangsregler for behandling av de latente skatteforpliktelsene for selskap som ble lignet etter den særskilte beskatningsordningen for inntektsåret 2006, og som for inntektsåret 2007 valgte å fortsatt bli lignet etter den særskilte beskatningsordningen, jf. overgangsreglene til endringene i skatteloven §§ 8-14, 8-15 og 8-17, vedtatt ved lov 14. desember 2007 nr. 107.

Ved lov 25. juni 2010 nr. 41 ble det vedtatt endringer i overgangsreglene i forbindelse med oppfølgingen av Høyesteretts plenumsdom om overgangsreglene til rederiskatteordningen og Grunnloven

§ 97, jf. Prop. 126 LS (2009–2010) kapittel 4. (Dommen er publisert i Rt. 2010 s. 143 følgende.) Endringene gikk blant annet ut på gjeninnføring av en uttaksmodell for de latente skatteforpliktelsene som er opparbeidet innenfor rederiskatteordningen fram til 2007, samt en rekkefølgerregel, krav til minste realkapitalandel og innstramminger i forbudet mot å yte lån og stille sikkerhet til fordel for nærstående (basisordningen). I tillegg ble det innført en frivillig oppgjørsordning som går ut på at selskapene istedenfor basisordningen kan velge en endelig, moderat skattlegging av de ubeskattede inntektene som er opparbeidet innenfor rederiskatteordningen fram til 2007.

Departementet foreslår i det følgende enkelte opprettinger og presiseringer i overgangsreglene til endringene i skatteloven §§ 8-14, 8-15 og 8-17, vedtatt ved lov 14. desember 2007 nr. 107. Endringene foreslås gjennomført ved endringer i lovvedtaket av 25. juni 2010 nr. 41. Overgangsreglene ble inntatt i sin helhet i det sistnevnte lovvedtaket.

SJETTE LEDD OG ELLEVTE LEDD SISTE PUNKTUM

Etter overgangsreglenes sjette ledd skal gjenstående ubeskattet gevinst etter overgangsreglenes annet ledd tas til inntekt ved uttreden av rederiskatteordningen. For selskap som velger oppgjørsordningen er det eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter oppgjørsordningen som skal tas til inntekt ved uttreden av ordningen, jf. ellevte ledd siste punktum i overgangsreglene.

Etter skatteloven § 8-17 første ledd bokstav a og b skal et selskap anses trådt ut av ordningen fra og med det inntektsåret da det framsettes krav om skattlegging etter alminnelige regler, eller fra og med det inntektsåret da selskapet bryter vilkårene for særskilt rederibeskatning. Før omleggingen av rederiskatteordningen i 2007 ville også likvidasjon innbære uttreden fra og med det inntektsåret da selskapet ble likvidert. Dette framgikk av den daværende bestemmelsen i skatteloven § 8-17 første ledd bokstav c. Bakgrunnen for dette var at utdeling ved likvidasjon ikke anses som utbytte i skattemessig sammenheng, men som realisasjonsvederlag for aksjene etter skatteloven § 10-37 første ledd, jf. skatteloven § 10-11 annet ledd. Det foreligger ikke hjemmel for skattlegging av utdelingen ved likvidasjon på selskapets hånd, og den ubeskattede kapitalen i selskapet ville uten en slik regel blitt varig fritatt for skatt på selskapsnivå.

Etter omleggingen av rederiskatteordningen til en ordning med endelig skattefritak var det ikke lenger behov for at selskapet skulle skattlegges ordinært i likvidasjonsåret, ettersom selskapets skipsfartsinntekter er endelig fritatt for beskatning. Bestemmelsen i skatteloven § 8-17 første ledd bokstav c ble derfor

opphevet ved lov 14. desember 2007 nr. 107, jf. Ot.prp. nr. 1 (2007–2008) avsnitt 3.4.6.3.

Etter gjeldende regler kan rederiselskap skattlegges etter de særskilte rederiskattereglene også i likvidasjonsåret. Ved likvidasjon av selskap vil selskapet tre ut av rederiskatteordningen fra og med det tidspunkt da selskapet likvideres, og gjenstående ubeskattet gevinst skal tas til inntekt. Dette framgår imidlertid ikke uttrykkelig av overgangsreglene. For å presisere at gjenstående ubeskattet gevinst etter overgangsreglenes annet eller ellefte ledd skal tas til inntekt i likvidasjonsåret, foreslås det et tillegg til overgangsreglenes sjette ledd og ellefte ledd siste punktum.

Departementet viser til forslag til endring i sjette ledd første punktum og ellefte ledd siste punktum i overgangsreglene til endringene i skatteloven §§ 8-14, 8-15 og 8-17. Det foreslås at endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

SJETTE LEDD NYTT ANNET PUNKTUM

Dersom et selskap trer ut av rederiskatteordningen skal eventuell gjenstående ubeskattet gevinst på oppgjørskontoen tas til inntekt i uttreddelsesåret, jf. sjette ledd i overgangsreglene. For selskap som velger den frivillige oppgjørsordningen vil uttredden av rederiskatteordningen før utgangen av treårsperioden 2010–2012 medføre at eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter oppgjørsordningen tas til inntekt i uttreddelsesåret, jf. ellefte ledd siste punktum i overgangsreglene.

For å unngå eventuell tvil om hvilken gevinst som skal tas til inntekt ved uttredden av rederiskatteordningen for selskap som velger oppgjørsordningen, foreslås departementet at det presiseres i sjette ledd i overgangsreglene at det for slike selskap er eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter oppgjørsordningen som skal tas til inntekt ved uttredden av ordningen, jf. ellefte ledd siste punktum i overgangsreglene.

Departementet viser til forslag til nytt sjette ledd annet punktum i overgangsreglene til endringene i skatteloven §§ 8-14, 8-15 og 8-17. Det foreslås at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

NIENDE LEDD

Ved omleggingen av rederiskatteordningen i 2007 ble det vedtatt at finansunderskudd ikke kan fradragsføres i inntekt beregnet etter overgangsreglene for behandling av latente skatteforpliktelser opptjent før 2007. Finansunderskudd kan kun fradragsføres i framtidige finansinntekter, jf. skatteloven § 8-15 femte ledd. Fradragsbegrensningen har

sammenheng med at det innenfor rederiskatteordningen skilles mellom finansinntekter og skipsfartsinntekter, og at det ikke er adgang til å samordne slike inntekter skattemessig.

Forbudet mot å fradragsføre finansunderskudd i inntekt beregnet etter overgangsreglene ble videreført ved endringene i overgangsreglene vedtatt ved lov 25. juni 2010 nr. 41, jf. overgangsreglenes niende ledd. Av ordlyden i overgangsreglene framgår det imidlertid at forbudet mot å fradragsføre finansunderskudd kun gjelder for beregnet inntekt ved utdelinger (utbytte mv.) innenfor basisordningen, jf. femte ledd i overgangsreglene. Inntekt beregnet etter den frivillige oppgjørsordningen og ved brudd på kravet til minste realkapitalandel knytter seg også til oppgjør av de latente skatteforpliktelsene opparbeidet før 2007, jf. ellefte og tolvte ledd i overgangsreglene. Departementet foreslår derfor at det presiseres i niende ledd i overgangsreglene at forbudet mot å fradragsføre finansunderskudd også skal gjelde inntekt beregnet etter den frivillige oppgjørsordningen og ved brudd på kravet til minste realkapitalandel.

Departementet viser til forslag til endring i niende ledd i overgangsreglene til endringene i skatteloven §§ 8-14, 8-15 og 8-17. Det foreslås at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

TOLVTE LEDD BOKSTAV C

Ved lov 25. juni 2010 nr. 41 ble det vedtatt at det skal gjelde et krav til minste realkapitalandel for selskap innenfor basisordningen, jf. tolvte ledd i overgangsreglene.

For å hindre uønskede tilpasninger til kravet til minste realkapitalandel, skal skip som inngår i avtale om totalbefraktning med et konsernforbundet selskap ikke inngå i utregningen av realkapitalandelen, dersom overskuddet fra driften av skipet er skattlagt lavt på innleiers hånd i det landet (de landene) som har rett til å skattlegge overskuddet, jf. tolvte ledd bokstav c i overgangsreglene. Av Prop. 126 LS (2009–2010) avsnitt 4.3.2.2 framgår det at regelen kun skulle gjelde for avtaler om utleie av skip som er inngått 11. mai 2010 eller senere. Ved en inkurie ble dette virkningstidspunktet for regelen ikke tatt med i lovforslaget, og dermed heller ikke i den senere vedtatte lovteksten.

Departementet foreslår derfor en oppretting i tolvte ledd bokstav c i overgangsreglene slik at regelen kun skal gjelde for avtale om utleie av skip som er inngått 11. mai 2010 eller senere. Departementet viser til forslag til endring i tolvte ledd bokstav c i overgangsreglene til endringene i skatteloven §§ 8-14, 8-15 og 8-17. Det foreslås at endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

18.1.2 Skatteloven § 8-17 tredje ledd

Selskap innenfor den særskilte skatteordningen for rederiselskap må oppfylle nærmere fastsatte vilkår, jf. skatteloven §§ 8-11 til 8-13. Selskap anses trådt ut av ordningen fra og med det inntektsåret da vilkårene etter skatteloven §§ 8-11 til 8-13 brytes, jf. skatteloven § 8-17 første ledd bokstav b.

Etter skatteloven § 8-17 tredje ledd gjelder det en rettefrist for brudd på vilkårene etter skatteloven § 8-11, § 8-12 og § 8-13 første og annet ledd. Skatteloven § 8-12 inneholdt tidligere bestemmelser om forbud mot å yte lån til og stille sikkerhet til fordel for nærstående. Disse bestemmelsene ble imidlertid opphevet ved lov 12. desember 2008 nr. 99, jf. Ot.prp. nr. 1 (2008–2009) kapittel 7. Ved denne lovendringen ble ikke henvisningen til skatteloven § 8-12 i skatteloven § 8-17 tredje ledd tatt ut. Ved lov 29. mai 2009 nr. 29 ble skatteloven § 8-12 tilføyd igjen, med nye første og annet ledd, som gjelder bindingstid og valg om å tre inn i ordningen for selskap som tilhører samme konsern (konsernkrav), jf. Ot.prp. nr. 38 (2008–2009). Dersom et selskap bryter vilkåret om bindingstid, og trer ut av ordningen før utløpet av en 10-årsperiode, kan det tidligst tre inn igjen i ordningen etter utløpet av 10-årsperioden. Trer et kvalifiserende selskap ut av rederiskatteordningen, og dermed bryter konsernkravet, må alle konsernforbundne selskap også tre ut av ordningen. Ved brudd på disse vilkårene skal det ikke gjelde en rettefrist.

Departementet foreslår derfor at henvisningen til skatteloven § 8-12 i skatteloven § 8-17 tredje ledd tas ut. Det vises til forslag til endring av skatteloven § 8-17 tredje ledd. Det foreslås at endringen trer i kraft straks.

18.1.3 Ligningsloven § 3-13 nr. 2 bokstav k

I Ot. prp. nr. 31 (2007–2008) fremmet Finansdepartementet forslag om å ta inn en egen unntaksbestemmelse om arvingers innsyn i avdødes ligningsopplysninger. I lovproposisjonen avsnitt 8.5.3 står det om forslaget at «Med arving menes her loddeiere som definert i skifteloven § 124 første og annet ledd». Ved en inkurie ble det i lovutkastet henvist til skifteloven § 123 første og annet ledd, så bestemmelsen ble ved lov 9. mai 2008 nr. 21 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) endret med feil henvisning til skiftelovens bestemmelse.

Departementet foreslår at ligningslovens § 3-13 nr. 2 bokstav k endres slik at det henvises til riktig bestemmelse i skifteloven. Det foreslås at endringene trer i kraft straks.

18.1.4 Ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav b

Ved lov 21. april 2006 nr. 10 om endringer i folketrygdloven og enkelte andre lover ble betegnelsen foreldrepenger innført til erstatning for betegnelse fødselspenger og adopsjonspenger. Lovendringen berørte blant annet ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav b, hvor betegnelse «fødselspenger» og «omsorgspenger ved adopsjon» ble erstattet med betegnelsen «foreldrepenger». Ved lov 26. oktober 2007 nr. 97 ble ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav b endret, og ved en inkurie ble betegnelsen «foreldrepenger» endret tilbake til «fødselspenger» og «omsorgspenger ved adopsjon».

Ved lov 12. desember 2008 nr. 93 ble bestemmelsen endret tilbake i tråd med endringene i folketrygdloven. Ved lov 18. desember 2009 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen ble imidlertid ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav b endret, og ved en feil ble betegnelsen «foreldrepenger» endret tilbake til «fødselspenger» og «omsorgspenger ved adopsjon».

Departementet foreslår at bestemmelsen endres slik at betegnelse «fødselspenger» og «omsorgspenger ved adopsjon» erstattes med betegnelsen «foreldrepenger». Det vises til forslag til endring i ligningsloven § 6-2 nr. 1 bokstav b. Det foreslås at endringene trer i kraft straks.

18.1.5 Enhetsregisterloven § 2 bokstav b

Bestemmelsen viser til skattebetalingsloven av 21. desember 1952 nr. 2 § 2 som ble opphevet 1. januar 2009 og erstattet med skattebetalingsloven av 17. juni 2005 nr. 67 § 4-1 første ledd bokstav a.

Ved ikrafttreddelsen av skattebetalingsloven av 2005 ble begrepsbruken endret slik at etterskuddsplikt skattytere ble erstattet med upersonlige skattytere, jf. Ot.prp. nr. 83 (2004–2005) avsnitt 10.5.

Departementet foreslår at enhetsregisterloven § 2 bokstav b endres slik at det henvises til gjeldende skattebetalingslov og at betegnelsen «etterskuddspliktige» erstattes med betegnelsen «upersonlige» i tråd med endret begrepsbruk. Det foreslås at endringene trer i kraft straks.

18.1.6 Tolloven § 15-4 første ledd

Tolloven § 15-4 første ledd angir at deklareringsplikten står ved lag også når tollmyndighetene tilbakeholder en vare. I første ledd annet punktum henvises det til skattebetalingsloven § 4-10. Bestemmelsen finnes ikke. Riktig henvisning skal være skattebetalingsloven § 14-10 annet ledd. Det foreslås derfor at lovteksten opprettes i tråd med dette.

18.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag til oppretting og presisering av lovtekst omtalt ovenfor.

19. Omtale av saker om skattefritak på nærmere vilkår etter skatteloven §§ 11-21 og 11-22 – departementets praksis i 2009

19.1 Sammendrag

I medhold av skatteloven § 11-22 kan Finansdepartementet samtykke i at inntekt ved realisasjon av fast eiendom, virksomhet, aksjer og visse selskapsandeler fritas for skattlegging, eller skattlegges etter lavere satser enn fastsatt i Stortingets og kommunestyrets skattevedtak. Loven stiller vilkår om at realisasjonen må være ledd i en omorganisering eller omlegging av virksomhet med sikte på å gjøre denne mer rasjonell og effektiv. Skatteloven § 11-21 tredje ledd gir departementet hjemmel til å fatte enkeltvedtak om skattefritak ved overføringer mellom selskaper innenfor konsern med mer enn 90 pst. felles bakenforliggende eierfellesskap. Etter fast praksis gis det ikke samtykke til endelig skattefritak etter noen av de nevnte fritakshjemlene. Når skattefritak innvilges, gis det gjennomgående samtykke til utsettelse av skattlegging i form av vilkår som skal sikre skattemessig kontinuitet.

Den 21. desember 1996 fattet Stortinget følgende vedtak:

«Stortinget ber Regjeringen i et egnet dokument legge fram en årlig orientering om departementets praksis når det gjelder saker som har vært behandlet med hjemmel i omdannelsesloven.»

På denne bakgrunn la departementet fram en orientering i St.meld. nr. 16 (1997–1998) om praksis til og med 1996 etter den tidligere omdanningsloven 9. juni 1961 nr. 15. For de senere år har det vært tatt inn årlige orienteringer i Ot.prp. nr. 1/Prop. 1 LS. Ved den tekniske revisjonen av skatteloven i 1999 ble bestemmelsene i omdanningsloven overført til den nye skatteloven. Omtalen i proposisjonens kapittel 25 gjelder enkeltsaker som er avgjort av departementet i 2009 etter skatteloven §§ 11-21 og 11-22. Totalt er 27 søknader avgjort i 2009, mot 17 året før. 14 av sakene etter § 11-22 gjaldt transaksjoner med virkning over landegrensene.

19.2 Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen i Prop. 1 LS (2010–2011) kapittel 25 til orientering.

20. Oversikt over fradragsbeløp og beløpsgrenser i skatteloven

20.1 Sammendrag

På bakgrunn av Innst. S. nr. 41 (1995–1996) vedtok Stortinget 24. november 1995 følgende:

«II

Stortinget ber Regjeringen om årlig å legge frem for Stortinget en oversikt over alle fradragsbeløp i skatteloven slik at Stortinget positivt kan ta stilling til beløpsgrensene.

III

Stortinget ber Regjeringen fremlegge forskriftsfastsatte beløpsgrenser i skatteloven, merverdiavgiftsloven, ligningsloven, skattebetalingsloven og folketrygdloven mv. en gang i stortingsperioden. Ordningen iverksettes fra behandling av skattevedtaket høsten 1996.»

I forbindelse med finanskomiteens behandling av Ot.prp. nr. 1 (1996–1997) Skatteopplegget 1997 uttalte komiteen at departementet i framtidige framleggelser også må ta med årstall for de siste endringene av fradragsbeløp og beløpsgrenser, jf. Innst. O. nr. 13 (1996–1997).

I vedlegg 4 følger en oversikt over fradragsbestemmelser i skatteloven, med årstall for ikrafttredelse av de siste endringene av beløpsgrensene.

Oversikten i år omfatter kun avsnitt II i Stortingets vedtak, da vedtakets avsnitt III ble behandlet i skatteopplegget for 2009.

Finansdepartementet vil fra og med 2011 publisere oversikt over de aktuelle beløpsgrenser og fradragsbeløp på departementets hjemmeside på internett. Publisering på hjemmesiden innebærer at det kan gis en fullstendig oversikt hvert år, også over beløpsgrenser i forskriftene gitt med hjemmel i skattelevgivningen. En publisering på departementets hjemmeside vil gjøre oversiktene lettere tilgjengelig for alle, og kan også holdes oppdatert gjennom året.

Stortingets vedtak fra 1995 innebærer at oversikten over beløpsgrenser og fradragsbeløp skal legges fram for Stortinget i budsjettproposisjonen. Hensikten med denne framleggelsen av beløpsgrensene er at Stortinget får en mulighet til å ta stilling til om beløpsgrensene bør endres. Departementet antar at publiseringen av oversiktene på departementets hjemmeside vel så godt ivaretar dette formålet, og legger derfor til grunn at det ikke er behov for at oversiktene tas inn i budsjettproposisjonene i framtiden. Dette vil også kunne bidra til å begrense omfanget av den sammenslåtte budsjettproposisjonen med skatte- og avgiftsopplegget fra neste høst av.

20.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

21. Andre forslag og merknader fra komiteen på skatte- og avgiftsområdet

21.1 Frikortgrensen

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre mener at frikortgrensen bør gis et betydelig løft, med 10 000 kroner til 49 600 kroner, som et målrettet tiltak for å øke disponibel inntekt for unge som har sommerjobb for å delfinansiere studier og andre med lave inntekter. Dette vil gjøre at alle inntekter under 50 000 kroner er skattefrie.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 49 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 pst. av den del av inntekten som overstiger 49 600 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlemmer fra Høyre mener at frikortgrensen bør følge den generelle lønnsutviklingen i samfunnet og ser det som særlig viktig for å gi særlig ungdom under utdanning mulighet til å følge den generelle levestandardsutvikling som andre grupper.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 40 900 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 pst. av den del av inntekten som overstiger 40 900 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.2 Fradragsrammen for gaver til frivillige organisasjoner

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre vil understreke betydningen av arbeidet som utføres av de frivillige organisasjonene. Frivillig sektor er en stor samfunnsmessig verdi. Skattefradraget for gaver til frivillige organisasjoner er en måte å sikre finansieringen av frivilligheten på og har utvilsomt utløst vekst i gavene til disse organisasjonene. Frivilligheten bør stimuleres ytterligere. Disse medlemmer foreslår fradragsrammen økt til 15 000 kroner.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-50 fjerde ledd annet ledd skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 15 000 kroner årlig.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti vil understreke betydningen av arbeidet som utføres av de frivillige organisasjonene. Frivillig sektor er av stor samfunnsmessig verdi. Fradraget for gaver til frivillige organisasjoner er en måte å sikre finansieringen av frivilligheten på som utvilsomt har utløst vekst i gavene til disse organisasjonene. Frivilligheten bør stimuleres ytterligere. Dette medlem foreslår at fradragsrammen økes til 24 000 kroner.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 24 000 kroner årlig.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.3 Arbeidsgiveravgift for frivillige organisasjoner

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre vil under-

streke betydningen av arbeidet som utføres av de frivillige organisasjonene. Frivillig sektor er en stor samfunnsmessig verdi. Det er viktig å stimulere til aktivitet i de mange små lag og foreninger gjennom å fjerne byråkratiske barrierer for de som ikke har fast ansatte i en administrasjon. Disse medlemmer vil derfor heve grensen for arbeidsgiveravgiftsplikt i enkeltforeninger til 500 000 kroner totalt og 50 000 kroner per ansatt.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner per ansatt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.4 Individuell pensjonssparing

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at ordningen med individuell pensjonssparing under de rød-grønne er redusert til et årlig sparebeløp på 15 000 kroner. Disse medlemmer vil reversere innstrammingene og øke beløpet tilbake til nivået som var under regjeringen Bondevik II. Det er viktig å stimulere privat sparing til egen pensjon ved siden av folketrygdens ordninger og pensjoner i arbeidsforhold. Disse medlemmer vil derfor øke det årlige sparebeløp til 40 000 kroner, samtidig som det innføres en symmetrisk beskatning av innskudd i sparingen og utbetalinger fra pensjonen.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«I

I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1-3 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Samlet årlig innbetaling av innskudd, premie og vederlag for administrasjon av pensjonsavtalen, herunder vederlag for forvaltning av årets innskudd og premie, kan for hver person ikke overstige 40 000 kroner.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-47 første ledd bokstav c annet punktum skal lyde:

Samlet fradrag kan ikke overstige 40 000 kroner.

III

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. januar 2011.

Endringen under II trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.5 Boligsparing for ungdom (BSU)

Komiteens medlemmer fra Høyre mener det er viktig å gi ungdom en mulighet til å spare nødvendig egenkapital for kjøp av egen bolig. BSU-ordningen er svært målrettet, og disse medlemmer styrke ordningen kraftig slik at den gir ungdom en reell mulighet til å spare et beløp som tilsvarer det egenkapitalkravet de møter hos finansinstitusjonene. Disse medlemmer vil fjerne øvre grense på totalt sparebeløp, heve årlig maksimalt sparebeløp til 25 000 kroner og øke skattebegunstigelsen til 28 pst. Ordningen bør kun begrenses av årlig sparebeløp og alder.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 16-10 andre ledd første punktum skal lyde:

Skattefradrag for boligsparing gis med 28 prosent av innbetalt sparebeløp.

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. For ektefeller som lignes under ett for begge samlede formue og inntekt, gjelder beløpsgrensen i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignes særskilt.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti foreslår å øke maksimalt årlig sparebeløp i BSU-ordningen til 25 000 kroner og samlet sparebeløp til 225 000 kroner. Dette medlem peker på at

en slik heving av beløpsgrensene vil stimulere til økt sparing blant unge i etableringsfasen. Spesielt i en tid hvor det synes som om det blir vanskeligere å få fullfinansiert egen bolig er dette viktig.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner per inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 225 000 kroner. For ektefeller som lignes under ett for begge samlede formue og inntekt gjelder beløpsgrensene i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignes særskilt.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Venstre mener det er viktig å gi ungdom en mulighet til å spare nødvendig egenkapital for kjøp av egen bolig. BSU-ordningen er svært målrettet, og dette medlem mener at det ikke er noen grunn til å opprettholde grensen for totalt sparebeløp. Ordningen bør kun begrenses av årlig sparebeløp og alder. Dette medlem foreslår videre å øke fradragsprosenten i ordningen fra 20 til 28 pst. slik at dette fradraget prosentvis blir sidestilt med øvrige fradrag og samtidig oppheve det maksimale samlede sparebeløpet i ordningen. Dette medlem viser i så måte til den smule manglende logikk det er i at man (i enkelte tilfeller) kan måtte betale 28 pst. kapitalskatt av renteinntektene på BSU-innskuddene.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 16-10 annet ledd skal lyde:

(2) Skattefradrag for boligsparing gis med 28 prosent av innbetalt sparebeløp. Fradraget avrundes nedover til nærmeste kronebeløp.

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 20 000 kroner pr. inntektsår. For ektefeller som lig-

nes under ett for begge samlede formue og inntekt, gjelder beløpsgrensen i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignes særskilt.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.6 Herreløs arv

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at staten hvert år får inntekter av at såkalt herreløs arv tilfaller statskassen. I mange andre land finnes det ordninger med at denne typen arv tilfaller frivillige organisasjoner.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endring:

§ 4 femte ledd skal lyde:

Arv og gave som nevnt i § 2 første ledd bokstav b) og § 2 annet ledd, til juridisk person med allmennnyttig formål er unntatt fra avgiftsplikt. Det samme gjelder arv etter arveloven § 46. Utdeling av midler fra institusjon eller organisasjon som har mottatt avgiftsfri arv eller gave etter reglene i dette ledd til noen som er fortrinnsberettiget på grunn av slektskap, regnes som arv eller gave direkte fra giveren eller arvelateren. Avgiftsfrihet etter dette ledd gis ikke hvis giver eller arvelater har gitt bestemmelse om bruk av arve- eller gavemidlene som ikke faller inn under et allmennnyttig formål. Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av reglene i dette ledd, herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap og revisjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 4 gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. januar 2011 eller senere.»

21.7 Arveavgift

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre viser til de mange utfordringer som arveavgiften gir for små og mellomstore bedrifter. Disse medlemmer viser til at dette er avgift på aktiva som tidligere har vært fullt ut beskattet gjennom flere generasjoner,

enten det er næringsbygg, hytter, biler eller løsøre, kontanter og verdipapirer. Disse medlemmer mener på prinsipielt grunnlag det er feil å beskatte eierandeler til døde mennesker en gang til. I tillegg fører arveavgiften med seg unødig byråkrati i forbindelse med arveplanlegging, juridisk bistand samt arbeid for allerede travle ligningsansatte. Disse medlemmer ønsker å forenkle arveoppgjørene og ønsker derfor å fjerne arveavgiften for både næringslivet og for privatpersoner.

Disse medlemmer vil avskaffe arveavgiften i sin helhet fra 1. januar 2011, og fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Denne loven trer i kraft straks og med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. andre til sjette ledd, anses ervervet av arve- og gavemottaker 1. januar 2011 eller senere.

Hvis ikke annet følger av arvelaters eller givers bestemmelse eller av reglene i femte og sjette ledd, ansees rådigheten ervervet slik:

- a. Over arvemidler som ikke har vært under offentlig skifte: ved arvelaters død.
- b. Over midler som har vært behandlet av tingretten: når de utloddes eller utleveres uten utlodning eller boet tilbakeleveres, med mindre et høyere avgiftsgrunnlag har vært lagt til grunn ved tidligere avgiftsfastsettelse, jfr. bokstav a, og fristen for å påklage den tidligere verdsettelse er utløpet ved åpningen av offentlig skifte, jfr. §§ 35 og 37.
- c. Over forsvunnet persons midler som ikke undergis offentlig skifte: når dødsformodningsdagen er endelig fastsatt i henhold til lov om forsvunne personer m.v. av 23. mars 1961 § 8, jfr. samme lovs §§ 1 og 12.
- d. Over gavemidler: når gaven i henhold til § 2, tredje ledd, ansees ytet.

Bestemmelsene under a–d foran medfører ikke at rådigheten ansees ervervet så lenge gjenlevende ektefelle beholder midlene i uskiftet bo i henhold til lov, testament eller samtykke fra førstavedes arvinger.

Ved fastsettelsen av tiden for rådighetservervet sees det bort fra arvelaters eller givers bestemmelse om at midlene skal behandles som umyndiges midler eller være undergitt lignende rådighetsinnskrenkning.

Rådigheten over midler som består i inntektsnyttelse (livrente, løpende kapitalavkastning, bruksrett, grunnavgift m.v.) ansees i sin helhet å være ervervet

ved første termins forfall eller ved bruksrettens inntreden. Når det er forbundet med særlige vansker å fastsette kapitalverdien av inntektsnyttelsen, og når avgiftsmyndigheten finner det hensiktsmessig av andre grunner, kan rådigheten ansees ervervet etter skuddsvis for hvert enkelt års verdi av inntektsnyttelsen.

Ved erverv av livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, og av andre midler hvis vesentlige verdi er avhengig av en betingelse, ansees rådigheten over midlene ikke ervervet før betingelsen er inntrådt. Rådigheten over livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, ansees heller ikke å være ervervet, så lenge det er uvisst hvilken form eller størrelse selskapets ytelser vil få.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti mener at arveavgift er en urimelig avgift å pålegge eiere av familieeide bedrifter når de arver bedriften, og vil drive den videre. Det må være en overordnet oppgave å oppmuntre neste generasjon å drive videre familiebedriften framfor å legge den ned eller selge den, med fare for tap av lokale arbeidsplasser.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift av arv og visse gaver gjøres følgende endring:

Ny § 4A skal lyde:

§ 4A. Betinget avgiftsfrihet ved arv og gave av næringsvirksomhet

(1) Arv og gave av eiendeler og rettigheter i enkeltpersonforetak og andel eller aksje i selskap omfattet av § 11 A som oppfyller vilkårene i annet ledd, skal være fritatt fra arveavgift. Dersom arvingen eller mottakeren eier de mottatte eiendelene og rettighetene, andelene eller aksjene i mindre enn 10 år fra tidspunktet da rådigheten anses ervervet i henhold til § 9 og § 10, bortfaller eller begrenses fritaket etter første punktum i medhold av reglene i femte ledd.

(2) Bestemmelsen i første ledd gjelder når følgende vilkår er oppfylt:

- a. Enkeltpersonforetaket eller selskapet må oppfylle kravene som stilles til små foretak etter regnskapsloven § 1-6 i det siste årsregnskap for rådighetsåret; og
- b. overdrageren eller dennes ektefelle eller samboer må umiddelbart før overdragelsen eie direkte eller indirekte minst 25 pst. av aksjene eller andelene i selskapet. Ved avgjørelsen av om dette vilkår er oppfylt, skal man også regne med andeler og aksjer som er eid av overdragere ektefelle eller

samboer og arvinger omfattet av arveloven §§ 1 til 3, når disse tidligere var eid av arvelateren eller giveren eller dennes ektefelle eller samboer.

(3) Bestemmelsen i første ledd gjelder for enkeltpersonforetak bare verdier som er knyttet til virksomheten eller virksomhetene i foretaket. Verdien av børsnoterte aksjer, herunder aksjer notert på SMB-listen, derivater og aksjer og andeler omfattet av § 11 A skal ikke regnes som verdier knyttet til virksomhet i enkeltpersonforetak. Ved overføring av aksjer eller andeler som omfattes av § 11 A legges verdien etter § 11 A til grunn.

(4) Hvor arvingen eller gavemottakeren også mottar verdier som ikke faller inn under reglene i første til tredje ledd, skal fritaksordningen etter denne paragraf gjelde for den del av beregnet arveavgift som etter en forholdsmessig fordeling faller på de nettoverdiene som omfattes av første til tredje ledd. Nettoverdiene som omfattes av reglene i første til tredje ledd og andre nettoverdiene beregnes ved at arvingens eller gavemottakerens andel av fradrag etter § 15, jf. § 16, som klart knytter seg til en bestemt eiendel, trekkes fra i denne. Fradrag som ikke klart knytter seg til en bestemt eiendel trekkes fra forholdsmessig etter forholdet mellom bruttoverdiene som faller inn under første til tredje ledd og bruttoverdiene som faller utenfor. Ved overføring av enkeltpersonforetak hvor det drives flere atskilte virksomheter skal den del av beregnet arveavgift som faller inn under fritaksordningen etter denne paragraf, fordeles på virksomhetene etter forholdet mellom nettoverdiene knyttet til virksomhetene. Overføres aksjer eller andeler i flere selskaper, skal arveavgiften knyttet til aksjene eller andelene fordeles mellom selskapene forholdsmessig etter nettoverdiene knyttet til aksjene eller andelene.

(5) Dersom arvingen eller mottakeren dør, gir bort eller realiserer mer enn 50 pst. av de mottatte aksjene eller andelene, og dette skjer mindre enn 10 år fra det tidspunktet da rådigheten over midlene i henhold til § 9 og § 10 anses ervervet, bortfaller en andel av avgiftsfritaket etter første ledd tilsvarende en tidel for hvert år som gjenstår til utløpet av 10-årsfristen etter første ledd annet punktum. For enkeltpersonforetak bortfaller en andel av arveavgiftsfritaket etter første ledd tilsvarende en tidel for hvert år som gjenstår til utløpet av 10-årsfristen etter første ledd annet punktum ved død eller dersom virksomheten i det vesentlige opphører. Realisasjon anses ikke å foreligge i den utstrekning fusjon, fisjon eller annen selskapsomdanning kan gjøres med skattemessig kontinuitet etter reglene i skatteloven og reglene i dette ledd gjelder tilsvarende for de mottatte vederlagsaksjer eller andeler. Det skal ikke beregnes rente som følge av utsatt plikt til å svare avgift etter denne paragraf.

(6) Overføres enkeltpersonforetak eller aksjene eller andelene i et selskap ved arv eller gave og en ektefelle, arving eller gavemottaker, som selv har rett til betinget avgiftsfrihet etter denne paragraf, kan vedkommende ektefelle, arving eller gavemottaker overta avdødes rettigheter og plikter etter ordningen. Tilsvarende gjelder ved salg til person som nevnt i arveloven §§ 1-4.

II

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endring:

§ 10-32 oppheves.

III

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven § 9 og § 10, går over 1. januar 2011 eller senere.

Endringen under II trer i kraft fra 1. januar 2011.»

21.8 Minstefradraget

Komiteens medlemmer fra Høyre mener at heving av minstefradraget er et treffsikkert tiltak med svært god sosial profil og er forundret over at regjeringen ikke synes å ha ambisjoner utover å lønnsjustere øvre grense. Disse medlemmer viser til at regjeringen Bondevik II økte minstefradraget kraftig i forhold til det denne regjeringen har gjort og ga skattelettelse på 5 500 2011-kroner i sin periode, mot 649 2011-kroner for denne regjeringen. For norsk velferd og arbeidsmarked er det helt sentralt å stimulere flere til å jobbe framover. Det er dermed viktig gjennom heving av minstefradraget i lønnsinntekt å øke incentivet for flere til å jobbe. Høyre foreslår derfor å heve øvre grense med 5 000 kroner utover regjeringens forslag, til 80 150 kroner, samtidig som prosentsatsen økes med 1 prosentpoeng til 37 pst.

Disse medlemmer viser til endringsforslag i skattevedtaket i Innst. 3 S (2010–2011), og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-32 første ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Minstefradrag i lønnsinntekt, jf. skatteloven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 37 prosent av summen av slik inntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti vil prioritere gode velferdsordninger for alle fremfor store generelle skattelettelser. Dette medlem vil imidlertid foreta noen vridninger i skattesystemet ved blant annet å redusere skatt på arbeid, særlig overfor personer med lavere inntekter, og foreta en dreining bort fra skatt på næringsliv og verdiskaping. Dette medlem vil vektlegge sterkere miljøavgifter og avgifter på helseskadelige produkter. Dette innebærer blant annet at dette medlem for å redusere skattebelastningen for personer med lave inntekter, foreslår i denne innstillingen økt minste-fradragssats fra 36 til 37 pst. og i Innst. 3 S (2010–2011) økt øvre grense i minste-fradraget til 79 000 kroner.

Dette medlem fremmer her følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av inntekt og formue (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-32 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. Minste-fradrag i lønnsinntekt, jf. skatteloven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 37 prosent av summen av slik inntekt. Tilsvarende gjelder for minste-fradrag i arbeidsavklaringspenger.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Venstre ønsker et politisk skifte i skattepolitikken; et grønt skatte-skifte hvor beskatningen vris fra skatt på arbeid til skatt på forbruk og miljøskadelig adferd. Med Venstres skattepolitikk blir det mer lønnsomt å arbeide og investere i norske bedrifter og arbeidsplasser, og mindre lønnsomt med forbruk og forurensning. En slik grønn skattepolitikk er derfor både framtidsrettet, bra for miljøet og bra for næringslivet.

Dette medlem vil gi mest skattelette til dem som har de minste inntektene. Den enkleste måten å gjøre dette på er å ha et fradrag i bunn av inntekten som kommer alle til gode, men som har størst effekt for dem med lave og moderate inntekter. Dette medlem foreslår derfor både å øke minste-fradraget til 77 000 kroner og å øke satsen fra 36 pst. til 38 pst. En slik satsøkning vil først og fremst komme dem med inntekter under 205 000 kroner til gode.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Skatteloven § 6-32 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. Minste-fradrag i lønnsinntekt, jf. skatteloven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 38 prosent av summen av slik inntekt. Tilsvarende gjelder for minste-fradrag i tidsbegrenset uførestønad, rehabiliteringspenger og attføringspenger.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.9 Skattefunn

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener at kunnskapsutvikling, herunder forsknings- og teknologiutvikling, er blant de viktigste drivkreftene for økonomisk utvikling. Å styrke bedriftenes konkurransekraft er av stor betydning for å sikre fremtidig velferd gjennom økonomisk vekst, spesielt når vi er på vei inn i en tid med enda tydeligere kunnskaps- og tjenesteøkonomi og i en tid hvor mange bedrifter må omstilles og utvikle nye produkter for å overleve.

Disse medlemmer ønsker å styrke Skattefunn-ordningen utover regjeringens forslag og ønsker å øke grensen for egenutført FoU til 8 mill. kroner og ekstern FoU til 12 mill. kroner, fjerne regelen om maksimal timesats på 500 kroner og fjerne regelen om at kostnader ved personal og indirekte kostnader antall timer for egne ansatte begrenses til maksimalt 1 850 timer per år, samt å etablere en ordning som indeksregulerer beløpene for hhv. egenutført og innkjøpt FoU i Skattefunn-ordningen hvert år.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd bokstav a og b skal lyde:

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til

12 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 12 millioner kroner i inntektsåret.

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

Kostnadsrammene i bokstav a og b skal oppreguleres årlig i henhold til konsumprisindeksen.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Venstre ønsker et politisk skifte i skattepolitikken; et grønt skatte-skifte hvor beskatningen vris fra skatt på arbeid til skatt på forbruk og miljøskadelig adferd. Med Venstres skattepolitikk blir det mer lønnsomt å arbeide og investere i norske bedrifter og arbeidsplasser, og mindre lønnsomt med forbruk og forurensning. En slik grønn skattepolitikk er derfor både framtidsrettet, bra for miljøet og bra for næringslivet. Som et ledd i en slik omlegging foreslår dette medlem at det blir et ekstra kriterium i Skattefunn-ordning hvor det gis adgang til å utgiftsføre ytterligere 2 mill. kroner ut over det som er angitt i § 16-40 annet ledd bokstav a og 4 mill. kroner utover det som er angitt i § 16-40 annet ledd bokstav b for FoU knyttet til klima, miljø og energieffektivisering.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- c. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt vedrørende klima, miljø eller energieffektivisering begrenset til 10 mill. kroner, eller 16 mill. kroner for tilsvarende prosjekt utført av forskningsinstitusjon godkjent av Norges forskningsråd. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter denne bestemmelse skal ikke overstige 16 mill. kroner i inntektsåret.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.10 Arbeidsgiveravgift for lærlinger

Komiteens medlemmer fra Høyre er opptatt av å legge forholdene til rette for at bedrifter

ikke velger bort inntak av nye lærlinger i en situasjon hvor mange bedrifter er forsiktige med nyansettelser. Det er viktig å sikre trygghet for praktiske yrker og at fremtidige elever har tillit til at de får lærlingplass når de trenger det. Det er også slik at manglende lærlingplasser medfører økte kostnader for fylkeskommunene som da må opprette ordinær undervisning som kompensasjon.

Disse medlemmer vil halvere arbeidsgiveravgiften for nye lærlinger fra 1. juli 2011, og fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, skal det betales halv arbeidsgiveravgift i forhold til det som ellers følger av gjeldende regler og satser, når lærlingen tiltrer 1. juli 2011 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2011.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti mener at bedriftene bør stimuleres sterkere til å ta inn nye lærlinger, og vil derfor halvere arbeidsgiveravgiften for nye lærlinger fra og med 1. januar 2011.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, skal det betales halvparten av den arbeidsgiveravgift som ellers følger av gjeldende regler og satser, når lærlingen tiltrer 1. januar 2011 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. januar 2011.»

Komiteens medlem fra Venstre viser til de store utfordringer konkurranseutsatt næringsliv har og prognoser om økt arbeidsledighet, redusert oppdragsmengde og lavere lønnsomhet. Dette medlem er opptatt av å legge forholdene til rette for at bedrifter ikke velger bort inntak av nye lærlinger i denne situasjonen. Det er viktig å sikre trygghet for praktiske yrker og at fremtidige elever har tillit til at de får lærlingeplass når de trenger det. Det er også slik at manglende lærlingeplasser medfører økte kostnader for fylkeskommunene som da må opprette ordinær undervisning som kompensasjon. Dette medlem vil også understreke viktigheten av at det offentlige øker antall lærlinger. Dette medlem viser videre til at det er svært mange som denne høsten står uten lærlingeplass og at det tafatte svaret fra enkelte regjeringspartier er at lærlingeplass skal lovfestes. Dette medlem har ingen tro på å lovfeste en plass som bedrifter ikke kan tilby – ei heller lovfestes å tilby, men å stimulere bedriftene til å ta inn lærlinger ved bruk av varige skatteinsentiver.

Dette medlem foreslår derfor at arbeidsgiveravgiften fjernes for nye lærlinger med virkning fra 1. januar 2011. Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, når lærlingen tiltrer 1. januar 2011 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. januar 2011.»

21.11 Skattefradrag for arbeidstakere fra 62 til 67 år

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at altfor mange forsvinner ut av arbeidslivet etter fylte 62 år, og at regjeringen har gjort svært lite for å stimulere disse

aldersgruppene til å stå lenger i arbeid. Disse medlemmer viser til at dette ofte er høykompetent, erfaren arbeidskraft som bedriftene trenger, og mener det er nødvendig med stimuleringsiltak for å få disse til å stå i jobb. Disse medlemmer mener at direkte skattefradrag vil være virkningsfullt, og understreker at slikt fradrag vil forutsette at man ikke samtidig mottar pensjon eller trygd i tillegg til lønnsinntekten.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti foreslår å innføre et skattefradrag på 3 000 kroner.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 16-1 skal lyde:

§ 16-1. Skattefradrag for arbeidstakere fra 62 til 67 år

Personlig skattyter med inntekt som er skattepliktig etter § 5-10 gis fradrag i inntektskatt og trygdeavgift på 3 000 kroner fra og med det inntektsåret vedkommende fyller 62 år og til og med det inntektsåret vedkommende fyller 66 år. Fradrag etter første punktum gis bare dersom skattyter ikke mottar pensjon eller løpende ytelser fra folketrygden som skattlegges som personinntekt etter § 12-2.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Venstre foreslår å innføre et slikt skattefradrag på 6 000 kroner.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 16-1 skal lyde:

§ 16-1 Fradrag i skatt for arbeidstakere fra 62 til 67 år

Personlig skattyter med inntekt som er skattepliktig etter § 5-10 gis fradrag i inntektsskatt og trygdeavgift på 6 000 kroner fra og med det inntektsåret vedkommende fyller 62 år til og med det inntektsåret vedkommende fyller 66 år. Det gis bare fradrag etter første punktum for personlig skattyter som ikke mottar pensjon eller løpende ytelser fra folketrygden som skattlegges som personinntekt etter § 12-2.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra inntektsåret 2011.»

21.12 Merverdiavgift på frukt, grønt og sukkerholdige drikker

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til forslag framsatt i Innst. 3 S (2009–2010) om å øke merverdiavgiften på sukkerholdige drikker og brus med søt smak til normal merverdiavgiftssats (25 pst.), samtidig som merverdiavgiftssatsen på frisk frukt og grønnsaker reduseres til lav sats (8 pst.). Dette medlem ser på en slik reduksjon som et skritt på veien til nullsats på frisk frukt og grønnsaker.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5-2 skal lyde:

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler. Det skal likevel beregnes merverdiavgift med alminnelig sats for næringsmidler som omsettes som en del av en serveringstjeneste. Det samme gjelder ved omsetning, uttak og innførsel av brus og sterkt sukkerholdige drikkevarer.

(2) Som næringsmiddel anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker.

(3) Som næringsmiddel anses ikke frukt og grønnsaker, legemidler, tobakkvarer, alkoholholdige drikkevarer og vann fra vannverk.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med næringsmidler, serveringstjenester, brus og sukkerholdige drikkevarer og omsetning av næringsmidler.

Ny § 5-12 skal lyde:

§ 5-12 Frukt og grønnsaker

1. Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av frukt og grønnsaker.
2. Departementet kan gi forskrift om hva som menes med frukt og grønnsaker.

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2011.»

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres hovedmål om et skatte- og avgiftssystem som innebærer mer skatt på forbruk og helse- og mil-

jøskadelig adferd og mindre skatt på arbeid og investeringer i næringsliv og arbeidsplasser. Som et ledd i en slik miljømessig omstilling av skattesystemet hvor det skal både lønne seg å arbeide, investere og eie i norske arbeidsplasser og norsk næringsliv og samtidig å legge om adferd i mer miljøvennlig retning og stimulere til et sunnere kosthold/livsstil, foreslår dette medlem en omlegging av merverdiavgiftssystemet kombinert med høyere tobakksavgifter. Konkret foreslår dette medlem at det ikke blir moms på frukt og grønt (0 pst.), mens det blir full merverdiavgiftssats (25 pst.) på brus og sterkt sukkerholdig drikke og at den generelle matmomsen økes med ett prosentpoeng.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 5-2 skal lyde:

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler. Det skal likevel beregnes merverdiavgift med alminnelig sats for næringsmidler som omsettes som en del av en serveringstjeneste. Det samme gjelder ved omsetning, uttak og innførsel av brus og sterkt sukkerholdige drikkevarer.

(2) Som næringsmiddel anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker.

(3) Som næringsmiddel anses ikke legemidler, tobakkvarer, alkoholholdige drikkevarer og vann fra vannverk.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med næringsmidler, serveringstjenester, brus og sukkerholdige drikkevarer og omsetning av næringsmidler.

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Frukt og grønnsaker

Omsetning av frukt og grønnsaker er fritatt for merverdiavgift.

§ 7-1 skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, §§ 6-1 til 6-3, § 6-6 første ledd, § 6-15 og § 6-16a.

II

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2011.»

21.13 Merverdiavgift ved utleie av el-bil

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til et politisk ønske om å konvertere bilparken til mer miljøvennlig generelt, samt at flere skal kjøpe og bruke el-biler. Disse medlemmer mener at utviklingen går for trekt og ønsker derfor å legge forholdene til rette for at det skal bli enda billigere å bruke el-biler.

Disse medlemmer foreslår på denne bakgrunn at det innføres fritak for merverdiavgift ved leasing av el-biler og ved leasing av batteri til el-biler, både for privat bruk og for bruk som firmabil.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-6 første ledd skal lyde:

§ 6-6 Kjøretøy mv.

(1) Omsetning og utleie i yrkesmessig utleievirksomhet, herunder leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til fremdrift, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om engangsavgift § 5 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtrafikkloven.

§ 6-6 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Omsetning batterier til kjøretøy som nevnt i første ledd, er fritatt for merverdiavgift.

Nå gjeldende annet ledd blir nytt tredje ledd.

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2011.»

21.14 Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers el-bil

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til et politisk ønske om å få flere til å kjøpe og benytte el-biler. El-bilene er for øvrig allerede fritatt for engangsavgift og årsavgift, og har nullsats for merverdiavgift. Til tross for dette synes disse medlemmer at antall el-biler på norske veier er for lavt. Dette medlem ønsker derfor å stimulere arbeidsgivere og arbeidstakere til å velge el-biler som firmabil ved å frita el-biler for fordelsbeskatning.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-13 skal lyde:

§ 5-13. Særlig om privat bruk av arbeidsgivers bil

(1) Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers bil fastsettes til 30 prosent av bilens listepreis som ny, inntil et beløp fastsatt av departementet i forskrift, og 20 prosent av overskytende listepreis. For biler eldre enn 3 år per 1. januar i inntektsåret, regnes det bare med 75 prosent av bilens listepreis. Vederlag for bruk av arbeidsgivers bil påvirker ikke fordelsfastsettelsen. Tilsvarende gjelder for når arbeidstaker selv dekker bilkostnader. Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers nullutslippsbil settes til null kroner.

(2) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av første ledd. Herunder kan det gis forskrift om særregler for biler med særlig omfattende yrkeskjøring.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

«Stortinget ber regjeringen fastsette en endringsforskrift til forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14, herunder en eventuell presisering av hva som regnes som nullutslippsbil.»

21.15 Avskrivningssats for driftsbygninger i landbruket

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til at avskrivningssatsen for driftsbygninger i landbruket er på 4 pst., noe som impliserer en svært lang avskrivningstid for dette driftsmiddelet. Dette medlem mener at avskrivningssatsen må økes, både for å gjenspeile reell levetid for investeringen, og for å øke investeringslysten i landbruket.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 14-43 annet ledd skal lyde:

(2) Forhøyet avskrivningssats gjelder for saldo for

- a. bygg med så enkel konstruksjon at det må anses å ha en brukstid på ikke over 20 år fra oppføringen. Saldo for slikt bygg kan avskrives med inntil 8 prosent.
- b. driftsmidler som omfattes av første ledd bokstav h og som eies av næringsdrivende i jordbruk og skogbruk som med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 § 31 skal eller kan levere årsoppgave for beregning av merverdiavgift, og for bortforpaktere som med hjemmel i forskrift 6. juni 2001 nr.

117 kan registreres i merverdiavgiftsmanntallet. Saldo for disse driftsmidlene kan avskrives med inntil 6 prosent.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.16 Skattemessige avskrivningssatser saldo-gruppe d

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 prosent

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. januar 2011.»

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 3 S (2010–2011).

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres hovedmål om et skatte- og avgiftssystem som innebærer mer skatt på forbruk og helse- og miljøskadelig adferd og mindre skatt på arbeid og investeringer i næringsliv og arbeidsplasser. Som et ledd i en slik miljømessig omstilling av skattesystemet hvor det skal både lønne seg å arbeide, investere og eie i norske arbeidsplasser og norsk næringsliv og samtidig å legge om adferd i mer miljøvennlig retning og stimulere til et sunnere kosthold/livsstil, foreslår dette medlem en økning i avskrivningssatsene i saldogruppe d) fra 20 til 25 pst. Dette medlem viser til at Norge er blant de land med lavest avskrivningssatser. For ytterligere å underbygge et grønt skattesifte foreslår dette medlem en egen avskrivningssats på ytterligere 5 pst. for investeringer med påvist miljøeffekt og/eller som medfører økt energieffektivisering.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar mv. – 25 prosent.

§ 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel omfattet av første ledd som har påviselig miljø- og klimamessig effekt, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første eller annet ledd, avskrives med inntil 5 prosent av kostpris. Tilsvarende gjelder for påkostning på driftsmiddel som nevnt, jf. § 14-40 tredje ledd. Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av dette ledd, herunder om kravet til påviselig miljø- og klimamessig effekt.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.17 Startavskrivninger

Komiteens medlemmer fra Høyre mener mye tyder på at Norge ikke har avskrivningssatser som er i tråd med investeringsens levetid i mange tilfeller og at norske avskrivningssatser ikke er konkurransedyktige med de som våre viktigste konkurrentland har. Disse medlemmer mener det haster med å stimulere til økte investeringer for å unngå at kompetansemiljøer forsvinner og for å stimulere til investeringer i nye, framtidsrettede arbeidsplasser innen industri og handel.

Disse medlemmer fremsetter derfor følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 14-43 tredje ledd skal lyde:

(3) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 prosent av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt i 2011, jf. § 14-40 tredje ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2011.»

21.18 Formuesskatt

Komiteens medlemmer fra Høyre mener at formuesskatten gjennom regjeringens målrettede endringer og det faktum at de fleste andre land har fjernet denne skatten, i stadig sterkere grad er blitt en særnorsk skatt på kapital og arbeidsplasser som eies av nordmenn bosatt i Norge. Dette er en skatt som ikke innkreves etter evne og den svekker utviklingen av nye, innovative arbeidsplasser. Den er spesielt belastende for langsiktig kapital bundet i

bedrifter med lav lønnsomhet. Mange lokalsamfunn er helt avhengig av at lokale eiere eller familier holder disse bedriftene i gang, fordi alternative eiere ikke finnes. Regjeringen rammer dermed spesielt distrikts-Norge hardt med sin politikk.

Omleggingen av boligbeskatningen i fjorårets budsjett der boligverdiene heretter automatisk skal følge markedsprisutviklingen, ble kombinert med økte bunnfradrag. Det synes som om heving av bunnfradraget var nødvendig for å få til den generelle økningen av boligverdier fra ca. 20 pst. av markedsverdi til 25 pst. som dagens system legger opp til. I årets budsjett øker regjeringen igjen boligbeskatningen ved å la bunnfradraget være uendret. Denne skjerpelsen alene medfører at 18 000 nye skattytere må betale formuesskatt. Skatten økes dermed før den reelt sett er innført og i hvert fall før folk ser hvilke utslag den gir. Høyre mener at folks oppsparte og beskattede kapital og boliger ikke skal være et skatteobjekt.

Disse medlemmer merker seg at en økende formuesskatt betales av stadig færre og undrer seg over at formuesskatt på «arbeidende kapital» har mer enn doblet seg fra 2005. I en tid da regjeringens politikk har gitt som resultat at Norge har hatt sterk lønnsutvikling og lav produktivitetsvekst i forhold til våre konkurransepartnere, er behovet for et sterkt fokus på utvikling av framtidens arbeidsplasser sterkt. Regjeringen svekker i stedet det næringsliv og det eierskapet som må tåle risikoen ved å utvikle disse arbeidsplassene.

Høyre vil fjerne hele formuesskatten, men dette må gjøres over noen år. Det er viktig å komme i gang nå og disse medlemmer foreslår at bunnfradraget heves til 1 mill. kroner (2 mill. kroner for ektepar), satsen reduseres fra 1,1 pst. til 1 pst. og takstgrunnlaget for boliger settes ned fra 25 pst. til 20 pst. Dette vil gjøre at godt over 200 000 flere skattytere i denne omgang slipper formuesskatt.

Disse medlemmer viser til endringsforslag i skattevedtaket i Innst. 3 S (2010-2011), og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 4-10 annet ledd annet punktum ledd skal lyde:

Prosentandelen er 20 for primærbolig og 40 for sekundærbolig.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.19 Økt fribeløp ved kjøp av aksjer i egen bedrift

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre mener det er viktig at flest mulig skal kunne påvirke sin egen situasjon gjennom representasjon og demokratisk deltagelse. Medbestemmelse er også viktig når det gjelder eierskap i egen arbeidsplass, slik at man ikke bare er medarbeider, men også utvikler eierskap. Disse medlemmer viser til at slike ordninger er svært utbredt i mange andre land, og at resultatene der entydig viser økt produktivitet og dermed økt konkurransekraft.

Komiteens medlemmer fra Høyre mener at et viktig incitament til medeierskap vil være skattestimulans ved kjøp av aksjer i egen bedrift og vil heve fribeløpet til 10 000 kroner.

Disse medlemmer fremmer derfor følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fordelen settes til differansen mellom den verdien som kan oppnås ved reelt salg av aksjen, redusert med 20 prosent, og det den ansatte betaler for aksjen. Den skattefrie fordelingen kan likevel ikke overstige 10 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Venstre vil derfor heve fribeløpet ved kjøp av aksjer i egen bedrift til 5 000 kroner.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fordelen settes til differansen mellom den verdi som kan oppnås ved reelt salg av aksjen, redusert med 20 prosent, og det den ansatte betaler for aksjen. Den skattefrie fordelingen kan likevel ikke overstige 5 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.20 Heving av innslagspunkt for grunnrente-beskatning

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti foreslår å heve innslagspunktet for grunnrentebeskatning til 10 000 kVA (i underkant av 10MW). Dette vil gjøre at småkraft, slik dette er definert, ikke vil bli omfattet av grunnrentebeskatning. Disse medlemmer ser det som fordelaktig at hele småkraftsegmentet er unntatt og vil på den måten stimulere til ytterligere investeringer i småkraft. Norge har et stort potensial for produksjon av ren, fornybar energi med små miljøkonsekvenser gjennom ytterligere satsing på småkraftverk.

Disse medlemmer fremsetter derfor følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 18-3 tiende ledd skal lyde:

Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 10 000 kVA, fastsettes ikke grunnrenteinntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.21 Regnskapsligning av fredede bygninger

Komiteens medlemmer fra Høyre vil at fredningsvedtak fra Riksantikvaren automatisk skal gi huseier rett til regnskapsligning av huset og gi fritak for kommunal eiendomsskatt. Det er store utfordringer knyttet til vår kulturarv. Eiere som får hus fredet, blir påført ekstrakostnader og gjør en viktig jobb på vegne av nasjonen. Dette rettfærdiggjør en annen behandling av slike hus enn for hus uten pålegg fra Riksantikvaren.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 6-52 skal lyde:

(1) Det gis fradrag for kostnader til vedlikehold av fredede bygg.

(2) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.22 Fagforeningskontingent

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til merknad i Innst. 3 S (2010–2011) om å oppheve fagforeningsfradraget og fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-20 oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre er opptatt av å legge til rette for et velfungerende arbeidsmarked hvor det er ordnede forhold for arbeidstaker og arbeidsgiver. Disse medlemmer mener at fradragsretten er et verktøy for å ha en høy andel fagorganiserte i arbeidslivet og viser til at det er bred enighet på Stortinget om retten til å organisere seg, men vil påpeke at det er politisk uenighet om størrelsen på fradragsbeløpet. Disse medlemmer viser til at økningen de siste årene har langt oversteget prisstigningen og ønsker derfor å redusere fradragsbeløpet. Disse medlemmer viser også til Høyres forslag om økninger i minstefradraget.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Frdrag kan samlet gis med inntil 1 800 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt for bare en del av året.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.23 Personfradrag

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres hovedmål om et skatte- og avgiftssystem som innebærer mer skatt på forbruk og helse- og miljøskadelig adferd og mindre skatt på arbeid og investeringer i næringsliv og arbeidsplasser. Venstre foreslår derfor en omlegging fra rød til grønn skatt på om lag 5,6 mrd. kroner i vårt alternative statsbudsjett for

2011. Dette medlem foreslår videre endringer og omlegging i skatte- og avgiftssystemet på ytterligere 3,5 mrd. kroner slik at Venstre i sitt alternativ foreslår endringer i regjeringens skatte- og avgiftsopplegg innenfor en ramme på drøye 8 mrd. kroner, med en netto skatte- og avgiftslette på 917,7 mill. kroner.

Som et ledd i en slik miljømessig omstilling av skattesystemet hvor det skal både lønne seg å arbeide, investere og eie i norske arbeidsplasser og norsk næringsliv og samtidig å legge om adferd i mer miljøvennlig retning foreslår dette medlem å endre systemet med personfradrag fra dagens 2 til 3 skatteklasser: Dagens skatteklasse 1 opprettholdes som før, mens ny skatteklasse 2 blir for enslige forsørger og ny skatteklasse 3 blir for skatteyttere som forsørger ektefelle/samboer. Det foreslås at personfradraget i skatteklasse 1 settes til 45 000 kroner (mot 43 600 som foreslått av regjeringen), at skatteklasse 2 settes til 88 000 kroner (mot 87 200 som foreslått av regjeringen) og at skatteklasse 3 settes til 66 000 kroner (mot 87 200 foreslått av regjeringen). En slik omlegging, med de foreslåtte fradragsgrenser, vil medføre en skattelette på samlet 650 mill. kroner og vil være et kraftig insitament til å støtte opp under arbeidslinjen.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 15-4 annet ledd skal lyde:

(2) Personfradrag i klasse 2 gis til enslig som har omsorg for barn som ikke har fylt 18 år ved utgangen av inntektsåret, eller har eldre barn som vedkommende virkelig forsørger. Personfradrag i klasse 3 gis til ektefeller som lignes under ett for begges samlede formue og inntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra inntektsåret 2011.»

21.24 Likebehandling av særfradrag for fedmeoperasjon

Komiteens medlem fra Venstre viser til at overvekt er et stort helseproblem i Norge. For sykkelig overvektige kan en vektoperasjon være en siste utvei. I det offentlige helsevesenet er det lav kapasitet og flere års ventetid for operasjon. Mange velger derfor å ta vektoperasjonen for egen regning ved private sykehus i Norge.

Dette medlem viser til at pasientene kan velge fritt ved hvilket offentlig sykehus de vil ta sin

vektoperasjon. Vi har åtte offentlige sykehus som utfører vektoperasjoner. Disse sykehusene utførte til sammen om lag 400 operasjoner i 2007. Ventetiden for en vektoperasjon ved de offentlige sykehusene er imidlertid svært lang. I gjennomsnitt har de offentlige sykehusene en ventetid på 1,7 år.

Dette medlem viser videre til at fritt sykehusvalg omfatter etter helselovgivningen ikke bare offentlige sykehus, men også private sykehus som har inngått avtaler med et regionalt helseforetak. Ingen av helseforetakene har imidlertid gitt pasientene reell valgfrihet ved å inngå avtaler med private sykehus om vektoperasjoner. Dermed må pasientene betale selv hvis de vil bli operert ved et privat sykehus. Privatsykehuset Aleris utførte 500 vektoperasjoner i fjor, det vil si mer enn alle de offentlige sykehusene til sammen. Aleris har i praksis ingen ventetid for operasjon. En vektoperasjon her koster imidlertid 140 000 kroner, inkludert oppfølging etter operasjonen.

I tillegg kommer at også skattesystemet utelukkende er innrettet mot behandling i det offentlige helsevesenet. I punkt 15.9 i Lignings-ABC for 2009–2010 heter det:

«Skattyter som lider av fedme, der det foreligger legeattest som viser varig sykdom eller svakhet, og som får hjelp til slanking innfor norsk offentlig helsevesen, kan få særfradrag for merkostnader til slik behandling og øvrige merkostnader som følge av sykdommen, dersom vilkårene for særfradrag for øvrig er oppfylt. For å beregne ev. merkostnader til klær i forbindelse med vektreduksjon, kan det tas utgangspunkt i dokumenterte utgifter, fratrasket SIFOs standardbudsjett for kleshold, se sifo.no.»

Etter dette medlems syn innebærer dette en form for dobbelt diskriminering i forhold til om operasjon og/eller behandling blir foretatt i offentlig regi eller ikke. For alle parter ville det være positivt om den som lider av (sykelig) overvekt så raskt som mulig får adekvat behandling og kommer tilbake til arbeidslivet. Dette medlem vil derfor sidestille den skattemessige behandlingen av utgifter knyttet til fedme uavhengig av om behandling har skjedd innenfor det offentlige helsevesen eller ikke.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-83 annet ledd skal lyde:

(2) Kostnader ved behandling, pleie eller opphold i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen, gir bare rett til fradrag dersom tilsvarende

behandling, pleie eller opphold ikke tilbys av offentlig norsk helse- eller sosialvesen og helsemyndighetene vurderer det oppsøkte helsetilbud som faglig forsvarlig. Dette gjelder likevel ikke for kostnader ved behandling, pleie eller opphold i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen, som skyldes fedme, når helsemyndighetene vurderer det oppsøkte helsetilbud som faglig forsvarlig. Departementet avgjør om vilkårene i dette ledd er oppfylt i det enkelte tilfelle og kan bestemme hva som skal regnes som offentlig helsevesen.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra inntektsåret 2011.»

21.25 Trygdeavgift, AFP-pensjonister

Komiteens medlem Venstre er glad for at de nåværende regjeringspartier og Venstre, Høyre og Kristelig Folkeparti har samlet seg om en felles pensjonsreform som skal være bærekraftig og stå seg over tid. Et av hovedelementene i det nye pensjonssystemet er at det skal være lønnsomt å stå lenger i arbeid. Det er også avgjørende at vi lykkes med å heve den reelle pensjonsalder i årene som kommer dersom vi skal løse den store arbeidskraftutfordringen vi står overfor. I tråd med hovedlinjene i pensjonsreformen mener disse medlemmer at det må være en målsetting å redusere antall nye AFP-pensjonister.

Dette medlem foreslår derfor i sitt alternative budsjett en rekke endringer i skatte- og avgiftsopplegget for AFP-pensjonister og arbeidstakere i aldersgruppen 62–67 år, slik at det vil bli betydelig færre AFP-pensjonister, flere i arbeid og en reduksjon av de statlige bidragene.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

§ 23-3 annet ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

- a) pensjon i og utenfor arbeidsforhold, med unntak av avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet og støtte etter lov om supplerende stønad til personar med kort butid i Noreg.

§ 23-3 annet ledd ny nr. 4 skal lyde:

4. Egen sats for avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for ytelser utbetalt fra og med 1. januar 2011.»

21.26 Aksjerabatt – verdsettelsesregler

Komiteens medlem fra Venstre viser til at regjeringen heller ikke i dette budsjettet stimulerer til verdiskaping, arbeidsplasser og eierskap i privat sektor. I en situasjon der store deler av næringslivet opplever svært tøffe markedsforhold og sterk konkurranse og den økonomiske veksten internasjonalt er svak, er dette svært negativt og vil kunne føre til usikkerhet for mange arbeidsplasser. Dette medlem vil derfor gjeninnføre aksjerabatt ved formuesverdsettelsen av de tilsvarende formuesobjekter som det ble gitt rabatt for ved inntektsåret 2007.

Dette medlem foreslår en rabatt på 10 pst.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 4-12 første, annet og tredje ledd skal lyde:

(1) Børsnotert aksje verdsettes i alminnelighet til 90 prosent av kursverdien 1. januar i ligningsåret.

(2) Ikke-børsnotert aksje verdsettes til 90 prosent av aksjens forholdsmessige andel av aksjeselskapets eller allmennaksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi 1. januar året før ligningsåret fordelt etter pålydende.

(3) Ikke-børsnotert aksje i utenlandsk selskap verdsettes til 90 pst. av aksjens antatte salgsverdi 1. januar i ligningsåret. Aksjen skal verdsettes etter annet ledd når skattyteren krever dette og kan sannsynliggjøre selskapets skattemessige formuesverdi.

§ 4-12 femte og sjette ledd skal lyde:

(5) Grunnfondsbevis i sparebank, gjensidig forsikringsselskap, kreditt- og hypotekforening og selveiende finansieringsforetak verdsettes til 90 prosent av kursverdien 1. januar i ligningsåret. Er kursen ikke notert eller kjent, settes verdien til 90 prosent av den antatte salgsverdi.

(6) Andel i aksjefond verdsettes til 90 prosent av aksjens andelsverdi 1. januar i ligningsåret. Andel i verdipapirfond som ikke er aksjefond, verdsettes til andelsverdien 1. januar i ligningsåret. Med aksjefond menes verdipapirfond der minst 50 prosent av for-

valtningskapitalen per 31. desember i inntektsåret og i gjennomsnitt i løpet av inntektsåret, regnet ved utgangen av hver måned, er plassert i aksjer og/eller grunnfondsbevis. Likt med et verdipapirfonds direkte plasseringer i aksjer eller grunnfondsbevis etter foregående punktum regnes indirekte plasseringer i aksjer eller grunnfondsbevis via verdipapirfondsandeler, i ett eller flere ledd. Andel i verdipapirfond som forvaltes av utenlandsk selskap, anses som aksjefondsandel dersom skattyter krever dette og kan godtgjøre at andelen er omfattet av definisjonen i tredje og fjerde punktum. Departementet kan gi forskrift om dokumentasjonskrav etter femte punktum.

§ 4-13 første ledd første punktum skal lyde:

For aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som er stiftet året før ligningsåret, settes aksjeverdien til 90 prosent av summen av aksjenes pålydende beløp og overkurs.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.27 Halv arbeidsgiveravgift for nystartede bedrifter

Komiteens medlem fra Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Disse medlemmer ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at det i Venstres alternative statsbudsjett for 2011 derfor er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetingelsene for disse bedres. Det gjelder både skatteforslag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordninger over statsbudsjettets utgiftsside.

Venstre har de siste månedene gjennomført nær 1 000 bedriftsbesøk. Tilbakemeldingene fra bedriftsledere og ansatte er at det er spesielt to ting de er opptatt av. Det første er en kraftfull reduksjon i skjema-veldet og det andre er å gjøre det enklere (og billigere) å ansette flere, spesielt i oppstartsfasen. Svært mange peker på at en reduksjon i arbeidsgiveravgiften ville være et svært velegnet virkemiddel. Dette medlem foreslår derfor å innføre en ordning der det kun betales halv arbeidsgiveravgift for ansatte i nystartede bedrifter med inntil 10 ansatte i de 3 første årene etter første gangs registrering av bedriften/virksomheten

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-2 nytt tidende ledd skal lyde:

For ansatte i nystartede virksomheter skal det betales halv arbeidsgiveravgift i forhold til det som ellers følger av gjeldende regler og satser i inntil 3 år etter førstegangsregistrering av virksomheten.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for virksomheter som registreres for første gang 1. januar 2011 eller senere.»

21.28 Forskuddsskatt for selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Disse medlemmer ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for disse medlemmer at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Disse medlemmer viser til respektive partiers alternative statsbudsjett for 2011 hvor det er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetingelsene for disse bedres. Det gjelder både skatteforslag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordninger over statsbudsjettets utgiftsside.

Disse medlemmer viser videre til en høringsuttalelse som Facebook-gruppen «Selvstendige arbeidere krever like rettigheter» overleverte Nærings- og handelsdepartementet 17. september 2010 angående rapporten «Prosesskartlegging av bedriftsetablering». Her framgår det at svært mange selvstendig næringsdrivende opplever dagens regelverk knyttet til forskuddsskatt som et stort problem. Ved dagens regelverk må skatt innbetales før pengene fysisk er tjent, basert på antatt/historisk inntektsnivå. Overholdes ikke denne innbetalingen kan skatteoppkrever utstede såkalt framskyndet forfall av etterfølgende terminer av forskuddsskatt, dvs. at det kreves inn skatt for hele inntektsåret selv om det «bare» er forfall for første termin som misligholdes.

Dette er en praksis disse medlemmer er sterkt skeptisk til. Disse medlemmer mener at selvstendig næringsdrivende må likebehandles med ordinære arbeidstakere også på dette området, slik at skatt innbetales etter hvert som inntekt opptjenes, og at ordningen med såkalt framskyndet forfall avvikles.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endring:

§ 10-20 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke forskuddsskatt for personlige skattytere.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

21.29 Moms på billetter til idrettsarrangement

Komiteens medlem fra Venstre viser til Stortingets behandling av Prop. 119 LS (2009–2010) Endringer i merverdiavgiftsloven hvor det bl.a. ble foreslått (og vedtatt) å innføre merverdiavgift, lav sats på billetter til de to øverste divisjoner for fotball, menn, øverste divisjon ishockey, menn og enkelte andre idrettslag med særskilt høy omsetning av billettsalg (forutgående år).

Dette medlem fant den gang denne grense-dragning søkt og mente at konsekvensene kun blir dyrere billetter og større administrative byrder for de få klubbene/lagene dette gjelder. Erfaringene så langt har vist at det nettopp ble tilfellet.

Dette medlem viser også til brevet fra Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komite (NIF) til finanskomiteen datert 5. mai 2010, hvor det framgår at NIF mener at regjeringens forslag har i seg elementer som medfører usikkerhet rundt de økonomiske virkningene og som tegner til å bli et komplisert momssystem og en betydelig mer byråkratisk hverdag for idrettens organisasjonsledd.

Dette medlem viser videre til at Venstre i Innst. 344 L (2009–2010) fremmet følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge fram en ny sak om å innlemme idretts- og kulturvirksomheter, samt øvrige frivillige lag og organisasjoner i merverdiavgiftssystemet. Det nye forslaget må utformes slik at all idrett blir unntatt moms på billettsalg, kjøp, utleie og salg av spillere og at det for museer, gallerier, fornøylesparker og opplevelsessentra må være mulig å ha gratis inngang, men allikevel komme inn i det nye merverdiavgiftssystemet.»

Dette medlem konstaterer at dette forslaget ikke fikk flertall. Dette medlem mener fortsatt at alle de argumenter Venstre framførte mot innlemmelsen av billettomsetning på enkelte idrettsarrangement fortsatt har gyldighet. Dette medlem foreslår der-

for å avvikle merverdiavgift på denne type billettsalg.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2-1 annet ledd oppheves. Nåværende tredje til syvende ledd blir andre til sjette ledd.

§ 3-8 skal lyde:

Omsetning av tjenester i form av rett til å utøve idrettsaktiviteter er unntatt fra loven. Unntaket omfatter ikke omsetning og utleie av retten til å benytte idrettutøvere fra andre enn idrettslag mv. hvis idrettstilbud hovedsakelig er basert på ulønnet innsats.

§ 5-11 oppheves.

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Idrettsarrangementer

Omsetning og formidling av tjenester som gir noen rett til å overvære idrettsarrangementer, er fritatt for merverdiavgift.

II

Endringene under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

22. Andre forslag og merknader fra komiteen på ulike områder

22.1 Ventelønn i staten

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til tidligere vedtak i lov om endring av lov om statens embets- og tjenestemenn av 17. juni 2005 hvor ordningen med ventelønn i staten ble forutsatt avvirket fra 1. januar 2006.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. gjøres følgende endringer:

§ 13 overskriften skal lyde:

Fortrinnsrett til ny stilling

§ 13 nr. 6 oppheves.

Nåværende § 13 nr. 7 blir § 13 nr. 6.

II

Ved ikrafttredelse av I gjelder følgende overgangsregler:

1. Den som ved lovendringens ikrafttredelse har rett til ventelønn, beholder retten til ventelønn etter de regler som gjelder på tidspunktet for lovendringen.
2. For arbeidstakere i virksomheter som ved særlig lovgivning er gitt rettigheter etter § 13 nr. 6, kan det i henhold til den enkelte bestemmelse i slik særlig lovgivning tilstås ventelønn også etter opphevelse av § 13 nr. 6.
3. Departementet kan bestemme at arbeidstakere i navngitte statlige virksomheter kan tilstås ventelønn etter opphevelse av § 13 nr. 6, likevel ikke slik at ventelønn tilstås for ansatte med fratredelse senere enn ett år etter endringslovens ikrafttredelse.
4. Tilståelse av ventelønn etter annet og tredje ledd kan bare skje dersom vilkårene i § 13 nr. 6 er oppfylt.
5. Nærmere regler om ventelønn etter denne bestemmelse kan fastsettes av Kongen i forskrift.

III

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 20 første ledd bokstav f oppheves.

Nåværende bokstav g blir bokstav f.

§ 24 tredje ledd oppheves.

§ 27 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Bestemmelsen i dette ledd gjelder også permittert medlem.

IV

Ved ikrafttredelse av III gjelder følgende overgangsregler:

1. Medlemmer i Statens Pensjonskasse som ved opphevelse av § 24 tredje ledd har rett til vartpenger etter denne bestemmelsen, kan motta vartpenger etter de regler som gjelder ved opphevelsen.
2. § 20 første ledd bokstav f skal fortsatt gjelde for dem som har ventelønn etter den tidligere bestemmelsen i lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6 og for dem som har vartpenger etter den tidligere bestemmelsen i 24 tredje ledd også etter disse bestemmelsenes opphevelse.

V

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2011.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2011.»

22.2 Selvstendig næringsdrivendes sosiale rettigheter

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Venstre ønsker en fremtidsrettet næringspolitikk. Disse medlemmer vil derfor sikre at selvstendig næringsdrivende gis like sosiale rettigheter. En rekke gründere og entreprenører starter i det små med egen virksomhet. Det er derfor behov for at denne gruppen likestilles med hensyn til trygderettigheter, spesielt knyttet til sykdom hos egne barn. En likestilling av disse rettighetene vil også legge bedre til rette for at flere kvinner vil våge og evne å starte arbeidsplass for seg selv og andre. Dekningsgraden for selvstendig næringsdrivendes trygderettigheter er i dag 65 pst. ved omsorg for små barn når det gjelder rett til sykepenger og pleie- og omsorgspenger. For å få full godtgjørelse i permisjonstiden i dag må selvstendig næringsdrivende tegne egne forsikringer, forsikringer som er forholdsvis kostbare og medfører en belastning som svekker rekrutteringen til slik virksomhet. Disse medlemmer mener at dagens trygdeordninger for denne gruppen ikke legger til rette for en kombinasjon av småbarnsomsorg og yrkesaktivitet. Disse medlemmer viser til at selvstendig næringsdrivende fra og med 1. juli 2008 har rett til svangerskapspenger og foreldrepenger fra folketrygden med 100 pst. dekning (inntil 6 G), riktignok finansiert gjennom økt trygdeavgift for den samme gruppen.

Disse medlemmer mener at selvstendig næringsdrivende, i tillegg til de rettigheter som er gjeldende fra 1. januar 2011, uavhengig av om tilleggsforsikring er tegnet, skal gis rett til:

- a) 100 pst. dekning av sykepenger under svangerskap (inntil 6 G)
- b) 100 pst. dekning av omsorgspenger fra 1. dag (inntil 6 G)
- c) 100 pst. dekning av pleiepenger og opplæringspenger (inntil 6 G).

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

Ny § 8-34 a skal lyde:

Sykepengedekning ved svangerskapsrelatert sykefravær

Dersom en selvstendig næringsdrivende er syk-meldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, kan den selvstendig næringsdrivende søke om at trygden yter sykepenger fra første sykedag med 100 pst. av sykepengegrunnlaget.

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrekk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9-9 første og annet skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2 jf. § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.

Omsorgspenger beregnes etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8. Til selvstendig næringsdrivende ytes omsorgspenger med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.

§ 9-16 første ledd skal lyde:

Trygden yter pleiepenger og opplæringspenger etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8, men slik at det til selvstendig næringsdrivende gis ytelse med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet. Bestemmelsene om ventetid i § 8-34 andre ledd, § 8-38 andre ledd og § 8-47 sjette ledd gjelder likevel ikke.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2011.»

Komiteens medlem fra Venstre vil videre likestille selvstendig næringsdrivende med vanlige arbeidstakere når det gjelder rett til sykepenger. Som et ledd i en forpliktende opptrappingsplan mot full likestilling foreslår dette medlem at gis rett til 80 pst. dekning av sykepenger fra 17 dag. I dag er dekningsgraden 65 pst.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 lov om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 8-34 første ledd skal lyde:

Til en selvstendig næringsdrivende ytes det sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget, se §§ 8-10 og 8-35.

§ 8-36 første ledd skal lyde:

En selvstendig næringsdrivende har rett til sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag. En selvstendig næringsdrivende kan mot særskilt premie tegne forsikring som kan omfatte sykepenger med 100 pst. av sykepengegrunnlaget fra første sykedag.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

22.3 Lønnsgarantiordningen

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at regjeringen Bondevik II i St.prp. nr. 1 (2005–2006) foreslo forenklinger i lønnsgarantiregelverket fra 1. januar 2006. Forenklingene var bl.a. utvidelse med hensyn til kravets forfallstid slik at krav forfalt inntil 12 måneder før fristdagen gis dekning, men samtidig innsnevres unntaksbestemmelsen ved at adgang til å gi dekning lenger tilbake i tid enn dette bare foreslås

å gjelde arbeidstakere som har tatt rettslig skritt for å få fastslått lønnskravet. Videre ble det foreslått innskrenkning av opptjenings- og feriepengekrav ved at feriepenge dekkes samme år som fristdagen (vanligvis konkursåret) og foregående år. Disse forslagene ble reversert i forbindelse med regjeringsskiftet høsten 2005.

Forenklingene ble den gang samlet sett beregnet til å gi en årlig innsparing på ca. 93,4 mill. kroner (s. 236 i St.prp. nr. 1 for 2006). Provenyeffekten av forenklingssforslagene fra regjeringen Bondevik II anslås nå å kunne gi en helårseffekt på om lag 180 mill. kroner. Tiden fra konkurs oppstår til utbetalinger kan finne sted, er fortsatt om lag 6 mnd. Provenyeffekten for 2011 av disse forenklingene ville derfor være om lag 90 mill. kroner dersom virkningstidspunktet ble satt til 1. januar 2011.

Disse medlemmer mener at disse forenklingene både er logiske og fornuftige.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv. (lønnsgarantiloven) gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Krav på lønn som er forfalt de siste 12 måneder før fristdagen er likevel, med samme beløpsbegrensning, dekningsberettiget over lønnsgarantien. Arbeidstaker kan få dekning for krav som har forfalt tidligere dersom det er tatt rettslige skritt for å få fastslått kravets eksistens.

§ 1 tredje ledd nytt femte punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for feriepenge som er opptjent i samme år som fristdagen og det foregående år.

§ 1 tredje ledd nytt sjette punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for krav i samme måned som konkursåpningen og den påfølgende måned. Fristen gjelder fra konkursdato.

§ 1 tredje ledd nytt syvende punktum skal lyde:

Renter inntil fristdagen og inndrivelsesomkostninger som relaterer seg til krav som er berettiget lønnsgaranti etter denne bestemmelses annet til tredje punktum er dekningsberettiget over lønnsgarantien.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) skal § 9-3 første ledd nr. 1 annet ledd nytt fjerde punktum lyde:

Når staten har dekket krav på vederlag etter lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd, tredje og fjerde punktum, har statens regresskrav mot boet fortrinnsrett.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

22.4 Indeksering av omsorgs- og pleiepenger

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til at foreldre som i dag er avhengig av omsorgs- og pleiepenger over lengre tid for å utøve omsorgsansvar for egne pleietrengende barn, opplever at inntekten står nominelt stille. Dette er en forskjellsbehandling sammenlignet med de aller fleste andre trygdeytelsene som indekseres med endringen i folketrygdens grunnbeløp årlig.

Dette medlem vil avvikle denne diskrimineringen og fremmer følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 9-16 nytt tredje ledd skal lyde:

Når pleiepenger er mottatt sammenhengende i mer enn 12 måneder, skal beregningsgrunnlaget justeres i samsvar med siste endring i grunnbeløpet. Departementet kan gi forskrift om justering av beregningsgrunnlaget.

II

Endringen under I gjøres gjeldende umiddelbart, med virkning fra 1. januar 2011.»

22.5 OTP, selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlem fra Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Disse medlemmer ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at det i Venstres alternative statsbudsjett for 2011 derfor er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetingelsene for disse bedres. Det gjelder både skatteforslag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordninger over statsbudsjettets utgiftsside. I tillegg ønsker dette medlem å bedre pensjonsordningene for selvstendig næringsdrivende og enkeltpersonsforetak

og foreslår derfor å øke den årlige grensen for innskudd fra 4 til 6 pst. i innskuddspensjonsordningen for disse gruppene.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endring:

§ 2-3 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 6 prosent av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap eller lønn mellom 1 og 12 G.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

22.6 Frukt og grønt i skolen

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre prioriterer å styrke kunnskapsformidlingen i skolen og med dette flere undervisningstimer og tiltak for å øke lærerrekutteringen fremfor gratis frukt og grønt. Disse medlemmer mener mat primært er et ansvar for foreldrene. Der det er behov for ordninger ved den enkelte skole, bør dette skje i et samarbeid med foreldre og kommunen.

Komiteens medlemmer fra Høyre fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 17. juli 1998 nr 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) gjøres følgende endring:

§ 13-5 oppheves.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) gjøres følgende endring:

§ 7-1c oppheves.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. januar 2011.»

«Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i forskrift til opplæringsloven og § 7B-1 i forskrift til privatskoleloven.»

Komiteens medlem fra Venstre viser for øvrig til forslag om å endre merverdiavgiftssystemet slik at frukt og grønt fritas fra moms, og fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 17. juli 1998 nr 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) gjøres følgende endring:

§ 13-5 oppheves.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) gjøres følgende endring:

§ 7-1c oppheves.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. juli 2011.»

22.7 Leksehjelp

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at Høyre vil satse sterkere på opplæring i grunnleggende ferdigheter og forslår en økning på 2 timer på barnetrinnet til styrking av begynneropplæringen i lesing, skriving og regning. Det legges til rette for omlag 4 uketimer leksehjelp på ungdomstrinnet, hvor disse medlemmer mener at behovet for leksehjelp er større enn på barnetrinnet.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) gjøres følgende endring:

§ 13-7 a første ledd skal lyde:

Kommunen skal ha eit tilbod om leksehjelp for elevvar på 8.–10. årstrinn.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) gjøres følgende endring:

§ 7-1 e første ledd skal lyde:

Skolen skal ha eit tilbod om leksehjelp for elevar på 8.–10. årstrinn.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. juli 2011.»

«Stortinget ber regjeringen endre § 1A-1 i forskrift til opplæringsloven og § 2B-1 i forskrift til privatskoleloven slik at leksehjelp for 1.–4. årstrinn trappes ned fra 8 til 4 timer fra 1. januar 2011 og avvikes fra 1. juli 2011, og leksehjelp for 8.–10. årstrinn innføres fra 1. juli 2011 med om lag 4 uketimer.»

23. Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Forslag 1

I

I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1-3 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Samlet årlig innbetaling av innskudd, premie og vederlag for administrasjon av pensjonsavtalen, herunder vederlag for forvaltning av årets innskudd og premie, kan for hver person ikke overstige 40 000 kroner.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-47 første ledd bokstav c annet punktum skal lyde:

Samlet fradrag kan ikke overstige 40 000 kroner.

III

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med 1. januar 2011.

Endringen under II trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 2

I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endring:

§ 4 femte ledd skal lyde:

Arv og gave som nevnt i § 2 første ledd bokstav b og § 2 annet ledd, til juridisk person med allmenn-

nyttig formål er unntatt fra avgiftsplikt. Det samme gjelder arv etter arveloven § 46. Utdeling av midler fra institusjon eller organisasjon som har mottatt avgiftsfri arv eller gave etter reglene i dette ledd til noen som er fortrinnsberettiget på grunn av slektsskap, regnes som arv eller gave direkte fra giveren eller arvelateren. Avgiftsfrihet etter dette ledd gis ikke hvis giver eller arvelater har gitt bestemmelse om bruk av arve- eller gavemidlene som ikke faller inn under et allmenntilgitt formål. Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av reglene i dette ledd, herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap og revisjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 4 gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. januar 2011 eller senere.

Forslag 3

I

I lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. gjøres følgende endringer:

§ 13 overskriften skal lyde:

Fortrinnsrett til ny stilling

§ 13 nr. 6 oppheves.

Nåværende § 13 nr. 7 blir § 13 nr. 6.

II

Ved ikrafttredelse av I gjelder følgende overgangsregler:

1. Den som ved lovendringens ikrafttredelse har rett til ventelønn, beholder retten til ventelønn etter de regler som gjelder på tidspunktet for lovendringen.
2. For arbeidstakere i virksomheter som ved særlig lovgivning er gitt rettigheter etter § 13 nr. 6, kan det i henhold til den enkelte bestemmelse i slik særlig lovgivning tilstås ventelønn også etter opphevelse av § 13 nr. 6.
3. Departementet kan bestemme at arbeidstakere i navngitte statlige virksomheter kan tilstås ventelønn etter opphevelse av § 13 nr. 6, likevel ikke slik at ventelønn tilstås for ansatte med fratredelse senere enn ett år etter endringslovens ikrafttredelse.
4. Tilståelse av ventelønn etter annet og tredje ledd kan bare skje dersom vilkårene i § 13 nr. 6 er oppfylt.
5. Nærmere regler om ventelønn etter denne bestemmelse kan fastsettes av Kongen i forskrift.

III

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endringer:

§ 20 første ledd bokstav f oppheves.

Nåværende bokstav g blir bokstav f.

§ 24 tredje ledd oppheves.

§ 27 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Bestemmelsen i dette ledd gjelder også permittert medlem.

IV

Ved ikrafttredelse av III gjelder følgende overgangsregler:

1. Medlemmer i Statens Pensjonskasse som ved opphevelse av § 24 tredje ledd har rett til vartpenger etter denne bestemmelsen, kan motta vartpenger etter de regler som gjelder ved opphevelsen.
2. § 20 første ledd bokstav f skal fortsatt gjelde for dem som har ventelønn etter den tidligere bestemmelsen i lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 13 nr. 6 og for dem som har vartpenger etter den tidligere bestemmelsen i 24 tredje ledd også etter disse bestemmelsenes opphevelse.

V

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2011.

Endringen under III trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2011.

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre:

Forslag 4

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-50 fjerde ledd annet ledd skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 15 000 kroner årlig.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 5

I

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Denne loven trer i kraft straks og med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. andre til sjette ledd, anses ervervet av arve- og gavemottaker 1. januar 2011 eller senere.

Hvis ikke annet følger av arvelaters eller givers bestemmelse eller av reglene i femte og sjette ledd, ansees rådigheten ervervet slik:

- a. Over arvemidler som ikke har vært under offentlig skifte: ved arvelaters død.
- b. Over midler som har vært behandlet av tingretten: når de utloddes eller utleveres uten utlodning eller boet tilbakeleveres, med mindre et høyere avgiftsgrunnlag har vært lagt til grunn ved tidligere avgiftsfastssettelse, jfr. bokstav a, og fristen for å påklage den tidligere verdsettelse er utløpet ved åpningen av offentlig skifte, jfr. §§ 35 og 37.
- c. Over forsvunnet persons midler som ikke undergis offentlig skifte: når dødsformodningsdagen er endelig fastsatt i henhold til lov om forsvunne personer m.v. av 23. mars 1961 § 8, jfr. samme lovs §§ 1 og 12.
- d. Over gavemidler: når gaven i henhold til § 2, tredje ledd, ansees ytet.

Bestemmelsene under a–d foran medfører ikke at rådigheten ansees ervervet så lenge gjenlevende ektefelle beholder midlene i uskiftet bo i henhold til lov, testament eller samtykke fra førstavedes arvinnger.

Ved fastsettelsen av tiden for rådighetservervet sees det bort fra arvelaters eller givers bestemmelse om at midlene skal behandles som umyndiges midler eller være undergitt lignende rådighetsinnskrenkning.

Rådigheten over midler som består i inntektsnyttelse (livrente, løpende kapitalavkastning, bruksrett, grunnavgift m.v.) ansees i sin helhet å være ervervet ved første termins forfall eller ved bruksrettens inntreden. Når det er forbundet med særlige vansker å fastsette kapitalverdien av inntektsnyttelsen, og når avgiftsmyndigheten finner det hensiktsmessig av andre grunner, kan rådigheten ansees ervervet etter skuddsvis for hvert enkelt års verdi av inntektsnyttelsen.

Ved erverv av livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, og av andre midler hvis vesentlige verdi er avhengig av en betingelse, ansees rådigheten over midlene ikke ervervet før betingelsen er inntrådt. Rådigheten over livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, ansees heller ikke å være

ervert, så lenge det er uvisst hvilken form eller størrelse selskapets ytelser vil få.

Forslag 6

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endring:

§ 10-20 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke forskuddsskatt for personlige skattytere.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag fra Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Forslag 7

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 49 600 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 pst. av den del av inntekten som overstiger 49 600 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Forslag 8

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner per ansatt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 9

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd bokstav a og b skal lyde:

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 12 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 12 millioner kroner i inntektsåret.

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

Kostnadsrammene i bokstav a og b skal oppreguleres årlig i henhold til konsumprisindeksen.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 10

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-6 første ledd skal lyde:

§ 6-6 Kjøretøy mv.

(1) Omsetning og utleie i yrkesmessig utleievirksomhet, herunder leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til fremdrift, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om engangsavgift § 5 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtrafikkloven.

§ 6-6 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Omsetning batterier til kjøretøy som nevnt i første ledd, er fritatt for merverdiavgift.

Nå gjeldende annet ledd blir nytt tredje ledd.

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2011.

Forslag 11

I

I lov om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv. (lønnsgarantiloven) gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Krav på lønn som er forfalt de siste 12 måneder før fristdagen er likevel, med samme beløpsbegrensning, dekningsberettiget over lønnsgarantien. Arbeidstaker kan få dekning for krav som har forfalt tidligere dersom det er tatt rettslige skritt for å få fastslått kravets eksistens.

§ 1 tredje ledd nytt femte punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for feriepenger som er opp-
tjent i samme år som fristdagen og det foregående år.

§ 1 tredje ledd nytt sjette punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for krav i samme måned som konkursåpningen og den påfølgende måned. Fristen gjelder fra konkursdato.

§ 1 tredje ledd nytt syvende punktum skal lyde:

Renter inntil fristdagen og inndrivelsesomkostninger som relaterer seg til krav som er berettiget lønnsgaranti etter denne bestemmelses annet til tredje punktum er dekningsberettiget over lønnsgarantien.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) skal § 9-3 første ledd nr. 1 annet ledd nytt fjerde punktum lyde:

Når staten har dekket krav på vederlag etter lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd, tredje og fjerde punktum, har statens regresskrav mot boet fortrinnsrett.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag fra Fremskrittspartiet:*Forslag 12*

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-81 skal lyde:

§ 6-81 Særfradrag for uførhet

(1) Fra og med den måned skattyter mottar foreløpig uførepensjon etter folketrygdloven § 12-16

eller uførepensjon fordi ervervsevnen er satt ned med minst 2/3, gis det et særfradrag i alminnelig inntekt på 1 614 kroner pr. påbegynt måned. Dette gjelder ikke skattyter som samtidig mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

(2) Andre skattytere enn nevnt i første ledd som har mottatt foreløpig uførepensjon eller uførepensjon etter folketrygdloven eller uførepensjon etter andre lover, skal for hver påbegynt måned slike ytelser er mottatt, ha et særfradrag lik halvparten av månedsfradraget etter første ledd. Dette gjelder ikke skattyter som samtidig mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

(3) Departementet kan gi forskrift om fordelingen av særfradrag etter denne paragraf.

Ny 16-60 tredje ledd skal lyde:

(3) Fradraget nedtrappes når skattyters samlede pensjonsinntekt etter § 12-2 bokstav b overstiger fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensene fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 4 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skattepliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt etter dette ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 13

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 prosent

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. januar 2011.

Forslag 14

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-20 oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag fra Høyre og Kristelig Folkeparti:
Forslag 15

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-3 annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for parallellutgaver av bøker omsatt som tjenester levert over internett eller annet elektronisk nett.

Nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til nytt femte ledd.

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2011.

Forslag 16

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 18-3 tiende ledd skal lyde:

Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 10 000 kVA, fastsettes ikke grunnrenteinntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag fra Høyre og Venstre:
Forslag 17

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel 18 i loven skal lyde:

Kapittel 18. Fastsetting av merverdiavgift ved skjønn og endring av merverdiavgiftsoppgjør mv.

§ 18-1 tredje ledd skal lyde:

(3) Fastsetting ved skjønn kan foretas inntil seks år etter utløpet av den aktuelle terminen.

§ 18-2 annet ledd skal lyde:

(2) Fastsetting kan foretas inntil seks år etter utløpet av den aktuelle terminen.

§ 18-3 skal lyde:

§ 18-3 Endring av merverdiavgiftsoppgjør etter krav fra avgiftssubjektet mv.

1. Registrerte avgiftssubjekter kan kreve endring av beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift og beløpet for inngående merverdiavgift for tidligere terminer. Krav om endring må være kommet inn frem til avgiftsmyndighetene senest seks år etter utløpet av terminen.
2. Når det er oppgitt for mye merverdiavgift i salgsdokumentasjon, kan beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift kan beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift endres bare dersom feilen er rettet overfor kjøperen. Avgiftsmyndighetene kan i særlige tilfeller bestemme at dette vilkåret ikke skal gjelde, og at tilbakebetalingskravet, når retting ikke kreves, skal begrenses til den delen av avgiften som avgiftssubjektet ikke har veltet over på andre.
3. Kravet fremmes ved innsending av omsetningsoppgave med endringer i tidligere levert omsetningsoppgave etter kapittel 15. § 15-7 tredje og fjerde ledd og § 15-8 annet ledd gjelder tilsvarende.
4. Dersom avgiftsmyndighetene helt eller delvis ikke tar til følge krav etter første ledd, skal det fattes vedtak om dette.
5. Første til fjerde ledd gjelder tilsvarende for mottakere som skal levere omsetningsoppgave etter § 15-6.

Nåværende § 18-3 blir ny § 18-4.

§ 18-4 første ledd første punktum skal lyde:

Vedtak etter § 18-1, § 18-3, § 21-2 og § 21-3 kan endres av skattekontoret og Skattedirektoratet,

§ 18-4 annet ledd annet punktum skal lyde:

Slikt vedtak kan treffes inntil seks år etter utløpet av vedkommende termin.

§ 19-1 første ledd første punktum skal lyde:

Klagenemnda for merverdiavgift avgjør klage over skattekontorets eller Skattedirektoratets vedtak etter § 18-1, § 18-3, § 18-4 første og annet ledd, § 21-2 og § 21-3.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 18

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag kan samlet gis med inntil 1 800 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt for bare en del av året.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag fra Høyre:*Forslag 19*

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 16-60 tredje ledd skal lyde:

(3) Fradraget nedtrappes når skattyters samlede pensjonsinntekt etter § 12-2 bokstav b overstiger fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensene fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skattepliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt etter dette ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 20

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er inntil 40 900 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 pst. av den del av inntekten som overstiger 40 900 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 21

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 16-10 andre ledd første punktum skal lyde:

Skattefradrag for boligsparing gis med 28 prosent av innbetalt sparebeløp.

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. For ektefeller som lignedes under ett for begge samlede formue og inntekt, gjelder beløpsgrensen i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignedes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignedes særskilt.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 22

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-32 første ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Minstefradrag i lønnsinntekt, jf. skatteloven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 37 prosent av summen av slik inntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 23

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, skal det betales halv arbeidsgiveravgift i forhold til det som ellers følger av gjeldende regler og satser, når lærlingen tiltrer 1. juli 2011 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2011.

Forslag 24

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 14-43 tredje ledd skal lyde:

(3) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d kan i ertversåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 prosent av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldo-gruppe d foretatt i 2011, jf. § 14-40 tredje ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2011.

Forslag 25

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 4-10 annet ledd annet punktum ledd skal lyde:

Prosentandelen er 20 for primærbolig og 40 for sekundærbolig.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 26

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fordelen settes til differansen mellom den verdien som kan oppnås ved reelt salg av aksjen, redusert med 20 prosent, og det den ansatte betaler for aksjen. Den skattefrie fordelingen kan likevel ikke overstige 10 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 27

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 6-52 skal lyde:

(1) Det gis fradrag for kostnader til vedlikehold av fredede bygg.

(2) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 28 a

I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) gjøres følgende endring:

§ 13-5 oppheves.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) gjøres følgende endring:

§ 7-1 c oppheves.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. januar 2011.

Forslag 28 b

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i forskrift til opplæringsloven og § 7B-1 i forskrift til privatskoleloven.

Forslag 29 a

I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) gjøres følgende endring:

§ 13-7 a første ledd skal lyde:

Kommunen skal ha eit tilbod om leksehjelp for elevar på 8.–10. årstrinn.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) gjøres følgende endring:

§ 7-1 e første ledd skal lyde:

Skolen skal ha eit tilbod om leksehjelp for elevar på 8.–10. årstrinn.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. juli 2011.

Forslag 29 b

Stortinget ber regjeringen endre § 1A-1 i forskrift til opplæringsloven og § 2B-1 i forskrift til privatskoleloven slik at leksehjelp for 1.–4. årstrinn trappes ned fra 8 til 4 timer fra 1. januar 2011 og avvikles fra 1. juli 2011, og leksehjelp for 8.–10. årstrinn innføres fra 1. juli 2011 med om lag 4 uketimer.

Forslag fra Kristelig Folkeparti og Venstre:

Forslag 30

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

Ny § 8-34 a skal lyde:

Sykepengedekning ved svangerskapsrelatert sykefravær

Dersom en selvstendig næringsdrivende er syk-meldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, kan den selvstendig næringsdrivende søke om at trygden yter sykepenger fra første sykedag med 100 pst. av sykepengegrunnlaget.

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a) på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b) fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c) fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d) fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved

beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrekk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9-9 første og annet skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2 jf. § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.

Omsorgspenger beregnes etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8. Til selvstendig næringsdrivende ytes omsorgspenger med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.

§ 9-16 første ledd skal lyde:

Trygden yter pleiepenger og opplæringspenger etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8, men slik at det til selvstendig næringsdrivende gis ytelse med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet. Bestemmelsene om ventetid i § 8-34 andre ledd, § 8-38 andre ledd og § 8-47 sjette ledd gjelder likevel ikke.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2011.

Forslag fra Kristelig Folkeparti:

Forslag 31

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 16-60 tredje ledd skal lyde:

(3) Fradraget nedtrappes når skatteytters samlede pensjonsinntekt etter § 12-2 bokstav b overstiger fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensens fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 5,1 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensens i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skatte-

pliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt etter dette ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 32

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 24 000 kroner årlig.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 33

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner per inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 225 000 kroner. For ektefeller som lignedes under ett for begge samlede formue og inntekt gjelder beløpsgrensene i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignedes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignedes særskilt.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 34

I

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift av arv og visse gaver gjøres følgende endring:

Ny § 4A skal lyde:

§ 4A. Betinget avgiftsfrihet ved arv og gave av næringsvirksomhet

(1) Arv og gave av eiendeler og rettigheter i enkeltpersonforetak og andel eller aksje i selskap omfattet av § 11 A som oppfyller vilkårene i annet ledd, skal være fritatt fra arveavgift. Dersom arvingen eller mottakeren eier de mottatte eiendelene og rettighetene, andelene eller aksjene i mindre enn 10

år fra tidspunktet da rådigheten anses ervervet i henhold til § 9 og § 10, bortfaller eller begrenses fritaket etter første punktum i medhold av reglene i femte ledd.

(2) Bestemmelsen i første ledd gjelder når følgende vilkår er oppfylt:

- a. Enkeltpersonforetaket eller selskapet må oppfylle kravene som stilles til små foretak etter regnskapsloven § 1-6 i det siste årsregnskap for rådighetsåret; og
- b. overdrageren eller dennes ektefelle eller samboer må umiddelbart før overdragelsen eie direkte eller indirekte minst 25 pst. av aksjene eller andelene i selskapet. Ved avgjørelsen av om dette vilkår er oppfylt, skal man også regne med andeler og aksjer som er eid av overdragers ektefelle eller samboer og arvinger omfattet av arveloven §§ 1 til 3, når disse tidligere var eid av arvelateren eller giveren eller dennes ektefelle eller samboer.

(3) Bestemmelsen i første ledd gjelder for enkeltpersonforetak bare verdier som er knyttet til virksomheten eller virksomhetene i foretaket. Verdien av børsnoterte aksjer, herunder aksjer notert på SMB-listen, derivater og aksjer og andeler omfattet av § 11 A skal ikke regnes som verdier knyttet til virksomhet i enkeltpersonforetak. Ved overføring av aksjer eller andeler som omfattes av § 11 A legges verdien etter § 11 A til grunn.

(4) Hvor arvingen eller gavemottakeren også mottar verdier som ikke faller inn under reglene i første til tredje ledd, skal fritaksordningen etter denne paragraf gjelde for den del av beregnet arveavgift som etter en forholdsmessig fordeling faller på de nettoverdiene som omfattes av første til tredje ledd. Nettoverdiene som omfattes av reglene i første til tredje ledd og andre nettoverdiene beregnes ved at arvingens eller gavemottakerens andel av fradrag etter § 15, jf. § 16, som klart knytter seg til en bestemt eiendel, trekkes fra i denne. Fradrag som ikke klart knytter seg til en bestemt eiendel trekkes fra forholdsmessig etter forholdet mellom bruttoverdiene som faller inn under første til tredje ledd og bruttoverdiene som faller utenfor. Ved overføring av enkeltpersonforetak hvor det drives flere atskilte virksomheter skal den del av beregnet arveavgift som faller inn under fritaksordningen etter denne paragraf, fordeles på virksomhetene etter forholdet mellom nettoverdiene knyttet til virksomhetene. Overføres aksjer eller andeler i flere selskaper, skal arveavgiften knyttet til aksjene eller andelene fordeles mellom selskapene forholdsmessig etter nettoverdiene knyttet til aksjene eller andelene.

(5) Dersom arvingen eller mottakeren dør, gir bort eller realiserer mer enn 50 pst. av de mottatte aksjene eller andelene, og dette skjer mindre enn 10 år fra det tidspunktet da rådigheten over midlene i

henhold til § 9 og § 10 anses ervervet, bortfaller en andel av avgiftsfritaket etter første ledd tilsvarende en tidel for hvert år som gjenstår til utløpet av 10-årsfristen etter første ledd annet punktum. For enkeltpersonforetak bortfaller en andel av arveavgiftsfrikaket etter første ledd tilsvarende en tidel for hvert år som gjenstår til utløpet av 10-årsfristen etter første ledd annet punktum ved død eller dersom virksomheten i det vesentlige opphører. Realisasjon anses ikke å foreligge i den utstrekning fusjon, fisjon eller annen selskapsomdanning kan gjøres med skattemessig kontinuitet etter reglene i skatteloven og reglene i dette ledd gjelder tilsvarende for de mottatte vederlagsaksjer eller andeler. Det skal ikke beregnes rente som følge av utsatt plikt til å svare avgift etter denne paragraf.

(6) Overføres enkeltpersonforetak eller aksjene eller andelene i et selskap ved arv eller gave og en ektefelle, arving eller gavemottaker, som selv har rett til betinget avgiftsfrihet etter denne paragraf, kan vedkommende ektefelle, arving eller gavemottaker overta avdødes rettigheter og plikter etter ordningen. Tilsvarende gjelder ved salg til person som nevnt i arveloven §§ 1-4.

II

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endring:

§ 10-32 oppheves.

III

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven § 9 og § 10, går over 1. januar 2011 eller senere.

Endringen under II trer i kraft fra 1. januar 2011.

Forslag 35

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av inntekt og formue (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-32 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. Minstefradrag i lønnsinntekt, jf. skatteloven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 37 prosent av summen av slik inntekt. Tilsvarende gjelder for minstefradrag i arbeidsavklaringspenger.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 36

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, skal det betales halvparten av den arbeidsgiveravgift som ellers følger av gjeldende regler og satser, når lærlingen tiltrer 1. januar 2011 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. januar 2011.

Forslag 37

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 16-1 skal lyde:

§ 16-1. Skattefradrag for arbeidstakere fra 62 til 67 år

Personlig skattyter med inntekt som er skattepliktig etter § 5-10 gis fradrag i inntektskatt og trygdeavgift på 3 000 kroner fra og med det inntektsåret vedkommende fyller 62 år og til og med det inntektsåret vedkommende fyller 66 år. Fradrag etter første punktum gis bare dersom skattyter ikke mottar pensjon eller løpende ytelser fra folketrygden som skattlegges som personinntekt etter § 12-2.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 38

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5-2 skal lyde:

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler. Det skal likevel beregnes merverdiavgift med alminnelig sats for næringsmidler som omsettes som en del av en serveringstjeneste. Det

samme gjelder ved omsetning, uttak og innførsel av brus og sterkt sukkerholdige drikkevarer.

(2) Som næringsmiddel anses enhver mat- eller drikkevarer og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker.

(3) Som næringsmiddel anses ikke frukt og grønnsaker, legemidler, tobakkvarer, alkoholholdige drikkevarer og vann fra vannverk.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med næringsmidler, serveringstjenester brus og sukkerholdige drikkevarer og omsetning av næringsmidler

Ny § 5-12 skal lyde:

§ 5-12 Frukt og grønnsaker

1. Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av frukt og grønnsaker.
2. Departementet kan gi forskrift om hva som menes med frukt og grønnsaker.

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2011.

Forslag 39 a

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-13 skal lyde:

§ 5-13. Særlig om privat bruk av arbeidsgivers bil

(1) Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers bil fastsettes til 30 prosent av bilens listepris som ny, inntil et beløp fastsatt av departementet i forskrift, og 20 prosent av overskytende listepris. For biler eldre enn 3 år per 1. januar i inntektsåret, regnes det bare med 75 prosent av bilens listepris. Vederlag for bruk av arbeidsgivers bil påvirker ikke fordelsfastsettelsen. Tilsvarende gjelder for når arbeidstaker selv dekker bilkostnader. Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers nullutslippsbil settes til null kroner.

(2) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av første ledd. Herunder kan det gis forskrift om særregler for biler med særlig omfattende yrkeskjøring.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 39 b

Stortinget ber regjeringen fastsette en endringsforskrift til forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14, herunder en eventuell presisering av hva som regnes som nullutslippsbil.

Forslag 40

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 14-43 annet ledd skal lyde:

(2) Forhøyet avskrivningssats gjelder for saldo for

- a. bygg med så enkel konstruksjon at det må anses å ha en brukstid på ikke over 20 år fra oppføringen. Saldo for slikt bygg kan avskrives med inntil 8 prosent.
- b. driftsmidler som omfattes av første ledd bokstav h og som eies av næringsdrivende i jordbruk og skogbruk som med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 § 31 skal eller kan levere årsoppgave for beregning av merverdiavgift, og for bortforpaktere som med hjemmel i forskrift 6. juni 2001 nr. 117 kan registreres i merverdiavgiftsmanntallet. Saldo for disse driftsmidlene kan avskrives med inntil 6 prosent.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 41

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 9-16 nytt tredje ledd skal lyde:

Når pleiepenger er mottatt sammenhengende i mer enn 12 måneder, skal beregningsgrunnlaget justeres i samsvar med siste endring i grunnbeløpet. Departementet kan gi forskrift om justering av beregningsgrunnlaget.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2011.

Forslag fra Venstre:

Forslag 42

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 16-60 tredje ledd skal lyde:

(3) Fradraget nedtrappes når skatteytters samlede pensjonsinntekt etter § 12-2 bokstav b overstiger fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensens fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes

med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skattepliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt etter dette ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 43

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-1 nytt annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for parallellutgaver av aviser omsatt som tjenester gjennom digitale overføringer.

§ 6-3 annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for parallellutgaver av bøker omsatt som tjenester gjennom digitale overføringer.

Nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til nytt femte ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 44

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-44 første ledd annet punktum skal lyde:

Frdraget er begrenset til den del av beløpet som overstiger 15 000 kroner.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 45

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 16-10 annet ledd skal lyde:

(2) Skattefradrag for boligsparing gis med 28 prosent av innbetalt sparebeløp. Frdraget avrundes nedover til nærmeste kronebeløp.

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 20 000 kroner pr. inntektsår. For ektefeller som lignedes under ett for begge samlede formue og inntekt, gjelder beløpsgrensen i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignedes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til frdrag i skatt på inntekt som lignedes særskilt.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 46

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Skatteloven § 6-32 første ledd bokstav a skal lyde:

- a. Minstefradrag i lønnsinntekt, jf. skatteloven § 6-31 første ledd bokstav a, c, d og annet ledd, gis med 38 prosent av summen av slik inntekt. Tilsvarende gjelder for minstefradrag i tidsbegrenset uførestønad, rehabiliteringspenger og attføringspenger.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 47

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- c. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt vedrørende klima, miljø eller energieffektivisering begrenset til 10 mill. kroner, eller 16 mill. kroner for tilsvarende prosjekt utført av forskningsinstitusjon godkjent av Norges forskningsråd. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet frdragsgrunnlag etter denne bestemmelse skal ikke overstige 16 mill. kroner i inntektsåret.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 48

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, når lærlingen tiltrer 1. januar 2011 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. januar 2011.

Forslag 49

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

Ny § 16-1 skal lyde:

§ 16-1 Fradrag i skatt for arbeidstakere fra 62 til 67 år

Personlig skattyter med inntekt som er skattepliktig etter § 5-10 gis fradrag i inntektsskatt og trygdeavgift på 6 000 kroner fra og med det inntektsåret vedkommende fyller 62 år til og med det inntektsåret vedkommende fyller 66 år. Det gis bare fradrag etter første punktum for personlig skattyter som ikke mottar pensjon eller løpende ytelser fra folketrygden som skattlegges som personinntekt etter § 12-2.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra inntektsåret 2011.

Forslag 50

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 5-2 skal lyde:

(1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler. Det skal likevel beregnes merverdi-

avgift med alminnelig sats for næringsmidler som omsettes som en del av en serveringstjeneste. Det samme gjelder ved omsetning, uttak og innførsel av brus og sterkt sukkerholdige drikkevarer.

(2) Som næringsmiddel anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker.

(3) Som næringsmiddel anses ikke legemidler, tobakkvarer, alkoholholdige drikkevarer og vann fra vannverk.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med næringsmidler, serveringstjenester, brus og sukkerholdige drikkevarer og omsetning av næringsmidler.

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Frukt og grønnsaker

Omsetning av frukt og grønnsaker er fritatt for merverdiavgift.

§ 7-1 skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, §§ 6-1 til 6-3, § 6-6 første ledd, § 6-15 og § 6-16 a.

II

Endringene under I trer i kraft 1. januar 2011.

Forslag 51

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar mv. – 25 prosent.

§ 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel omfattet av første ledd som har påviselig miljø- og klimamessig effekt, kan i ertvervsåret, i tillegg til avskrivning etter første eller annet ledd, avskrives med inntil 5 prosent av kostpris. Tilsvarende gjelder for påkostning på driftsmiddel som nevnt, jf. § 14-40 tredje ledd. Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av dette ledd, herunder om kravet til påviselig miljø- og klimamessig effekt.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 52

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fordelen settes til differansen mellom den verdien som kan oppnås ved reelt salg av aksjen, redusert med 20 prosent, og det den ansatte betaler for aksjen. Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 5 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 53

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 15-4 annet ledd skal lyde:

(2) Personfradrag i klasse 2 gis til enslig som har omsorg for barn som ikke har fylt 18 år ved utgangen av inntektsåret, eller har eldre barn som vedkommende virkelig forsørger. Personfradrag i klasse 3 gis til ektefeller som lignes under ett for begge samlede formue og inntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra inntektsåret 2011.

Forslag 54

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-83 annet ledd skal lyde:

(2) Kostnader ved behandling, pleie eller opphold i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen, gir bare rett til fradrag dersom tilsvarende behandling, pleie eller opphold ikke tilbys av offentlig norsk helse- eller sosialvesen og helsemyndighetene vurderer det oppsøkte helsetilbud som faglig forsvarlig. Dette gjelder likevel ikke for kostnader ved behandling, pleie eller opphold i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen, som skyldes fedme, når helsemyndighetene vurderer det oppsøkte helsetilbud som faglig forsvarlig. Departementet avgjør om vilkårene i dette ledd er oppfylt i det

enkelte tilfelle og kan bestemme hva som skal regnes som offentlig helsevesen.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra inntektsåret 2011.

Forslag 55

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) m.m. gjøres følgende endringer:

§ 23-3 annet ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

- a) pensjon i og utenfor arbeidsforhold, med unntak av avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet og støtte etter lov om supplerende stønad til personar med kort butid i Noreg.

§ 23-3 annet ledd ny nr. 4 skal lyde:

4. Egen sats for avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for ytelser utbetalt fra og med 1. januar 2011.

Forslag 56

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 4-12 første, annet og tredje ledd skal lyde:

(1) Børsnotert aksje verdsettes i alminnelighet til 90 prosent av kursverdien 1. januar i ligningsåret.

(2) Ikke-børsnotert aksje verdsettes til 90 prosent av aksjens forholdsmessige andel av aksjeselskapets eller allmennaksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi 1. januar året før ligningsåret fordelt etter pålydende.

(3) Ikke-børsnotert aksje i utenlandsk selskap verdsettes til 90 prosent av aksjens antatte salgsverdi 1. januar i ligningsåret. Aksjen skal verdsettes etter annet ledd når skattyteren krever dette og kan sannsynliggjøre selskapets skattemessige formuesverdi.

§ 4-12 femte og sjette ledd skal lyde:

(5) Grunnfondsbevis i sparebank, gjensidig forsikringsselskap, kreditt- og hypotekforening og selveiende finansieringsforetak verdsettes til 90 prosent av kursverdien 1. januar i ligningsåret. Er kursen ikke notert eller kjent, settes verdien til 90 prosent av den antatte salgsverdi.

(6) Andel i aksjefond verdsettes til 90 prosent av aksjens andelsverdi 1. januar i ligningsåret. Andel i verdipapirfond som ikke er aksjefond, verdsettes til andelsverdien 1. januar i ligningsåret. Med aksjefond menes verdipapirfond der minst 50 prosent av forvaltningskapitalen per 31. desember i inntektsåret og i gjennomsnitt i løpet av inntektsåret, regnet ved utgangen av hver måned, er plassert i aksjer og/eller grunnfondsbevis. Likt med et verdipapirfonds direkte plasseringer i aksjer eller grunnfondsbevis etter foregående punktum regnes indirekte plasseringer i aksjer eller grunnfondsbevis via verdipapirfondsandeler, i ett eller flere ledd. Andel i verdipapirfond som forvaltes av utenlandsk selskap, anses som aksjefondsandel dersom skattyter krever dette og kan godtgjøre at andelen er omfattet av definisjonen i tredje og fjerde punktum. Departementet kan gi forskrift om dokumentasjonskrav etter femte punktum.

§ 4-13 første ledd første punktum skal lyde:

For aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som er stiftet året før ligningsåret, settes aksjeverdien til 90 prosent av summen av aksjenes pålydende beløp og overkurs.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 57

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For ansatte i nystartede virksomheter skal det betales halv arbeidsgiveravgift i forhold til det som ellers følger av gjeldende regler og satser i inntil 3 år etter førstegangsregistrering av virksomheten.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for virksomheter som registreres for første gang 1. januar 2011 eller senere.

Forslag 58

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2-1 annet ledd oppheves. Nåværende tredje til syvende ledd blir andre til sjette ledd.

§ 3-8 skal lyde:

Omsetning av tjenester i form av rett til å utøve idrettsaktiviteter er unntatt fra loven. Unntaket omfatter ikke omsetning og utleie av retten til å benytte idrettstøvere fra andre enn idrettslag mv. hvis idrettstilbud hovedsakelig er basert på ulønnet innsats.

§ 5-11 oppheves.

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Idrettsarrangementer

Omsetning og formidling av tjenester som gir noen rett til å overvære idrettsarrangementer, er fritatt for merverdiavgift.

II

Endringene under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 59

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 lov om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 8-34 første ledd skal lyde:

Til en selvstendig næringsdrivende ytes det sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget, se §§ 8-10 og 8-35.

§ 8-36 første ledd skal lyde:

En selvstendig næringsdrivende har rett til sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag. En selvstendig næringsdrivende kan mot særskilt premie tegne forsikring som kan omfatte sykepenger med 100 pst. av sykepengegrunnlaget fra første sykedag.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 60

I

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endring:

§ 2-3 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 6 prosent av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap eller lønn mellom 1 og 12 G.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 61

I

I lov 17. juli 1998 nr 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) gjøres følgende endring:

§ 13-5 oppheves.

II

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) gjøres følgende endring:

§ 7-1 c oppheves.

III

Endringene under I og II trer i kraft med virkning fra 1. juli 2011.

24. Komiteens tilråding

Komiteen viser til proposisjonen og det som står foran, og rår Stortinget til å gjøre slike

vedtak til lover:

A.

Vedtak til lov

om endring i lov 16. januar 1970 nr. 1
om folkeregistrering

I

I lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering gjøres følgende endring:

Ny § 12 a skal lyde:

§ 12 a Oppgaver etter denne lov som er forhåndsutfylt med personopplysninger, kan gjøres tilgjengelig for mottakeren ved elektronisk kommunikasjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

B.

Vedtak til lov

om endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiedoms-
skatt til kommunane

I

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiedomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd skal lyde:

Kommunestyret kan skrive ut eiedomsskatt på anten

- a) faste eiedomar i heile kommunen, eller*
- b) faste eiedomar i klårt avgrensa område som heilt eller delvis er utbygde på byvis eller der slik utbygging er i gang, eller*
- c) berre på verk og bruk i heile kommunen, eller*
- d) berre verk og bruk og annan næringseigedom i heile kommunen, eller*
- e) eiedom både under bokstav b og c, eller*
- f) eiedom både under bokstav b og d.*

§ 4 annet ledd første punktum skal lyde:

Til faste eiedomar vert rekna bygningar og tomt som høyrer til, huslause grunnstykke som hagar, lyk-
kjer, vassfall, laste-, opplags- eller arbeidstomter,

bryggjer og liknande og likeeins verk og bruk og annan næringsseigedom.

§ 4 annet ledd nytt femte punktum skal lyde:

Til annan næringsseigedom vert rekna til dømes kontorlokale, parkeringshus, butikk, varelager, hotell, serveringsstad med vidare.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2011.

III

Ved ikrafttredelse av endringene under I gjelder følgende overgangsregel:

Overgangsregel til eigedomsskattelova § 3 første leden og § 4 andre leden første og femte punktum

Ved utskriving av eigedomsskatt for skatteåret 2011 på næringsseigedom skal skatt på slik eigedom vere skriven ut innan utgangen av juni 2011.

C.

Vedtak til lov

om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven)

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 3-13 nr. 2 bokstav k annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder for avdødes ektefelle og arving (som definert i skifteloven § 124 første og annet ledd) når vedkommende kan vise til saklig behov for innsyn.

Ny § 4-14 skal lyde:

§ 4-14 Tilgjengeliggjøring av forhåndsutfylte oppgaver

Selvangivelse og andre oppgaver etter dette kapittel som er forhåndsutfylt med opplysninger, kan gjøres tilgjengelig for skattyter ved elektronisk kommunikasjon.

§ 6-2 nr. 1 bokstav b skal lyde:

- b. pensjon, introduksjonsstønad etter introduksjonsloven, kvalifiseringsstønad etter lov 18. desember 2009 nr. 131 om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen, føderåd i jord- og skogbruk, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp

for slike ytelser, underholdsbidrag, foreldrepenger, dagpenger under arbeidsløshet, sykepenger o.l. ytelser som skal regnes som skattepliktig inntekt for mottakeren,

§ 6-2 nr. 3 bokstav a skal lyde:

- a. fradrag som er gjort ved lønnsutbetalingene, så som medlemsinnskudd til *tjenestepensjonsordning* og fradragsberettiget fagforeningskontingent m.v. Det samme gjelder fradragsberettiget fagforeningskontingent som lønnstakeren legitimerer å ha betalt direkte til sin fagforening og

Ny § 6-13B skal lyde:

§ 6-13B Plikt til å framvise id-kort

Dersom arbeidsgiver skal utstyre en arbeidstaker med id-kort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven § 4-1 syvende ledd, kan ligningsmyndighetene kreve at arbeidstakeren framviser id-kortet.

§ 6-17 ny nr. 4 skal lyde:

4. *Oppgave etter dette kapittel som er forhåndsutfylt med opplysninger om den oppgavepliktige og skattyter, kan gjøres tilgjengelig for den oppgavepliktige ved elektronisk kommunikasjon. Opplysninger som er rapportert etter § 6-10 kan på samme måte gjøres tilgjengelig for oppdragsgiver og oppdragstaker.*

§ 8-9 nr. 1 skal lyde:

1. Når skatteoppgjøret er ferdig, skal det snarest mulig sendes til skattyter. Melding om fastsetting av formue og inntekt fastsatt etter reglene i skatteloven §§ 10-40 til 10-45, sendes selskapets styre og daglig leder. *Melding om kildeskatt på utbytte sendes til selskapet som har eller skulle ha trukket kilde-skatten. Skatteoppgjør og melding etter dette ledd kan gjøres tilgjengelig for mottakeren ved elektronisk kommunikasjon.*

§ 9-2 nr. 4 skal lyde:

4. Klage over ligningen må leveres innen seks uker etter at skatteoppgjøret er sendt skattyter, likevel slik at klagefristen tidligst utløper 10. august. Klage over ligning som gjelder kildeskatt på utbytte må leveres innen utgangen av ligningsåret. Er skattyterens oppgaver fraveket som angitt i § 8-3 nr. 1 jf. nr. 2 uten at påbudt varsel er sendt, kan klage over fraviket likevel leveres innen tre uker etter at skattyteren ble oppmerksom på fraviket, men ikke mer enn tre år etter inntektsåret.

§ 10-1 nr. 1 første punktum skal lyde:

Skattyter som leverer selvangivelse, næringsoppgave eller pliktig selskapsoppgave med vedlegg etter

leveringsfristen, men før *skatteoppgjøret er sendt skattyter*, skal svare en forsinkelsesavgift.

§ 10-2 nr. 1 annet punktum skal lyde:

Som unnlatt levering av selvangivelse eller næringsoppgave regnes levering etter *at skatteoppgjøret er sendt skattyter*.

§ 11-1 nr. 4 skal lyde:

4. Søksmål fra en skattepliktig til prøving av en ligningsavgjørelse må reises innen 6 måneder *etter at skatteoppgjøret eller endringsvedtak ble sendt skattyteren. I saker om kildeskatt på utbytte må søksmål til prøving av ligningen reises innen 1. juli året etter ligningsåret, likevel slik at søksmål til prøving av et endringsvedtak kan reises innen 6 måneder etter at vedtaket ble sendt skattyteren.* Når endringssak er gjennomført etter § 3-11 nr. 4, jf. § 8-3 nr. 5, regnes søksmålsfristen fra nytt skatteoppgjør ble sendt skattyteren. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16-12 til 16-14. Etter utløpet av denne fristen gjelder likevel fristen i skattebetalingsloven § 17-1 nr. 5 i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen i § 6-2 nr. 3 bokstav a trer i kraft straks og skal ha virkning for lønnsinnberetning for inntektsåret 2011 og senere. Endringene i § 8-9 nr. 1, § 9-2 nr. 4, § 10-1 nr. 1 første og annet punktum og § 11-1 nr. 4 trer i kraft fra 1. januar 2011.

D.

Vedtak til lov

om endring i lov 3. juni 1994 nr. 15
om Enhetsregisteret

I

I lov 3. juni 1994 nr. 15 om Enhetsregisteret gjøres følgende endring:

§ 2 bokstav b nr. 6 skal lyde:

6. Skattedirektoratets register over *upersonlige skattytere, jf. skattebetalingsloven § 4-1 første ledd bokstav a.*

II

Endringsloven trer i kraft straks.

E.

Vedtak til lov

om endringer i lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard

I

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjøres følgende endring:

§ 5-2 femte ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Oppgave etter denne bestemmelsen som er forhåndsutfyllt med opplysninger om arbeidsgiveren, kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiveren ved elektronisk kommunikasjon.

II

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjøres følgende endring:

§ 3-1 annet ledd annet punktum skal lyde:

Videre unntas §§ 2-30 til 2-32 fjerde ledd, § 4-10 annet ledd, § 6-13 første ledd, §§ 6-18 til 6-20, §§ 6-42 til 6-44, §§ 6-47 til 6-49, § 6-61, § 10-12, § 10-31 første ledd annet punktum, reglene i § 10-34 gjelder bare i forhold til endring av aksjens kostpris, § 10-42 femte til tiende ledd, § 10-44 annet ledd annet punktum, § 16-10, samt kapittel 15 og 17.

III

I lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 2-1 overskriften skal lyde:

Personer bosatt på Svalbard

§ 2-1 første til tredje ledd skal lyde:

Personer som er bosatt på Svalbard skal svare skatt av hele sin formue og inntekt når ikke annet følger av denne lov. En person anses som bosatt på Svalbard når vedkommende har tatt varig opphold der. Opphold av minst 12 måneders varighet regnes som bosettelse fra begynnelsen av *oppholdet*.

For personer som før oppholdet på Svalbard ikke har vært skattemessig bosatt i Norge (herunder Svalbard) i løpet av de siste 10 årene, gjelder følgende:

- De første 5 årene vedkommende anses bosatt på Svalbard, er skattepliktens omfang begrenset tilsvarende som etter § 2-2.*
- Dersom begrensningen i skatteplikt etter dette ledd leder til at et betydelig beløp unntas fra beskatning til Svalbard i et inntektsår, kan skattekontoret velge å sette begrensningen til side for det aktuelle året. Som betydelig beløp regnes 12 ganger folketrygdens grunnbeløp.*

Skatteplikten etter denne paragraf faller bort fra og med det inntektsår personen har oppholdt seg utenfor Svalbard mer enn 183 dager i en tolv månedersperiode.

Nåværende annet til fjerde ledd blir fjerde til sjette ledd.

§ 2-2 overskriften skal lyde:

Personer som ikke er bosatt på Svalbard

§ 2-3 overskriften skal lyde:

Selskaper hjemmehørende på Svalbard

§ 2-4 overskriften skal lyde:

Selskaper som ikke er hjemmehørende på Svalbard

§ 3-2 nytt annet ledd skal lyde:

Ved utflytting fra Svalbard gjelder skatteloven § 14-3 fjerde ledd bokstav b tilsvarende.

§ 4-4 skal lyde:

§ 4-4 Selvangivelsesplikt

Selvangivelse skal leveres av personer og selskaper som er skattepliktige til Svalbard etter § 2-1 eller § 2-2, og som ikke har begrenset skatteplikt etter § 2-1 annet ledd. Selvangivelse skal også leveres av personer og selskaper som er skattepliktige til Svalbard for formue eller inntekt som nevnt i § 3-1.

Selvangivelse med vedlegg leveres til skattekontoret for Svalbard innen utgangen av april året etter inntektsåret.

Departementet kan fastsette nærmere regler om plikt til å levere selvangivelse og ligningsoppgaver, herunder om omfanget av oppgaveplikten og tid og sted for levering.

§ 4-9 skal lyde:

§ 4-9 Særlige bestemmelser for visse grupper skattytere

Departementet kan fastsette nærmere regler om

- forenklet felles skatteoppgjør for prosjektgrupper mv. med kortere opphold på Svalbard,*
- omfanget av oppgaveplikten etter dette kapittelet for grupper av skattytere,*
- krav til registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger, årsregnskap og årsberetning for næringsdrivende selskaper, eller for grupper av slike.*

§ 5-2 femte ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Oppgave over foretatt lønnstrekk skal også leveres når arbeidsgiver opphører med virksomhet på

Svalbard eller aktiviteten der på annen måte opphører.

§ 6-3 skal lyde:

§ 6-3 Avvikling av forenklet fellesoppgjør

Denne paragraf gjelder for ansatte i virksomhet som har fulgt særskilt praksis med forenklet felles skatteoppgjør. Bestemmelsen gjelder ikke for forenklet oppgjør etter § 4-9 a.

Ordningen med forenklet felles skatteoppgjør avvikles fra den tid Kongen bestemmer. Etter avvikling skattlegges denne gruppen etter ordinære regler og skattesatser. Overgang til ordinær beskatning skal tidligst skje for inntektsåret 2015.

Ved forenklet felles skatteoppgjør i overgangsperioden benyttes skattesatser fastsatt av Stortinget.

Ny § 6-4 skal lyde:

§ 6-4 Avvikling av særskilt praksis for pendlere

Denne paragraf gjelder for ansatte som ikke er bosatt på Svalbard, og som er ansatt i stillinger som har gått inn under særskilt praksis for skatt til Svalbard for pendlere. Gjeldende praksis videreføres ut inntektsåret 2014, og avsluttes deretter. Følgende vilkår må være oppfylt for den enkelte ansatte:

- det første arbeidsoppholdet på Svalbard varer sammenhengende i 30 dager, og*
- påfølgende arbeidsopphold er ledd i en turnusordning med regelmessige arbeidsopphold på Svalbard, og*
- vedkommende har ikke inntekt fra selvstendige arbeidsforhold utenfor Svalbard.*

IV

Endringen under I trer i kraft straks.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

F.

Vedtak til lov

om endringer i lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v.

I

I lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v. gjøres følgende endringer:

§ 6 femte ledd skal lyde:

Melding som er forhåndsutfylt med opplysninger om den meldepliktige og artisten, kan gjøres tilgjen-

gelig for den meldepliktige ved elektronisk kommunikasjon.

Nåværende femte ledd blir nytt sjette ledd.

§ 11 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Oppgjørsblankett som er forhåndsutfyllt med opplysninger om den trekkpliktige og artisten, kan gjøres tilgjengelig for den trekkpliktige ved elektronisk kommunikasjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

G.

Vedtak til lov

om endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 24-3 nytt sjette ledd skal lyde:

Oppgaver etter første og annet ledd som er forhåndsutfyllt med opplysninger om arbeidsgiveren, kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiveren ved elektronisk kommunikasjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks.

H.

Vedtak til lov

om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 8-17 tredje ledd skal lyde:

(3) Selskapet anses ikke trådt ut etter første ledd b dersom brudd på vilkårene etter § 8-11 og § 8-13 første og annet ledd rettes innen to måneder etter at bruddet oppsto. Dersom bruddet er uvesentlig eller skyldes forhold utenfor selskapets kontroll, anses ikke selskapet trådt ut av ordningen dersom bruddet rettes innen to måneder etter det tidspunktet selskapet burde ha oppdaget bruddet. Skattekontoret kan

forlenge fristen for retting dersom selskapet godtgjør at det vil medføre særlige ulemper å rette bruddet innen fristen. Første og annet punktum gjelder ikke ved gjentatt brudd på vilkår i § 8-13 første og annet ledd innen tre år regnet fra det tidspunktet forrige brudd ble rettet. Denne bestemmelse forlenger ikke fristene etter § 8-11 fjerde og femte ledd.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 2-38 tredje ledd ny bokstav f skal lyde:

f. gevinst eller tap ved realisasjon eller uttak av eierandel i boligselskap, jf. § 7-3 annet ledd, eller tilsvarende selskap hjemmehørende i utlandet.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 2-35 annet ledd bokstav a annet punktum skal lyde:

Foregående punktum gjelder likevel ikke § 2-3 fjerde ledd, § 2-38 og § 10-13.

§ 6-50 første ledd skal lyde:

(1) Det gis fradrag for pengegave til selskap, stiftelse eller sammenslutning som har sete her i landet eller i en annen EØS-stat og som ikke har erverv til formål og som driver

- a. omsorgs- og helsefremmende arbeid for barn eller ungdom, og for eldre, syke, funksjonshemmede eller andre svakstilte grupper,
- b. barne- og ungdomsrettet arbeid innen musikk, teater, litteratur, dans, idrett, friluftsliv o.l.,
- c. religiøs eller annen livssynsrettet virksomhet,
- d. virksomhet til vern av menneskerettigheter eller utviklingshjelp,
- e. katastrofehjelp og virksomhet til forebygging av ulykker og skader, eller
- f. kulturvern, miljøvern, naturvern eller dyrevern. Departementet kan i forskrift gi nærmere regulering og begrensning av hvilke områder innenfor kulturvern som skal være omfattet.

§ 6-50 femte ledd skal lyde:

(5) *En stats alminnelige statskirke likestilles i denne paragraf med sammenslutning etter første ledd.*

§ 6-50 sjette ledd skal lyde:

(6) *Skattedirektoratet utarbeider så langt som mulig en årlig liste over alle organisasjonene som har mottatt fradragsberettiget gave etter denne paragraf, med oversikt over samlet gavebeløp for den en-*

kelte organisasjon. Listen skal være offentlig tilgjengelig.

§ 6-50 nåværende sjette ledd blir nytt syvende ledd og skal lyde:

(7) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf, og kan herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap, revisjon, registrering i Enhetsregisteret, maskinell innberetning, forhåndsgodkjenning og særlige krav til utenlandske selskaper, sammenslutninger og stiftelser, herunder registrering i offentlig register i hjemstaten, nærmere regulering av stiftelser med sete innenfor EØS-området, krav til dokumentasjon, utstedelse av kvittering for mottatt gave og nærmere regulering av innberetning.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 5-43 første ledd ny bokstav i og j skal lyde:

- i. kompensasjonstillegg etter AFP-tilskottsloven § 9.
- j. ektefelletillegg etter folketrygdloven § 3-24 som utbetales til mottaker av alderspensjon, og tilsvarende ektefelletillegg som utbetales til mottaker av avtalefestet pensjon. Dette gjelder likevel bare for de som allerede er mottakere av ektefelletillegget 31. desember 2010.

§ 6-32 annet ledd annet punktum skal lyde:

Det gis særskilt fradrag i pensjon o.l. til barn, og i ektefelletillegg etter folketrygdloven, unntatt i ektefelletillegg som er skattefritt etter § 5-43 første ledd bokstav j.

§ 6-44 første ledd annet punktum skal lyde:

Fradraget er begrenset til den del av beløpet som overstiger 13 950 kroner.

§ 6-50 annet ledd tredje punktum oppheves.

§ 6-81 skal lyde:

§ 6-81 Særfradrag for uførhet

(1) Fra og med den måned skattyter mottar foreløpig uførepensjon etter folketrygdloven § 12-16 eller uførepensjon fordi ervervsevnen er satt ned med minst 2/3, gis det et særfradrag i alminnelig inntekt på 2 667 kroner pr. påbegynt måned. Dette gjelder ikke skattyter som samtidig mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

(2) Andre skattytere enn nevnt i første ledd som har mottatt foreløpig uførepensjon eller uførepensjon etter folketrygdloven eller uførepensjon etter andre

lover, skal for hver påbegynt måned slike ytelser er mottatt, ha et særfradrag lik halvparten av månedsfradraget etter første ledd. Dette gjelder ikke skattyter som samtidig mottar arbeidsavklaringspenger fra folketrygden.

(3) Departementet kan gi forskrift om fordelingen av særfradrag etter denne paragraf.

§ 6-84 oppheves.

Ny § 16-60 skal lyde:

§ 16-60 Skattefradrag for pensjonsinntekt

(1) Det gis fradrag i inntektsskatt og trygdeavgift med et beløp som fastsettes av Stortinget, for skattyter som

- a. mottar alderspensjon etter folketrygdloven,
- b. mottar avtalefestet pensjon (AFP) etter lov 25. juni 2010 nr. 28 om avtalefestet pensjon for medlemmer av Statens Pensjonskasse eller andre tilsvarende avtaler eller lovfestede ordninger eller omfattes av § 12 i AFP-tilskottsloven, eller
- c. er skattepliktig hit for tilsvarende pensjonsinntekt som angitt i bokstav a og b, fra annen EØS-stat.

(2) Fradraget reduseres

- a. tilsvarende pensjonsgraden ved uttak av gradert alderspensjon etter folketrygdloven,
- b. tilsvarende prosentvis reduksjon i avtalefestet pensjon når slik pensjon er redusert mot arbeidsinntekt, og
- c. tilsvarende antall måneder i løpet av inntektsåret som skattyter har mottatt pensjon som nevnt i første ledd. Det samme gjelder for skattyter som har vært bosatt i riket bare en del av inntektsåret.

(3) Fradraget nedtrappes når skattyters samlede pensjonsinntekt etter § 12-2 bokstav b overstiger fastsatte beløpsgrenser. Beløpsgrensene fastsettes årlig av Stortinget i to trinn. Fradraget nedtrappes med 15,3 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 1, og med 6 prosent av pensjonsinntekt som overstiger beløpsgrensen i trinn 2. Beløpsgrensene reduseres tilsvarende som etter annet ledd. Pensjonsinntekt fra utlandet som ikke er skattepliktig hit, inngår i samlet pensjonsinntekt etter dette ledd.

(4) Skattyter som oppfyller vilkårene for skattefradrag etter denne paragrafen og for skattebegrensning etter §§ 17-1 eller 17-4 i samme inntektsår, får skatten fastsatt etter den bestemmelsen som gir lavest skatt.

(5) Skattyter med begrenset skatteplikt etter § 2-3 fjerde ledd kan kreve skattefradrag etter denne paragraf dersom

- a. skattyteren er bosatt i annen EØS-stat,
- b. Norge i medhold av folkerettslig overenskomst kan kreve utlevert opplysninger fra denne staten om skattyterens inntekts- og formuesforhold, og

c. *hele eller tilnærmet hele skattyterens alminnelige inntekt i inntektsåret skattlegges i Norge.*

(6) *Skattefradraget fastsettes ikke med høyere beløp enn summen av utlignede inntektsskatter og trygdeavgift.*

(7) *Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne paragraf.*

§ 17-1 første til tredje ledd skal lyde:

(1) *Hvis alminnelig inntekt med tillegg etter tredje ledd, fradratt tillegg i alminnelig inntekt etter § 10-42, ikke overstiger et beløp fastsatt av Stortinget, skal det ikke utlignes skatt eller trygdeavgift for skattyter som*

- a) *mottar foreløpig uførepensjon eller uførepensjon fra folketrygden fordi ervervsevnen er satt ned med minst 2/3,*
- b) *mottar støtte etter lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerende stønad til personar med kort butid i Noreg,*
- c) *mottar overgangsstonad etter §§ 15-7, 16-7 eller 17-6 i folketrygdloven, eller*
- d) *mottar pensjon etter §§ 16-7 eller 17-5 i folketrygdloven.*

(2) *Hvis alminnelig inntekt med tillegg etter tredje ledd, fradratt tillegg i alminnelig inntekt etter § 10-42, overstiger de fastsatte grensebeløpene, skal summen av*

- a) *inntektsskatt til kommunen,*
- b) *inntektsskatt til fylkeskommunen,*
- c) *fellesskatt til staten,*
- d) *trygdeavgift,*

ikke utgjøre mer enn 55 prosent av overstigende beløp. Ved anvendelsen av dette ledd tas det ikke hensyn til lovbestemte fradrag i skatt.

(3) *Ved anvendelsen av første og annet ledd skal alminnelig inntekt tillegges en og en halv prosent av skattyters nettoformue ved statsskatteligningen, utover 200 000 kroner for enslige og 100 000 kroner for hver ektefelle. Bolig brukt som egen primærbolig holdes utenfor ved beregningen av nettoformue.*

§ 17-2 skal lyde:

§ 17-2 Særlig om begrensning ved lav alminnelig inntekt for ektefeller

(1) *Ved skattebegrensning etter § 17-1 skal ektefellers inntekt fastsettes hver for seg uansett om ektefellene lignes under ett eller særskilt. Ved denne beregningen fordeles formue og inntekter og fradrag som kan fordeles fritt mellom ektefeller, med en halvpart på hver av ektefellene.*

(2) *Ektefellers inntekt skal likevel fastsettes under ett når den ene ektefellen mottar uførepensjon og ektefelle tillegg etter folketrygdloven § 3-24, uansett om ektefellene lignes under ett eller særskilt. Tilsvarende gjelder for ektefeller som får skattebegrens-*

ning ved liten skatteevne etter § 17-4. Skattenedsettelsen fordeles forholdsmessig på hver ektefelles andel av skatten før nedsettelsen.

(3) *Reglene om ektefeller i denne paragrafen gjelder tilsvarende for samboere som omfattes av § 2-16.*

§ 17-3 annet punktum skal lyde:

For ektefeller som omfattes av § 17-2 annet ledd, skal gjenlevende ektefelle for dette året vurderes sammen med avdøde ved anvendelsen av skattebegrensningsregelen i § 17-1.

§ 18-3 annet ledd ny bokstav d skal lyde:

d. *Inntekt fra utstedte elsertifikater tillegges brutto salgsinntekter.*

§ 18-3 tredje ledd bokstav a nr. 1 nytt sjette punktum skal lyde:

Det gis ikke fradrag for kostnader til leie av fallrettighet.

§ 18-3 tredje ledd bokstav a nr. 3 nytt annet punktum skal lyde:

Det gis ikke fradrag for avskrivning av tidsbegrenset fallrettighet.

§ 18-3 tredje ledd bokstav b nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Det ses bort fra skattemessig verdi av fallrettighet ved beregning av friinntekt etter denne bokstav. Forrige punktum gjelder ikke ervervede fallrettigheter som før 5. oktober 2010 er tilknyttet utbygde kraftverk.

V

Endringen under I trer i kraft straks.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning for eierandeler i boligselskap som realiseres fra og med 11. juni 2010.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010, bortsett fra § 6-50 første ledd bokstav f nytt annet punktum som trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Endringene under IV trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2011.

VI

Ved ikrafttredelse av ny § 16-60 og endring i § 17-2 gjelder følgende overgangsregel:

Overgangsregel til endringer i pensjonsskatte reglene

Departementet kan i forskrift gi regler om midlertidig endring i vilkårene for og beregning av skattebegrensning etter § 17-4.

I.

Vedtak til lov

om endring i lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

I

I lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd ny nr. 5 skal lyde:

5. *For merverdiavgift på anskaffelser for 10 000 kroner eller mer som ikke er betalt via bank eller foretak med rett til å drive betalingsformidling. Merverdiavgiftsloven § 8-8 gjelder tilsvarende så langt den passer.*

II

Endringsloven trer i kraft 1. januar 2011.

J.

Vedtak til lov

om endringer i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjøres følgende endringer:

§ 5-1 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Skattekort som er forhåndsutfyllt med opplysninger om skattyter, kan gjøres tilgjengelig for skattyter ved elektronisk kommunikasjon.

§ 5-9 første ledd bokstav b oppheves.

§ 5-11 tredje ledd skal lyde:

(3) Oppgaver som er forhåndsutfyllt med opplysninger om arbeidsgiver, kan gjøres tilgjengelig for arbeidsgiver ved elektronisk kommunikasjon.

Nåværende tredje til femte ledd blir fjerde, femte og nytt sjette ledd.

§ 5-14 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dersom arbeidsgiver skal utstyre en arbeidstaker med id-kort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven § 4-1 syvende ledd, kan skatteoppkreverne og

skattekontorene kreve at arbeidstakeren framviser id-kortet.

§ 6-7 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Skattekort med utskrevet forskuddsskatt kan gjøres tilgjengelig for skattyter ved elektronisk kommunikasjon.

§ 10-21 første, tredje og nytt fjerde ledd skal lyde:

(1) Restskatt for personlige skattytere forfaller til betaling tre uker etter at skatteoppgjøret ble sendt skattyter, likevel tidligst 20. august i ligningsåret. Er restskatten 1 000 kroner eller mer, forfaller den til betaling i to like store terminer. Første termin forfaller som etter første punktum, mens annen termin forfaller fem uker senere.

(3) Restskatt for upersonlige skattytere forfaller til betaling tre uker etter at skatteoppgjøret ble sendt skattyter.

(4) Restskatt av kildeskatt på utbytte forfaller til betaling tre uker etter at melding ble sendt selskapet som trakk kildeskatten.

§ 10-22 annet ledd skal lyde:

(2) Restskatten forfaller til betaling tre uker etter at skatteoppgjøret ble sendt skattyter.

§ 10-60 tredje ledd skal lyde:

(3) For tilgodebeløp som oppstår etter ordinær avregning, jf. § 7-1, regnes fristen fra skatteoppgjøret ble sendt skattyter. I andre tilfeller regnes fristen fra det tidspunktet avregningen ble foretatt.

§ 11-4 annet ledd skal lyde:

(2) Ved tilbakebetaling etter ny avregning beregnes renten fra det ferdige skatteoppgjøret etter ordinær avregning ble sendt skattyter. I saker om kildeskatt på utbytte beregnes renten fra det ferdige skatteoppgjøret etter ordinær avregning ble sendt selskapet som har trukket kildeskatten.

§ 11-5 skal lyde:

§11-5 Rentetillegg og rentegodtgjørelse ved skatteavregningen

(1) Restskatt tillegges rentetillegg. Rentetillegget beregnes med rentesats etter skattebetalingsloven § 11-6 annet ledd annet punktum, redusert med 28 pst. Rentetillegget beregnes fra 1. juli i inntektsåret for personlige skattytere og fra 15. mars i året etter inntektsåret for upersonlige skattytere, og fram til forfallsfristen for første termin av restskatten.

(2) Personlige skattytere som får utbetalt overskytende forskudd på skatt etter skattebetalingsloven kapittel 7, eller som får utbetalt negativ skatt som føl-

ge av at fastsatt fradrag overstiger utlignet skatt, gis rentegodtgjørelse etter følgende regler:

- a) For overskytende forskuddstrekk og overskytende utskrevet forskuddsskatt innbetalt innen utgangen av inntektsåret, samt negativ skatt, gis rentegodtgjørelse med rentesats etter § 11-6 annet ledd annet punktum redusert med 28 pst., beregnet fra 1. juli i inntektsåret og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.
- b) For overskytende utskrevet forskuddsskatt og tilleggsforskudd som blir innbetalt senest 31. mai i året etter inntektsåret, gis rentegodtgjørelse med rentesats etter § 11-6 annet ledd annet punktum redusert med 28 pst., beregnet fra 31. mai og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.

(3) Upersonlige skattytere som får utbetalt overskytende forskudd på skatt etter skattebetalingsloven kapittel 7, eller som får utbetalt negativ skatt som følge av at fastsatt fradrag overstiger utlignet skatt, gis rentegodtgjørelse etter følgende regler:

- a) Når samlet forskuddsskatt innbetalt senest 31. mai i året etter inntektsåret overstiger utlignet skatt, gis rentegodtgjørelse for det overstigende beløpet med rentesats etter § 11-6 annet ledd annet punktum redusert med 28 pst., beregnet fra 15. mars i året etter inntektsåret og fram til skatteoppgjøret blir sendt skattyter.
- b) Ved avregning etter forhåndsligning gis rentegodtgjørelse etter tredje ledd bokstav a bare når avregning skjer senere enn 31. mai i året etter ligningsåret.

(4) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om rentetillegg og rentegodtgjørelse ved skatteavregningen.

§ 17-1 femte ledd tredje punktum skal lyde:

Første og annet punktum gjelder tilsvarende for søksmålsfristene etter merverdiavgiftsloven § 20-1 tredje ledd og tolloven § 12-14 første ledd.

Gjeldende tredje punktum blir nytt fjerde punktum.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen i § 5-9 første ledd bokstav b trer i kraft straks og skal ha virkning for beregning av forskuddstrekk for inntektsåret 2011 og senere. Endringene i § 10-21 første, tredje og nytt fjerde ledd, § 10-22 annet ledd, § 10-60 tredje ledd, § 11-4 annet ledd, § 11-5 og § 17-1 femte ledd tredje punktum trer i kraft 1. januar 2011.

K.

Vedtak til lov

om endringer i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)

I

I lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) gjøres følgende endringer:

Ny § 12-14 skal lyde:

§ 12-14 Frist for søksmål mot tollmyndighetenes vedtak

(1) *Søksmål til prøving av tollmyndighetenes vedtak må reises innen seks måneder etter at melding om vedtaket ble sendt tollskyldneren. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16-12 til 16-14. Etter utløpet av søksmålsfristen gjelder likevel fristen i skattebetalingsloven § 17-1 femte ledd i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring.*

(2) *Søksmålsfristen i første ledd første punktum gjelder ikke når søksmål reises mot førsteinstansens vedtak i medhold av forvaltningsloven § 27 b annet punktum.*

§ 15-4 første ledd annet punktum skal lyde:

Saksøkeren er ansvarlig, ved siden av mottakeren av varen, for skyldig lagerleie, og skal varsles etter skattebetalingsloven § 14-10 annet ledd på samme måte som mottakeren av varen før varen kan tvangs selges på grunn av manglende betaling av lagerleie.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen i § 12-14 trer likevel i kraft fra 1. januar 2011. For vedtak truffet før ikrafttreddelsen av § 12-14 gjelder søksmålsfristen fra 1. januar 2011.

L.

Vedtak til lov

om endringer i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 1-3 første ledd bokstav j skal lyde:

- j) *elektroniske tjenester: fjernleverbare tjenester som leveres over internett eller annet elektronisk nett og som ikke kan anskaffes uten informasjons-*

teknologi, hvor leveringen av tjenestene hovedsakelig er automatisert,

Nåværende bokstav j og k blir bokstav k og ny bokstav l.

§ 1-3 annet ledd bokstav d og ny bokstav e skal lyde:

- d) fartøy og luftfartøy i utenriks fart
- e) elektroniske tjenester

§ 3-30 fjerde ledd første punktum skal lyde:

For fjernleverbare tjenester i form av *elektroniske tjenester*, herunder elektroniske kommunikasjons-tjenester, oppstår merverdiavgiftsplikten også når tjenesten leveres til andre mottakere enn nevnt i annet ledd, forutsatt at mottakeren er hjemmehørende i merverdiavgiftsområdet.

§ 6-22 tredje ledd første punktum skal lyde:

Omsetning av fjernleverbare tjenester i form av *elektroniske tjenester*, herunder elektroniske kommunikasjons-tjenester, er fritatt for merverdiavgift også når tjenesten leveres til andre mottakere hjemmehørende utenfor merverdiavgiftsområdet enn de som er nevnt i annet ledd.

§ 13-3 første og annet ledd skal lyde:

(1) § 13-2, kapittel 14, §§ 15-1 til 15-9, § 15-10, § 15-14, kapittel 17, kapittel 18, § 19-1, § 19-2, § 20-1 tredje ledd, § 20-2, § 21-2 og § 21-3 gjelder ikke for merverdiavgift som påløper ved innførsel av varer.

(2) Den som ved innførsel av varer er ansvarlig for merverdiavgiften etter § 11-2, skal tollbehandle varene etter reglene i tolloven. Tolloven § 12-1, § 12-1a, §§ 12-10 til 12-12, § 12-14 og § 16-10 gjelder tilsvarende.

§ 15-7 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Oppgaver som er forhåndsutfylt med opplysninger om avgiftssubjektet, kan gjøres tilgjengelig for avgiftssubjektet ved elektronisk kommunikasjon.

Nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

Ny § 16-7 skal lyde:

§ 16-7 Plikt til å framvise id-kort

Dersom arbeidsgiver skal utstyre en arbeidstaker med id-kort etter regler gitt i medhold av arbeidsmiljøloven § 4-1 syvende ledd, kan avgiftsmyndighetene kreve at arbeidstakeren framviser id-kortet.

Overskriften til kapittel 18 i loven skal lyde:

Kapittel 18. Fastsetting av merverdiavgift ved skjønn og endring av avgiftsoppgjør mv.

§ 18-3 skal lyde:

§ 18-3 Endring av merverdiavgiftsoppgjør etter krav fra avgiftssubjektet mv.

(1) Registrerte avgiftssubjekter kan kreve endring av beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift og beløpet for inngående merverdiavgift for tidligere terminer. Krav om endring til gunst for avgiftssubjektet må være kommet frem til avgiftsmyndighetene senest tre år etter utløpet av terminen.

(2) Når det er oppgitt for mye merverdiavgift i salgsdokumentasjon, kan beregningsgrunnlaget for utgående merverdiavgift endres bare dersom feilen er rettet overfor kjøperen. Avgiftsmyndighetene kan i særlige tilfeller bestemme at dette vilkåret ikke skal gjelde, og at tilbakebetalingskravet, når retting ikke kreves, skal begrenses til den delen av avgiften som avgiftssubjektet ikke har veltet over på andre.

(3) Kravet fremmes ved innsending av omsetningsoppgave med endringer i tidligere levert omsetningsoppgave etter kapittel 15. § 15-7 tredje og fjerde ledd og § 15-8 annet ledd gjelder tilsvarende.

(4) Dersom avgiftsmyndighetene helt eller delvis ikke tar til følge krav etter første ledd, skal det fattes vedtak om dette.

(5) Første til fjerde ledd gjelder tilsvarende for mottakere som skal levere omsetningsoppgave etter § 15-6.

Nåværende § 18-3 blir ny § 18-4.

§ 18-4 første ledd første punktum skal lyde:

Vedtak etter § 18-1, § 18-3, § 21-2 og § 21-3 kan endres av skattekontoret og Skattedirektoratet.

§ 19-1 første ledd første punktum skal lyde:

Klagenemnda for merverdiavgift avgjør klage over skattekontorets eller Skattedirektoratets vedtak etter § 18-1, § 18-3, § 18-4 første og annet ledd, § 21-2 og § 21-3.

§ 20-1 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Søksmål mot staten til prøving av avgiftsoppgjør må reises innen seks måneder etter utløpet av terminen avgiftsoppgjøret gjelder eller etter at melding om vedtak ble sendt avgiftssubjektet. Det kan gis oppfriskning for oversittelse av fristen etter reglene i tvisteloven §§ 16-12 til 16-14. Etter utløpet av søksmålsfristen gjelder likevel fristen i skattebetalingsloven § 17-1 femte ledd i sak om tvangsfullbyrdelse eller midlertidig sikring.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringene i § 13-3 første og annet ledd trer i kraft 1. januar 2011. For avgiftsoppgjør truffet før ikrafttreddelsen av end-

ringen i § 13-3 annet ledd gjelder søksmålsfristen fra 1. januar 2011. Endringene i overskriften i kapittel 18 og i § 18-3, § 18-4 første ledd første punktum, § 19-1 første ledd første punktum og § 20-1 tredje ledd trer i kraft 1. januar 2011 med virkning for avgiftsoppgjør hvor terminen utløper etter ikrafttreddelsen. Endringene i § 1-3 første ledd bokstav j, § 1-3 annet ledd bokstav d og e, § 3-30 fjerde ledd første punktum og § 6-22 tredje ledd første punktum trer i kraft 1. juli 2011.

M.

Vedtak til lov

om endringer i lov 25. juni 2010 nr. 41 om endringer i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I

I lov 25. juni 2010 nr. 41 om endringer i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

X. Overgangsregler. Ved ikrafttredelse av endringene under V §§ 8-14, 8-15 og 8-17 gjelder følgende overgangsregler:

Sjette ledd skal lyde:

(6) Ved uttreden av rederiskatteordningen, *jf. skatteloven § 8-17 første ledd a og b, og ved likvidasjon* skal eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter annet ledd tas til inntekt i uttreddelsesåret. *For selskap som velger et oppgjør av gevinst beregnet etter første ledd, jf. ellefte ledd, skal eventuell gjenstående*

ubeskattet gevinst etter ellefte ledd annet punktum tas til inntekt i uttreddelsesåret.

Niende ledd skal lyde:

(9) Underskudd fastsatt etter reglene i skatteloven § 8-15 annet til fjerde ledd kommer ikke til fradrag i inntekt fastsatt etter *femte, åttende, ellefte og tolvte ledd.*

Elleve ledd siste punktum skal lyde:

Ved uttreden av ordningen, *jf. skatteloven § 8-17 første ledd a og b, og ved likvidasjon* skal eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter annet punktum tas til inntekt i uttreddelsesåret.

Tolvte ledd bokstav c skal lyde:

c. Bokført verdi av skip som leies ut på totalbefraktningvilkår til et konsernforbundet selskap, skal medtas som del av selskapets finanskapital, dersom skatten på inntekt fra driften av skipet på innleiers hånd er mindre enn en tredjedel av den skatten selskapet ville ha blitt ilignet dersom det hadde vært beskattet som hjemmehørende i Norge og utenfor ordningen, *og avtale om utleie av skipet er inngått 11. mai 2010 eller senere.* Med konsernforbundet selskap menes norsk eller utenlandsk selskap som tilhører samme konsern, jf. regnskapsloven § 1-3 første ledd. Vilkåret om bestemmende innflytelse i regnskapsloven § 1-3 annet ledd første punktum, jf. annet ledd annet punktum samt tredje og fjerde ledd, gjelder tilsvarende.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Oslo, i finanskomiteen, den 19. november 2010

Torgeir Micaelsen

leder

Thomas Breen

ordfører

Vedlegg

**Brev fra Finansdepartementet v/statsråden til Stortingets presidentskap
datert 26. oktober 2010**

Korrigerings av feil i Prop. 1 LS (2010-2011) Skatter og avgifter 2011

Prop. 1 LS (2010-2011) inneholder noen feil som det bes tatt hensyn til i arbeidet med finanskomiteens innstilling.

Side 84:

I tabelloverskriften til tabell 3.9 står det: «*Uthevede tall viser skatteinntekter til kommunene.*» Dette bør endres til: «*Uthevede tall viser skatteinntekter til kommunene og fylkeskommunene.*» I tillegg skal det

være en fotnote knyttet til konsesjonsavgift: «*Inkluderer også konsesjonsavgift til staten.*»

Side 85:

I første hele setning i andre spalte står det :«*(om lag 3,5 pst.)*». Det skal stå: «*(om lag 35 pst.)*».

Side 133:

Departementet har oppdagert feil i høyre kolonne i tabell 6.1. Riktig tabell er gjengitt nedenfor.

Tabell 6.1 Gjennomsnittlig endring i skatt i ulike intervaller for bruttoinntekt.¹ Skatteopplegget for 2011 sammenlignet med lønnsjusterte 2010-regler (referansesystemet). Alle personer 17 år og eldre. Kroner

Bruttoinntekt, 1000-kroner	Antall	Gjennomsnittlig skatt i referansesystemet for 2010	Gjennomsnittlig endring i skatt med forslaget	Gjennomsnittlig skatt med forslaget. Prosent
0 - 150	562 000	5 700	-1 200	6,0
150 - 200	350 800	16 100	-2 700	7,6
200 - 250	352 900	29 700	-1 300	12,6
250 - 300	345 600	47 400	-500	17,1
300 - 350	356 500	66 000	200	20,3
350 - 400	364 500	83 000	500	22,3
400 - 450	325 600	99 300	600	23,5
450 - 500	265 600	116 200	600	24,7
500 - 600	331 100	144 300	600	26,6
600 - 750	232 400	194 300	700	29,3
750 - 1000	151 500	275 100	700	32,3
1000 - 2000	99 200	464 400	900	36,2
2000 - 3000	10 700	941 300	1 000	39,4
3000 og over	7 700	2 651 800	1 600	41,9
I alt	3 756 200	96 900	-300	24,8

¹ Omfatter ikke avgiftsendringer. Avrundet til nærmeste 100 kroner.

Kilder: Statistisk sentralbyrå og Finansdepartementet.

Side 204:

I proposisjonens avsnitt 14.5.2 annet avsnitt står det:

«Reglene i eieendomsskattelova § 8 om verdsettelse etter ligningsverdi er kun trådt i kraft med virkning for kraftproduksjonsanlegg og overførings- og distribusjonsanlegg for elektrisk kraft, jf. kgl. res. av 17. juli 1998 nr. 613 med senere endringer.»

Ved en feil er overførings- og distribusjonsanlegg for elektrisk kraft kommet med i omtalen av virkeområdet til eieendomsskattelova § 8. En formulering som dekker hva som er gjeldende rett er:

«Reglene i eieendomsskattelova § 8 om verdsettelse etter ligningsverdi er kun trådt i kraft med virkning for kraftproduksjonsanlegg, jf. kgl. res. av 17. juli 1998 nr. 613 med senere endringer.»

Side 248:

Siste setning nederst i første spalte under avsnitt 19.2.1 er plassert feil. Setningen lyder «utleggingen av skattelisten eller fra melding om». Setningen er en del av første setning under avsnitt 19.3 nederst til høyre på side 248. Denne setningen lyder: «Etter ligningsloven § 11-1 nr. 4 første punktum kan en skattyter gå til sak om prøving av en ligningsavgjørelse i inntil seks måneder regnet fra vedtak i endringssak ble sendt skattyteren.»

Første setning under avsnitt 19.3 skal lyde slik: «Etter ligningsloven § 11-1 nr. 4 første punktum kan en skattyter gå til sak om prøving av en ligningsavgjørelse i inntil seks måneder regnet fra *utleggingen av skattelisten eller fra melding om* vedtak i endringssak ble sendt skattyteren.»

Side 276:

I proposisjonens forslag til endring av eigheds-skattelova § 4 annet ledd nytt femte punktum heter det:

«Til annen næringsseigedom vert rekna til dømes kontorlokaler, parkeringshus, butikkar, varelagre, hotellar, serveringsstader med vidare»

Riktig formulering er:

«Til annen næringsseigedom vert rekna til dømes kontorlokale, parkeringshus, butikk, varelager, hotell, serveringsstad med vidare.»

I proposisjonens forslag til overgangsregel til eigheds-skattelova § 3 første ledd og § 4 andre ledd første og femte punktum heter det:

«Overgangsregel til eigheds-skattelova § 3 første ledd og § 4 andre ledd første og femte punktum

Ved utskriving av eigheds-skatt for skatteåret 2011 på næringsseigedom, skal skatt på slik eigheds-vere skrivi ut innen utgangen av juni 2011.»

Riktig formulering er:

«Overgangsregel til eigheds-skattelova § 3 første ledd og § 4 andre ledd første og femte punktum
Ved utskriving av eigheds-skatt for skatteåret 2011 på næringsseigedom skal skatt på slik eigheds-vere skriven ut innan utgangen av juni 2011.»

Side 277:

I forslaget til lov om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltningen (ligningsloven) § 8-9 nr. 1 nytt fjerde punktum er ordet «kan» ved en feil-tagelse gjentatt to ganger etter hverandre. Ved en oppretting bør § 8-9 nr. 1 nytt fjerde punktum lyde:

«Skatteoppgjør og melding etter dette ledd kan gjøres tilgjengelig for mottakeren ved elektronisk kommunikasjon.»

Side 293:

I forslag til Stortingets skattevedtak § 6-4 Skattebegrensning ved lav alminnelig inntekt er det oppgitt feil beløpsgrense for ektefelle som får skattebegrensning etter skatteloven § 17-1 første ledd. Det er oppgitt en beløpsgrense på 106 400 kroner mens den korrekte beløpsgrensen er 106 700 kroner, jf. tabellen på side 27 i proposisjonen. Som følge av denne feilen er det også oppgitt feil beløpsgrense for ektepar og samboere som ved skattebegrensningen får inntekten fastsatt under ett etter skatteloven § 17-2 annet ledd. Beløpsgrensen er satt til 212 800 kroner, korrekt beløpsgrense er 213 400 kroner. Ved en oppretting bør § 6-4 lyde:

«Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 17-1 første ledd skal være 117 400 kroner for enslige og 106 700 kroner for hver ektefelle. Beløpsgrensen er 213 400 kroner for ektepar og samboere som ved skattebegrensningen får inntekten fastsatt under ett etter skatteloven § 17-2 annet ledd.»

Side 301:

I forslag til Stortingets vedtak om avgift på tobakkvarer mv. § 3 første ledd står det:

«Det gis fritak for avgift på tobakkvarer mv. som»

Det har her sneket seg inn en «m» for mye. Ved en oppretting bør denne del av § 3 første ledd lyde:

«Det gis fritak for avgift på tobakkvarer mv. som»

Side 335:

Tabell 1.7, 4. linje. Det står: «El-kraft mv. i Nord-Norge ... 840 870»

Det skal stå: «El-kraft mv. i Nord-Norge ... 830 865»

